

வாணமுதம்

மெய்வழி பக்கமநாக அனந்தர்

வாணமுதம்

மெய்வழி பக்கமநாக அனந்தர்

ஆதியே துணை

வானமுதம்

தொகுப்பாசரியர் :

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்
தெய்வ பாதசேகரன்

சித்திரா நிலையம்

7/40, கிழக்கு செட்டித் தெரு
பரங்கிமலை

சென்னை - 600 016

நூலைப் பற்றி...

தலைப்பு	: வானமுதம்
ஆசிரியர்	: மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்
பொருள்	: ஆண்மீகத் தொகுப்பு
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு	: முதல்
பதிப்பு ஆண்டு	: டிசம்பர் 2000
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
நூல்கட்டு	: தாள் அட்டை
பிரதிகள் எண்ணிக்கை	: 1000
அச்சுத்தாள் விவரம்	: 16 கி.கி. சேஷாயி
புத்தகத்தின் அளவு	: 18.5 செ.மீ. X 12.5 செ.மீ.
பக்கங்கள்	: 172
புள்ளி	: 11 புள்ளி
ஓவியம்	: ரகுமான்
வெளியீட்டாளர்	: சித்திரா நிலையம் 7/40, கிழக்கு செட்டித் தெரு பரங்கிமலை சென்னை - 600 016
ஓளி அச்சுக் கோப்பு	: பிரின்ட் பாய்ன்ட் கிராபிக்ஸ் சென்னை - 600 020. ☎ 4430828
அச்சிட்டோர்	: பூரி வெங்கடேஸ்வரா அச்சகம் 7/40, கிழக்கு செட்டித் தெரு பரங்கிமலை, சென்னை - 600 016

விலை : ₹.40-00

மறலி கைதீண்டா மெய்யத

உற்பவ உற்பன்னர் பிரம்மோதய

மெய்வழி ச்சாலை ஆண்டவர்களின்

எழிலோங்கு சம்பூரண உயிர்க்களிப்பின்

வாய்மை துலஸ்கா நீண்ற

பன்னலஸ்கார நன்னலந்தவழும்

அழகோளிர் ஒனிப்பிழும்பின் தற்பராபர

ஒச்சலாதீய சிற்சபா நடன

சலிசேஷகார சலையாகீய

கேண்டுளீகள்

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

டாக்டர் அரங்க. இராமலிங்கம்

தமிழ்ப் பேராசிரியர்

அஞ்சல்வழிக் கல்வி நிறுவனம்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னை - 600 005

அணிந்துரை

வான்நின்று உலகிற்கு வரும் நீரினை மழை என்று உலகோர் உரைப்பர். தெய்வப்புவர் திருவள்ளுவரே அம்மழை நீரினை அமிழ்தம் எனச் சுட்டுகிறார். மனிதர்களுக்கு மூன்று வழிகளில் நீர் கிடைக்கின்றது. அவை ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மழைநீர். ஆற்று நீரும் ஊற்று நீரும் மழைநீரால் பெருகுவன. மாரி வளங்குன்றுமானால் ஆறு காய்ந்து விடும். ஊற்று வற்றிவிடும். இம்முன்று நீர்களாலும் உலகில் உள்ள உயிர்கள் தழைக்கின்றன; தளிர்க்கின்றன.

ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர் இவற்றிலிருந்து விண்ணின்று வரும் மழைநீர் வேறுபட்டது. மன வழியாக வரும் நீரைக் காட்டிலும் விண்வழியாக வரும் நீரினில் உயிர்ப்பாற்றல் மிகுதி ஆறு குளம், ஏரி, கிணறு இவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் நீரைக் கொண்டு பயிர்களை வளர்க்கலாம். அவையும் பசுமை மாறாமல் இருக்கும். ஆனால் அவற்றில் உயிர்ப்புத்தன்மையின் விசம்புதலைக் கேட்க முடியாது. சான்றாக இடி மின்னவோடு இரவெல்லாம் மழைபெய்த பிறகு சோளக்கொல்லைக்கு அதிகாலையில் சென்று பார்த்தால் இவ்வண்மையை உணரலாம். அக்காலைப் பொழுதில் இரவு பெய்த வான்மழையால் சோளப் பயிர்கள் மதர்த்து, செழித்து, நிமிர்ந்து நிற்பதைக் காணலாம். அதுமட்டுமல்லாமல் சோளப் பயிர்களுக்கிடையே அடி முடி விடுத்து நடுவில் நின்றால் உயிரின் மனத்தையும் அது முனைப்போடு விசம்பி வளருவதால் எழும் ஒலியையும் செவி மடுக்கலாம். உயிரின் உயிர்ப்பாற்றலை உணர்ந்தவர்களே உய்யவெல்லார். எனவேதான் தெய்வப்புவர் திருவள்ளுவர் வானத்திலிருந்து வரும் நீரினை அமிழ்தம் என்றும் அதனை உய்த்து உணர்ந்து தெளிதல் வேண்டும் என்ற சுருத்துப்பட வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் தான் அமிழ்தம் என்றுணர்த் தாற்று

(11)

என உணர்த்தியுள்ளார். ஜம்புதங்களுள் ஒன்று வான் வானிலிருந்து நானும் அழியக்கூடிய மேகத்திலிருந்து வரும் மழைநீரே அமிழ்தம் என்றால் என்றும் அழியாமல் இருக்கும் பெருவளியிலிருந்து வெளிவரும் ஞானக்வகையை பெயியிட்டு அழைப்பது? அளள் அள்ளக் குறையாத குருபிரானின் அமத சுரபியிலிருந்து வருவதுவே வானமுதம். ஊழி ஊழிக்காலம் கடந்து மனுமுளை தோன்றிய காலத்திலிருந்து போகாத புனலாக ஊற்றெடுத்து வரும் இந்த ஆகாய கங்கையில் நனையாமல் குளித்தவரே புன்னியம் செய்தவர்கள். மெய்க்குருபிரானின் திரு வாக்கியமாக, திருவாசகமாக, திருவாய்மொழியாக வெளிவரும் அறிவுத்தேனை செவிவாயாக உண்டவரே இன்பத்தேன் வந்து பாய்து காதினிலே என்பதை உணர முடியும். இவர்களே உய்ய வல்லார்.

உய்யவெல்லார் யார்? தன்னை உருவாக்கிய உயிரே அறிவாய் - அறிவெனும் ஜோதியாய். அனைத்து உயிர்களிலும் நின்று ஒளிர்கிறது என்பதை உணர்ந்து உய்யவெல்லார் யார்? தன்னை உருவாக்கிய உயிரே பிரணவமாய் - ஓங்காரமாய் ஒலிசெய்து உலகை உயிர்ப்பிக்கின்றது என்பதை உணர்ந்து உய்யவெல்லார் யார்? தன்னை உருவாக்கிய உயிரே எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள சிவதெய்வமாய்ப் பொலிந்திலங்குவதை உணர்ந்து உய்யவெல்லார் யார்? தன்னை உருவாக்கிய உயிரே அண்டத்தையும் பிண்டத் தையும் உருவாக்கி அனைத்து ஜீவராசிகளிலும் சிவஞானமாய் நின்று - நிறைந்து அசையாப் பெருவளியில் சைவமாய் நிலைத் திருக்கும் சிவம் என்பதை உணர்ந்து உய்யவெல்லார் யார்? தன்னை உருவாக்கிய உயிரே தான் என்றும் தன்னிருப்புப் பொருள் என்றும், அப்பொருளே பிரணவம், தெய்வம், சிவம் என்றும் உணர்ந்த வர்களே தன்னை அறிந்தவர். அவர்களே உய்யவெல்லார்.

தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகள்
முன்னை வினையின் முடிச்சை யலிழிப்பார்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவார்கள்
சென்னியில் வைத்த சீவனரு ளாலே (திரும். 2611)
தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேட்டல்லை
தன்னை யறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
தன்னை யறியும் அறிவை அறிந்தலின்
தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே (திரும். 2355)

தன்னையறிந்தீன்பழுற வெண்ணிலாவே! - ஒரு
தந்தீர்மீர் சொல்லவேண்டும் - வெண்ணிலாவே!
(திருவகுட்பாகீர்த்தனைகள்)

தன்னை அறிந்தால் தலைவனை அறியலாம். தானேதான் அது, அதுவேதான் நாம். இப்பேருண்மையினை, இயற்கை - இறை - இரகசியத்தை உணர்ந்தவரே உய்யவல்லார்.

உய்யவல் லார்க்ட்கு உயிர்சில ஞானமே
உய்யவல் லார்க்ட்கு உயிர்சில தெய்வமே
உய்யவல் லார்க்ட்கு ஒடுக்கம் பிரணவம்
உய்யவல் லார்அறிவு உள்ளறி வாமே (திரு. 2822)

இவ்வாறு உயிரை உணர்ந்து - அறிந்து உய்தி பெற்றவர்களுக்கு தெய்வம் எங்கே இருக்கும்? கல்லிலும், செம்பிலுமா இருக்கும்?

என்னிதயக் கமலத்தே இருந்திருந்து தெய்வம்
என்னிரண்டு கண்மணிக்குள் இலங்குகின்ற தெய்வம்
பொன்னடின் சென்னியிலே பொருந்தவைத்து தெய்வம்
பொய்யாத தெய்வம்தீப் செய்யாத தெய்வம்
அன்னியம்அல் வாதுதெய்வம் அரிவான தெய்வம்
அவ்வறிவுக் கற்வாமன் அன்பான தெய்வம்
சென்னியிலே செம்பொருளாய்த் தீகழ்கின்ற தெய்வம்
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வமைதே தெய்வம்
(ஆழம் திருமூறை - பாசிவநிலை : 4)

இவ்வாறு தெய்வத்தைத் தன்னிதய கமலத்தே கண்டு களிக்க வேண்டும்.

எங்கெங்கு தேடினும் காணவொண்ணா தெய்வத்தைத் தன்னிதயக் கமலத்தே காட்டிக் கொடுத்த குருபரனை - அருட் பெருஞ்சோதி ஆண்டவரை அவர் முன்னிலையில் - நேர்முகத்தில் அழுது போற்றித் துதிக்கின்றார் வட்லூர் வள்ளற்பிரான்.

சாகாக்கல்வியின் தரமிலாம் உணர்த்தீச்
சாகா வரத்தையும் தந்துமேன் மேலும்
அன்பையும் விளைவித்து அருட்பே ரெ஗ளியால்
இன்பையும் நிறைவித்து என்னையும்

இருரு வாக்கியான் உன்னிய படியெலாஞ்
சீருஷ் செய்துலயிர்த் தீற்பெற அழியா
அருள்முது அளித்தனை அருள்நிலை ஏற்றினை
அருள்றிவு அளித்தனை அருட்பெருஞ் ஜோதி!

(ஆ.சோ.அகவல்-1567-1574)

மனமெனும் பேய்க்குரங்கால் அலைப்புண்டு, மொத்துண்டு அலைக்கழிந்த தன்னையும் ஏறாநிலமிசை ஏற்றி வைத்த குருபரனை நோக்கி என்னையும் நின்னையும் ஒருருவாக்கிய தெய்வமே எனத் தொழுகிறார் வட்லூர் வள்ளற்பிரான். இப்பெருநிலையை - பெருவெளியை உணர்ந்து கையகப்படுத்தியவர்களே உய்யவல்லார்.

நம் ஊனக்கண்களுக்குத் தெரியும் இந்த பஞ்சபூதங்களும் சென்று ஒடுங்குமிடம் பெருவெளி இந்தப் பெருவெளி புறத் திலே இல்லை. மானுடத் தேகமெடுத்த ஒவ்வொருவருடைய இருதயக் கமலத்துள்ளே இப்பெருவெளி ஒளிபெற்று விளங்குகிறது. அவதாரபுரஷ்டும், ஞானியரும், சித்தரும் இப்பெருவெளியில் சிரஞ்சிவிகளாக பிரம்மப் பிரகாச ரூபத்தில் வீற்றிருக்கின்றார்கள். நித்திய குரிகளாய் வீற்றிருக்கும் இப்பெரியோர்கள் உலக நலன் கருதி மானுடதேகம் தாங்கி திருவவதாரம் செய்தருஞ்சிறார்கள். இவ்வாறு திருவவதாரம் செய்த பெரியோர்களின் திருவாக்கினி விருந்து வரும் திருவாக்கியங்கள் அனைத்தும் அவர்கள் நிரந்தர மாகக் குடியிருக்கும் பெருவெளியில் இருந்து வருவதால் அவ்வாக்கியங்களைத் திருவாசகம் என்றும் திருவாய்மொழி என்றும் வானமுதம் என்றும் போற்றுவது மரபு.

வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்ட மரபில் திருவவதாரம் செய்தருளிய தனிகை மணிப்பிரான் (தனி+கை+பிரான்) என வழங்கும் பாட்டடையா அவர்களின் திருவடிச் சிறப்பால் பூரணங்களும் பொலிந்தவரின் திருவாக்கியங்களே வானமுதமாக இங்கே தொகுத்தளிக்கப் பெற்றுள்ளன. மறவி கைத்தண்டா மெய்மத உற்பவ உற்பன்றாகிய பிரம்மோதய மெய்வழிச்சாலை ஆண்டவர்களின் வேத நா ஒலித்த திருவாசகத்தேன் துளிகளை மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர் தொகுத்துள்ளார். அத்திருவாய் மொழித் தேனமிழ்தத்திலிருந்து சில துளிகள்;

5. திருவள்ளுவ நாயனாரின் தமிழ் மறையிலே, இவன் என்னதான் ஆராய்ச்சி செய்தாலும் இவனால் அந்த அகரத்தை அறிய முடியுமா? இவனுக்குத் தான் உயிர் நிலையே தெரியாதே - அந்தில் அகரம் எந்த நிலை என்றா அறியப் போகிறான். ஆறு உயிரிலே, முதல் உயிராக உள்ளது அகரம். அகரத்தை அறிந்தால், அவ்வுக்கு ஏற்லாம். இதெல்லாம் இவன் ஆராய்ச்சிக்கு எட்டுமா? எட்டவே எட்டாது.
95. மனம் பூரிப்பது பாபம்; அறிவு பூரிப்பது ஞானம்; வாழை என்றும் எங்கும் ஒரு மாதிரிதானே; ஞானிகள் மொழியும் அப்படியே.
105. அகரம் அறியான் அகிலம் அறியான். அகரம் அறிந்தோன் அனைத்தும் அறிந்தோன்.
117. ஆசானைக் காதாலே பார்; உன் ஊனைக் கண் கொண்டு அவர்கள் உருவத்தைப் பாராதே! அந்த சுய தேவராகக் கற்பம் சொன்னபடி அருந்து.
140. சாலை என்றதும் முள் வேலியிட்ட இந்த ஊர் என்று தான் உங்கள் எல்லோருடைய எண்ணமும் ஒடும். இன்று முதல் அந்த எண்ணத்தை மாற்றி விட்டு சாலை என்றோர் மெய்மேனி இந்தா வந்துலாவுதே இதன்பால் உங்கள் பூரா கவனமும், ஆத்திரமும் வழிபாடும் இருக்கட்டும். அப்பத்தான் அந்த அமளி நேரத்தில் உங்கள் தலை தப்பும்.
156. ஆதி - ஆகின்ற தீ - சாவமும் தானே ஆகி, சாவத்தையும் ஆக்குகின்ற தீயானது முதல் உற்பவ நேரத்தில் அந்த நாமத்தில் அழைக்கப்பட்டது. அதுவே இக்கலிக் கடையில் மகதி - மகா தீயாக சாவதேச பீஜங்களாகிய மூலமந்திரங்களைக் கைக்கொண்டு உருவெடுத்து வந்துள்ளது.
232. எமனுடைய வல்லபத்தை மீறுவது தான் ஞானம்.
247. அழிந்து போவதைத் தேடுவது வெறி. அழியாத தைத் தேடுவது அறிவு.

283. அறிவு அழியாததாயிற்றே! அப்போ அதற்கென்று ஒரு தேகம் இருக்கனுமே - அது அழியாத தேகமாக அல்லவா இருக்க வேண்டும்.
295. சுவர்க்கம்-நரகம் என்றால் என்ன? ஈசன் கைவச மாகுதல் சுவர்க்கம். எமன் கைவசமாகுதல் நரகம்.
303. நாகமும் சுவர்க்கமும் இவனுக்குள்ளாகவே இருக்கிறது.
320. எமனச்சம் ஒருவன் நினைவில் எப்போதும் இருந்தால் போதும். அவன் பிழைத்துக் கொள்வான்.
344. அகரம் என்பது ஆதியெழுத்து. எழுத்தை எல்லாம் உண்டாக்கிய ஆதி எழுத்து - அதுதானே வேணும் நமக்கு. அகரம் அவ்வு ஏகம். இது ஜந்தும் என்பொருள்.
369. மூலமந்திரம் உயிருள்ள பொருள். அதை எப்போதும் நாக்கில் ஒட்ட வைத்துக் கொண்டிருந்தால் தூக்கத்திலும் வரும். பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும்.

முன்னாற்று என்பத்தாறு தெய்வத் திருவரக்கியங்களிலிருந்து பதினான்கு மட்டும் இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பெற்றுள்ளது. தேன் பாகு எங்கு தொட்டாலும் இனிக்கும் அல்லவா! தெய்வத் திருவாக்கியங்களை முழுமையாகப் பலமுறை படியுங்கள். நினையுங்கள். தெய்வத்தை நினைந்து நினைந்து உருகுங்கள்; உருகி, உருகி உயிருக்கு உணவிடுங்கள். நடைப்பினங்களே! உயிர் பெறுங்கள். உங்கள் உயிராகிய சீவனை சீவமாக்கிக் கொள்ளுங்கள். பிறப் பெடுத்தன் பயனைப் பெறவேண்டாமா? இதற்குமேல் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது?.... இத்தெய்வத் தொண்டினை தலை மேற்கொண்டு செய்துள்ள மெய்வழி பத்மநாத அனந்தருக்கு வணக்கங்கள் ஆயிரம்!

ஆதியே துணை

அறிமுக உரை

இவ்விரிபுவனமண்பரப்பில் அரிதினும் அரிதாகிய மனிதப் பிறவி பெற்றோர் கடமை என்னவெனில் தன்னை அறிவதும் தனக்கு ஆதாரமான தலைவரை அறிதலும், எமனச்சம் கடந்து சாவாவர மாகிய பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெறுதலும் ஆகும். ஆயின், இக்கலிக்கட்டமில் இதனை உணர்வாரில்லை. சிற்றின்ப நுகர்ச்சிகளில் சிக்கி மெலிதலே இயல்பாகிவிட்டது. இதனை எடுத்துரைத்து உய்ய வைப்பான் வேண்டி இறைவனால் உலகிற்கு அனுப்பப்பெற்ற முன்சென்ற பன்னெடுங்காலங்களில் வந்த வேதகர்த்தர்கள், ஞானியர், சித்தர்கள், இறைதூதர்கள் ஆகியோரை இவ்வுலகம் சீச்சக் கழித்து விட்டது. அவர்களின் நீதி மொழிகள் உபதேச வாக்கியங்கள், ஹாதிஸ்கள், பரவசனங்கள் ஆகியவற்றை ஒப்புக்குப் படித்துவிட்டு, புண்ணிய வசனம் படித்தோம் என்ற அற்ப திருப்தியுடன் பெரும் பாலோர் அமைந்து விடுகின்றனர். மரணமிலாப பெருவாழ்வு, பேரின்பம், மறுபிறப்பு, சாவாவரம் என்ற பேச்சுக்கு அங்கு கிஞ்சிற்றும் இடமில்லை.

கலிப்பவகரம் மிகுந்த இக்காலத்தில் இவ்வுலகத்தை உயிலிப்பான் வேண்டி அந்த பரப்பிரம்மமே, சர்வேஸ்வரரே ஓர் ஒப்பற்ற திருவருத்தாங்கி மெய்வழிச்சாலை ஆண்டவர்கள் என்ற திருநாமத்துடன் திருஅவதாரம் செய்தருளினார்கள் “ஓன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்” என்ற திருமூல மாழுனிவரின் வாசகம் சொல்லளவாக இருந்து அதனைச் செயலாக்கி சர்வமதல்ஸ்தர்களையும், சர்வஜாதிகளையும் ஒன்றாக்கி சமரச சுத்தசன்மார்க்கமாக “மறவிகைதீண்டா சாலை ஆண்டவர்கள் மெய்யமதம்” என்றும் ‘சத்திய தேவ பிரம்மகுலம்’ என்றும் உற்பவித்து சர்வ மூலமந்திரங்களையும் ஒரே மெய்ப்பொருளாகத் தரிசிக்கச் செய்து அடியவர்களை

உண்ணத்தில் ஏற்றி வைத்துள்ளார்கள். எமனச்சம் கடந்து வீரக்குன்றேறி நிற்கும், அரிய பெரிய ஆண்மையோங்கிய அற்புதச் செயலை, எம்பெருமான் செய்தருளியுள்ளார்கள்.

இந்த அதிமகோண்ணதப் பெருஞ்சாதனையை ஆற்றுங் கால் எம் குருகொண்டல் தங்கள் கற்பூரவாடை கமழும் திருமலர் வாய் திறந்து அருள்பாலித்த அமுத மொழிகள் எண்ணிலவட்சங்காதன.

“நீறைமெய்கு மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப.”

என்று சூறுமாப்போல எங்கள் தேவகோமான் அருளிச் செய்த வையகமும், வானகமும், ஈடில்லாததாகிய அமுத வசனங்கள்.

‘எமப்டரடிப்பு கேள்வாயிதக் கூ’

‘திருமெய்ஞஞானக் கொரல்’

‘வான்மதிக் கொரல்’ -

என்னும் தொகுப்புகளாக வெளிவந்துள்ளன. எம்பெருமான் அவ்வப்போது அருள்பாலித்த அருள் அற்புதவாக்கியங்களைக் (இதுவரை வெளியாகாதவை) கருத்துடன் குறித்து வைத்த சற்சனச் சீடர்களின் குறிப்பிலிருந்து எனது ஆருயிரப் பிறவிச் சகோதரர் மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கும் நவரத்தினக் குவியலே ‘வானமுதம்’ என்னுமிந்த அமிர்தப் பேழை.

என்னுடைய குருகுலவாச அனுபவத்தில், ஆண்டவர் களின் சன்னிதானத்தில், அவர்கள் அருள்மழை பொழிந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, குறிப்பெடுத்தல், நினைவில் கொள்ளுதல், தொகுத்து எழுதுதல் என்பன மிகவும் கஷ்டமான, கடினமான காரியங்கள் ஆகும். இது உலகத்தவர் பிரசங்கங் களைக் குறிப்பெடுப்பது போல அல்ல. அவர்கள் விஸ்வரூபத்தைப் பார்த்து, விவணாத்தைக் கேட்டு, அகமிய ஏழி ஒலி வீடுகளிலிருந்து பிரவாகமாக வர்ஷிக்கிறார்கள்.

அவர்களுடைய ஒரு சிறிய அங்க அசைவுகூட அர்த்தத்தை பிரதிபலிக்கும் ஆகையால், மிக்க கவனமுடனும், சிரத்தையுட னும் தெய்வப் பற்றோடு இருந்து இதைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு முழுக் கவனத்துடனும், ஆர்வத்துடனும், ஜாக்கிரதை யுடனும், தெய்வத் திருவாய் மொழிகள் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

நான் சித்தரஞ்சன் தொழிற்சாலையிலிருந்து விருப்பதூய்வு பெற்று, குருகுலவாசம் செய்து திருப்பணியாற்றி அருட்பேறு பெற மெய்வழிச்சாலைவாசியாக வாழுத் தொடங்கிய நான்முதல் இதுவரை மெய்வழி பத்மநாத அனந்தரும், ஏனைய மற்ற சகோதரர்களின் ஒத்துழைப்புடன் தெய்வத்திருவாக்கிய ஒலிநாடாக்கள், தெய்வத் திருவாக்கியங்கள், “மரணமிலாப் பெருவாழ்வு” - என்னும் மெய்வழி அடியார்களின் வரலாற்று நால் ஆகியவற்றை வெளியிட்டேன். அதற்குத் துணை செய்த அனைவருக்கும் எனது இதயம் கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இப்புனிதத் திருப்பணியை எனது ஆருயிர்ப் பிறவியர் மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர் தொடர்கின்றார். அவர் தெய்வத் திருப்புகழை எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கனும் சென்று எடுத்துரைத்து இனபம் காண்பர். தெய்வத்திருப்பணி அற்றுவதில் மிகுந்த ஆர்வசித்தமுடையவர்.

தன் வாழ்வை இதற்கெனவே அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர். அவர் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கும் இந்த “வானமுதம்” சிரத்தையுடன் ஒதுவோரின் உயிரினுள் தித்தித்து உள்ளத்தை நெறிப்படுத்தி தெய்வத் திருவடி நிழலில் நின்று நிலைத்திடச் செய்யும் என்பது திண்ணம். அவரை உளமார வாழ்த்துகின்றேன்.

இன்னும் வெளியிட வேண்டிய மதிப்பிலடங்கா நல்முத்துக்கள் தெய்வ வர்ஷிப்பு என்னும் ஞானவாரிக் கடவில் ஏராளமாக உள்ளன. இத்தகைய மலையிடைப் பிறவா தெய்வமனிகளையும் கடலிடை விளையா ஞானக் கட்டாணி முத்துக்களையும் மன்னிடை அகழ்ந்தெடுக்காத வின்னி

விருந்து பொழிந்திட்ட கோமேதக, மரகத, வைர வைழீரிய, ரத்தினாதிகளையும் தொகுத்து வெளியிட எங்கள் குலதெப்பும் பிரம்மோதய மெய்வழிச்சாலை ஆண்டவர்கள் அவருக்கு நீண்ட ஆயுரும் நிறைந்த ஆற்றலும், திருவருட்தயவும் அருள்பாலிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

இதனைப் படித்து, இன்புற்றுப் பரசுகம் பெறும் எனது ஆருயிர்ப் பிறவியர்களும், யதார்த்த நன்மனச் செல்வர்களும் அவருடைய தெய்வத்திருப்பணியில் துணைசெய்து ஊக்குவிக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

வாழ்க அவரது தெய்வத்திருப்பணி!

வளர்க அவரது சாலை இலக்கிய நற்பணி!

எல்லாம் ஆண்டவர்கள் தயவு!

குரு வாழ்க!

குருவே துணை!

இப்படிக்கு,

மெய்வழி வரதராஜ அனந்தர்

காரியதுரிசி

மெய்வழிச் சபை

மெய்வழிச்சாலை

இப்பேர்க்கொத்த ஞானபூரியில் இன்று, அழிசனிக் கலியுக மாதலால், ருசிவெறி மதிப்புவெறிகளில் சிக்கி-யாக்கை நிலையா மையையும், மோட்டச் ஜீவ சுயசாம்ராஜ்ய இச்சையையும் அறவே மறந்து, தத்தனித்து தடுமாறி நிற்கிறது. உள்துறை தெய்வ மெய் போய்விட்டது. எல்லாம் உட்டடிலே பூச்சாக ஆகிவிட்டது. அறிவிற் சிறந்த அநுபவமுள்ளவர்களின் பேச்சுக்கு மதிப்பில்லை. அதிக எண்ணிக்கையாய் உள்ளவர்களின் பேச்சுக்கு மதிப்புள்ளது. நாத்திகம் பேசி நாத்தமும்பேறின கோஷ்டியினரும், பெரியோர் களைப் போல் பாவனை செய் வேடமிட்டு ஆஸ்திகர்களைப் போல் நடித்து, பணவெறி கொண்டவரும், அந்தரங்க நாத்திகர் களாகிய போலிக் குருக்கள்மார்களும், பெருங்கி விட்டார்கள். இவர்களிடமிருந்து மக்களைத் தப்புவிக்கத்தான் இறைவன் திருவருளால் வடலூரின்கண் வள்ளல் பிரான் அவர்கள் தோன்றி சன்மார்க்கத்தை எடுத்துரைத்து மக்களை கூவிக் கூவி அழைத்தார்கள். மக்களோ அவர்கள் திருக்கொரலுக்குக் செவிசாய்க்க வில்லை: “கடைவிரித்தேன் கொள்வாரில்லை கட்டிவிட்டேன்” என்று கூறிச் சென்று விட்டார்கள்.

அவர்களுக்குப் பிறகு கலியுகத்தில் நின்று கொண்டிருக்கும், அழி அவாவின் நேச பாச மக்களை மெய்ஞ்ஞான நெறியில் திருப்புவதற்காக எங்கள் குலதெய்வம் பிரம் மோதய மெய்வழிச்சாலை ஆண்டவர்கள் அவதரித்தார்கள். தமிழ் மக்களிடமிருந்த சாதி சமய வெம்மைக் கோரங்களை அகற்றி, சர்வ மதத்தினரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து தங்கள் தவோபலத்தால் பெற்ற சன்னதங்களாலும் சத்திய தேவ பிரம்மகுலமாகிய அனந்தர் குலத்தை உற்பவித்தார்கள். அரசியல், வீணாடல், சினிமா, புகை, சூடி இவை எவற்றையும் விரும்பாத ஐம்மணிப்பதி என்றும், ‘மெய்வழிச்சாலை’ என்றும், விளங்காநின்ற தரணியில் இல்லாத தனிச்செயற் பதியாகிய முத்தர்களைல்லாம் தீர்க்க தரிசனமாகப்

வான முதம்

நால்

அறிமுக உரை

உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளையும் விடத் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது தமிழ்நாடு ஏனெனில், இங்கு தான் சித்தர் முத்தர்களும், பாரவான்களும், முனிபுங்கவர்களும் அதிகமாகத் தோன்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நூல்கள் அதிகமாகப் போற்றப் பெறுகின்றன. உலகப் பொது மறையாகிய திருக்குறளைத் தந்த மெய்ஞ்ஞானச் செம்மல் திருவள்ளுவப் பெருந்தகையும், தேவாரம், திருவாசகம் தந்தருளிய சைவ சமயக் குரவர் நால்வரும், சாத்திரத்திற்கோர் திருமந்திரம் என்ற நூலைத் தந்தருளிய திருமூலரும், 19ஆம் நூற்றாண்டில் சன்மார்க்கத்தைப் போதித் தருளிய திட்ஞானக் கொண்டலராம் வடலூர் வள்ளல்பிரான் அவர்களும், பக்தி ரசத்தை தந்தருளிய ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும், பதினெண் சித்தர்களும் தோன்றிய புண்ணிய பூழி தமிழ்நாடுதான். இறைவன் மனிதனுக்குத் தனிச் சீதனமாகத் தந்துள்ள அறுக்கவையைச் சைவ கெடாமல் ருசித்து உண்பவர்கள் வாழும் நாடு தமிழ்நாடுதான். இங்குதான் மெய்ஞ்ஞான இச்சையும் அதிகமாக உள்ளது, கண்ணும் காதும் நேர் பெற்றுள்ள நல்ல செவித்துளை படைத்துள்ள மக்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகவே இந்த நூல் வெளியிடப் பெறுகிறது.

பதித்த சித்திபுரத்தை உருவாக்கினார்கள். சர்வ மதங்களின் குறிக்கோள் மறலியாகிய எமன்கை தீண்டாமையே ஆகும். அதையே திருநாமமாக வைத்து இன்று செயலுடைய மதமாகத் திகழும் ‘மறலி கைதீண்டா சாலை ஆண்டவர்கள் மெய்யமதத்தை’ உற்பவித்தார்கள்.

மனுசன் என்பவன் மனு ஈசனாவதற்கு வந்தவன். இறைவன் கொடுத்த கடமையை மறந்து, அவனை அறிவதற்காக இவனுக்குத் தனிச் சீதனமாகக் கொடுத்த ஆறாவது அறிவை உலக அநித்திய வாழ்க்கைகே செலவிட்டு, இறுதியில் எமன் கைவசப்பட்டு நீசனாகப் போகிறான் என்பதை நிருபித்து, அவ்வாறு செல்லும் மக்களை தடுத்தாட்கொண்டு, அவர்களுக்கு மறுபிறப்பு தந்தருளி எழுவகைத் தோற்றத்தில் உண்ணத் தோற்றமாகிய ‘அமரர்’ என்ற தோற்றத்திற்கு ஏற்றி வைத்தார்கள். சர்வ வலதும், ஆண்மையும், நன்மைகளையும் அன்று கொண்டிருந்த இணை துணையற்ற உயிரைத் தேடி அடைய முயற்சிக்காமல், கண்ணாடியில் முகம் பார்த்து மயிரைச் சீவி அழகு பார்த்துக் கொண்டிருந்த மக்களைப் பிடித்து நிறுத்தி அவர்களுக்கு உயிரின் மேன்மையை எடுத்துக் கூறி ஆட்கொண்டு, “இரட்சிப்புச்சிரா” என்னும் தலைக்கிரீட்தையும் அவர்களுக்கு அணிவித்தார்கள்.

சத்திய தேவ பிரம்மக்குலத்துக்கென்றே நான்கு வேதங்களை இப்பூமிக்கு சர்வகுல மக்களுக்கும் பரிசாக இறக்கி அருளினார்கள். அவையாவன :

1. ஆதிமெய் உதய பூரண வேதாந்தம்
2. எமப்டர் அடிபடு கோடாயிதக்கர்
3. எமப்டர் அடிபடு திருமெய்ஞானக் கொரல்
4. ஆதி மான்மியம்

இந்த நான்கு வேதங்களும் மெய்ஞ்ஞான இச்சையுடைய மக்களுக்கு பொக்கிழங்களாக விளங்குகின்றன.

செயற்கரிய செயல்களைச் செய்த எங்கள் பெருமான் அவர்களின், அச்சில் ஏற்றப்படாத திருவாக்குகள் ஏராளமாக உள்ளன. இவைகளில் ஒருசிலவற்றைத் தொகுத்து தமிழ் மக்கள் பயன்டைய வேண்டும் என்பதற்காக ‘வானமுதம்’ என்ற பெயரில் நூலாக வெளியிட்டுள்ளோம்.

வானிலிருந்து வருவது மழைநீர். மழைநீர்தான் தாவரங்களுக்கு உயிர் கொடுக்கக் கூடியது. இதை வான் அமிழ்தம் என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை அருளியுள்ளார்கள் இந்த மழை என்ன செய்யும்? இது மூளை மரத்தை மூளை மரமாகத் தான் வளர்க்கும் வேப்பமரத்தை வேப்பமரமாகத்தான் வளர்க்கும். வேறு சக்தி கிடையாது. அதிகமாகப் பெய்தால் அழித்துவிடும். ஆனால், பெரியோர்களின், பாரவான்களின், மெய்க்குருமார்களின் திருவாய்மொழிகளேர் ஒரு மூளைமரத்தை மாமரமாக ஆக்கி விடும். ஒரு மூர்க்கணை ஞானியாக ஆக்கி விடும். அப்படி ஆனவர்கள் தாம், வாலுமீதி முனிவர், திருமங்கையாழ்வார், அருணகிரிநாதர் ஆகியோர். மெய்வழிச்சபையில் இன்று ஞான இச்சை கொண்டு சேர்ந்திருப்பவர்களெல்லாம் மூளைமரமாக, சப்பாத்திக்களியாக, எட்டிமரமாக இருந்தவர்களே. லோகாயத வாதிகளாகவும், நாத்திகர்களாகவும், சமயவாதிகளாகவும், சாதிமத வெறி பிடித்தவர்களாகவும் இருந்தவர்கள்தாம். தேவபிரானின் வானமுதம் கேட்டுக்கேட்டு ‘ஓமுக்க சீலராக; நாகரிகம் பெற்றவர்களாக, பிரம்மத்தை அறிந்த மெய்ஞ்ஞானிகளாக ஆனார்கள். இது சத்தியம், வெள்ளிடை மலையான உண்மை. எனவே, இந்த வானமுதமானது மெய்ஞ்ஞான இச்சையுடைய, நல்ல செவித்துளை படைத்த மக்களைக் கட்டாயம் மெய்ஞ்ஞானி களாக ஆக்கிவிடும். இறைவன் காதுகளுக்கு மூடி போடாமல்

வைத்திருப்பது இந்தக் காரணத்தினால் தான். எப்படியாவது, இவன் செவியில் பெரியோர்கள் திருவார்த்தைகள் விழுந்து இவன் பரமபதம் அடைய முயற்சிக்க வேண்டும் என்பது தான்.

இத்தத்துவங்களை, எங்கள் குருபிரான் அவர்களுடைய சந்தியில் கேட்டுத் தொகுத்தவர்கள் மெய்வழி வரதராஜ அனந்தர், மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர், மெய்வழி சுபாவ அனந்தகி, மெய்வழி கிருஷ்ணன் செட்டியார், மெய்வழி சங்கமுனி அனந்தர் ஆகியோராகும். அவற்றைத் தொகுத்துச் சரிபார்த்து, தமிழ் மக்களின் நலனுக்காக வெளியிடுகிறோம். சர்வ வேதங்களின் எசென்சாக, திருப்பாற்கடலை காயச்சித் திரட்டி வட்டாக்கியது போல் உள்ளன இத்திருவாக்கியங்கள். இந்த முயற்சியில் எனக்கு உதவி புரிந்த மெய்வழி வரதராஜ அனந்தர், வித்துவான் மெய்வழி சோமசந்தரம் செட்டியார், சாலை சாந்தகுமாரி ஆகியோருக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மேலும், இதை அச்சிட்டு உதவிய சித்திரா நிலையத்தாருக்கும், மேற்பார்வை செய்து அழகிய அணிந்துரையும் அளித்துதவிய பேராசிரியர் அரங்க் இராமலிங்கம் அவர்களுக்கும் என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நால் உயிருக்கு உதவக்கூடிய நூல். எனவே, இதைத் தமிழ்மக்கள் அனைவரும் வாங்கிப் படித்து பயன்டைய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் இந்நல்லார்வத்தை நல்க எல்லாம் வல்ல சித்தராகிய எங்கள் குலக்கு தெய்வம் சாலை ஆண்டவர்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இப்படிக்கு,
மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்
தெய்வ பாத சேகரன்

ஆதியே துணை

வானமுதம்

1

1.1 இந்த காலத்தில் படித்தவன் என்பவன், எதற்கு எடுத்தாலும் ஆராய்ச்சி செய்கிறேன் என்கிறான். திருவள்ளுவ நாயனாளின் மறைமொழியையும் இவன் ஆராய்ச்சி செய்கிறானாம்.

ஆராய்ச்சி செய்கிறதென்றால், இதற்கு முன் கண்டதையும் கேட்டதையும் பற்றித்தானே ஆராய்ச்சி செய்ய முடியும்? தான் கண்டறியாக செயலைப்பற்றி, இவன் எதைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்வான். இவன் நினைவைக் கொண்டா? அது தான் பிசாக ஆயிற்றே.

இவனைப் பிடித்து நாகமாக்குகிற, அந்த “நினைவு” என்கிற பேயைக் கொண்டு, இவன் செய்வதெல்லாம் என்னவாக முடியும்? வயலிலுள்ள புழுங்கியின் அறிவு கூட இவனுக்கு இல்லை. சூரியன் வந்தவுடன் தன்னைக் கொன்று விடுமே என்று தன்னைச் சுற்றிலும் நீர்க்கூடு, தன்னீர் வீடு ஒன்றைக் கட்டிக் கொள்கிறது. அந்த அறிவு கூட இவனுக்கு இல்லை.

1.2 புழுவுக்கு ஆபத்து தினமும் வருகிறது. இவனுக்கே தலைமுறை காலம் கழித்தே ஆபத்து வருகிறது. இவ்வளவு காலம் கொடுத்தும் இவனால் அதிலிருந்து தப்பிக்க முடிய வில்லை என்றால், இவன் தனக்குக் கொடுக்கப் பெற்ற மேலான அறிவைப்புழுவின் அறிவை விட மட்டமாக்கிக் கொண்டு விட்டான் என்று தெரிகிறது. இவனால் தப்பிக்க முடியவில்லை

என்றாலும் தப்பிக்க வைக்கிறோம் என்று வரித்து கட்டிக் கொண்டு வந்து நிற்கிறார்களே! அவர்கள் திருக்கரத்தைப் பற்றிக் கொள்ளலாமே!

1.3 நீ, உன்னுடைய இணங்கிய சுபாவத்தினால் தானே, எம்மிடம் இந்த ஜீவ ரட்சிப்பைப் பெற்றாய். இல்லாவிட்டால் தன் முயற்சியினாலா முடியும்? ஒரு தேவ மாதாவிடம் இணங்கிய சுபாவம் காட்டாததால், மற்றவர்களெல்லாம் தேவ யோனியில் பிறவாமல், நரக யோனியில் பிறந்த, நரப் பிறப்போடு போகிறார்கள்.

1.4 சாயுங்காலம் இருள் வருமே என்று விளக்கேற்றிக் கொள்ளத் தெரிந்த மனிதனுக்கு, சாகும்காலம் வருமே அப்போது ஒரு துணை வேண்டுமே என்று துணைதேடிக்கொள்ள ஏன் தெரியவில்லை?

1.5 திருவள்ளுவநாயனாரின் தமிழ் மறையிலே, இவன் என்னதான் ஆராய்ச்சி செய்தாலும். இவனால் அந்த அகரத்தை அறிய முடியுமா? இவனுக்குத் தான் உயிர் நிலையே தெரியாதே - அதில் அகரம் எந்த நிலை என்றா அறியப்போகிறான். ஆறு உயிரிலே, முதல் உயிராக உள்ளது அகரம். அகரத்தை அறிந்தால், அவ்வுக்கு ஏறலாம். இதெல்லாம் இவன் ஆராய்ச்சிக்கு எட்டுமா? எட்டவே எட்டாது.

1.6 இவன் குறி எல்லாம் பணம்தான். அந்தப்பணமும் எச்சிலைக்கும் ஆகாது, விளக்குமாற்றுக் குச்சிக்கும் ஆகாத கடுதாசியாகப் போய்விட்டது. மெய்வழிச் சபைக்குப் போனால் மைபோட்டு விடுவார்கள் என்கிறானே இவனுக்குக் கடுதாசி என்ன மை போட்டது? அதற்காக ஆலாப் பாக்கிறானே! உடலை ஓடாகத் தேய்க்கிறானே. தன்மானத்தையே அடகு வைக்கிறானே. இந்த அற்பக் கடுதாசிக்கே இப்படிக் கேவலங்கெட்டுத் திரிகிறவனுக்கு, மை வேறே வேண்டிக் கிடக்குதோ? ஒரு சின்ன பெண்பிள்ளையே இவன் மசக்கிப் போடுவாரோ. இவனை மசக்க பெரிய தவ சிரேஷ்டர்களா வரவேண்டும்?

1.7 ஆராய்ச்சி, ஆராய்ச்சி என்று அந்ப அழிபொருளைக் கோடி கோடியாகச் செலவிட்டாலும் ஆவதென்ன? தமிழ் மறையின் மெய்ப்பொருளை இவன் அறிய முடியுமா? பொய்ப் பொருளைச் செலவிட்டு, எப்படி மெய்ப்பொருளைப் பெறமுடியும்? முத்திரத்தைக் கொடுத்தா பாலை வாங்க முடியும்?

1.8 நாலு நாளைக்குத்தான் ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது என்றால், அதற்குள் எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவும் சுரண்டலாம் என்றுதான் எவனுக்கும் ஆசை வரும். நாலு நாளைக்கு வந்து ஆளுகிற அரசுதான் இன்று உலகமெங்கும் ஏற்பட்டுவிட்டது. நீண்டகாலம் பொறுப்புடைய நீதி அரசு இல்லை. அரசனில்லா பூமி அதமாகும் என்பது தெய்வத் தீர்ப்பாயிற்றே!

1.9 இந்த உலகத்திலே ஆளபவாக இருப்பவன், எல்லார் கையிலும் இருப்பதைப் பிடிந்கிக் கொண்டு - போடா போ. நீ வாழ வேண்டாம் என்று எல்லாரையும் விரட்டுவதுபோல ஆட்சி இருக்கிறது. எவனிடமும் சொத்து இல்லை, நாணயமுமில்லை. கடுதாசிதான் இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது? "சேலம் சர்க்கரை சித்தப்பா, எட்டிலே எழுதி நக்கப்பா" என்று நக்குவதா? நக்கினால் நைந்து பியந்து விடுமே. அடே எல்லாம் தான் போசே - எங்காவது சாமியாராய்ப் போயிடலாம் என்று எவனுக்காவது என்னம் வருகிறதா? அதுவும் இல்லை.

உழவனுக்குப் பின்னே உலகம் என்பார்கள். கலப்பைப் பிடிப்பவனிடத்தில் கையேந்தி வாங்குகிறவன் கலப்பைப் பிடிப்பவனுக்கும் நான் படி-அளக்கிறேன் என்று வருகிறான். இவன் யாரையா படி அளக்க? என்று கேட்கத்தான், ஆள் இல்லை. மேற் கொண்டு அப்படிச் செய்வதுதான் சேவை என்கிறான். அதென்னையா "சேவை" என்று கேட்டால் - ஜனங்களுக்குத் "தொண்டு" செய்வது என்பான். "சேவை",

“தொண்டு” என்று ஒரு வார்த்தைக்கு இன்னொரு வார்த்தையைச் சொல்வதைத் தவிர, அது என்ன வேலை என்பதுதான் தெரியவில்லை. ஆனால் ஆளைப்பார்த்தால் தெரிந்து கொள்ளலாம் - சேவை இன்னது தானென்று -

சேவை ஆரம்பிக்கும்போது, ஆள் கருவாடு மாதிரி இருப்பான் பிறகு கொஞ்ச நாளைக்குள்ளே இவன் சேவை போய் முட்டுகிற முட்டிலே வயிறு இரண்டடி விம்மிவிடும் - நிதியத்தை அளக்குகின்ற அரிய செயலுக்குப் பயன்படும் சேவை என்ற சொல்லை இப்படி இரண்டுக்கெட்ட விதத்திலே உபயோகப்படுத்த வந்துவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் அகரத்திற்கு அர்த்தம் சொன்னால் எப்படி இருக்கும். -

2

வழிபாடு என்று சொல்லி, கல்லையும் கரட்டையும் காட்டையும் மேட்டையும் சற்றி வருகிறானே? மலைமேலே கோயிலைக் கட்டி நடையாய் நடக்கிறானே! இவன் அதிலே என்ன கண்டுவிட்டான்? என்னத்தைப் பெற்று விட்டான்? ஓன்றுமில்லையே! பின்னே காலமெல்லாம் இப்படியே செய்கிறானே! அது ஏன்? திரித்த வரகையே திரித்திற்தாலே என்ன பிரயோசனம்? இதோடு நிற்கவில்லை.

நரகல் கிடந்தால் அதன்மேலே சாம்பல் போட்டு மூடுவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதே சாம்பலை எடுத்து நெற்றியில் பூசிக் கொள்கிறானே! இவன் நெற்றி என்ன, நரகலாகவா போச்சு.

மகாப் பெரியவன் என்று பலரால் வணங்கப்படுவனும் இந்தச் சாம்பலைத்தான் பூசிக் கொள்கிறான். தன்கிட்டே வருகிறவர்களுக்கெல்லாம் பஞ்சாட்சரம், விழுதி என்று சொல்லி, அந்தச் சாம்பலையே அள்ளித் தருகிறான். அதனால்தான் அவன் சாம்பலை மேய்கிறான் என்று வேதம் சொல்கிறது. பின்னாலே மறவி கைப்பட்டு நரகலாகச் சாகிறவன் தானே என்று இப்போதே சாம்பலைப் போட்டு மூடிக்கொள்கிறான் போலிருக்கிறது.

அது போகட்டும் முருகா, கந்தா, செந்தில் வேலா என்று கதறிக்கொண்டு வேலை உடலெல்லாம் நோக்க குத்திக் கொள்கிறானே! இது என்ன பக்தி? இதனால் யாருக்கு என்ன வந்தது? என்ன வரப்போகிறது? அந்த ஆறுமுகவேலர், ஆறுபடை வீடு கொண்ட செந்தமிழ்க்கடவுள், இப்படி யெல்லாம் மக்கள் தம் உடல் நோக வீண் பாடுபடச் சொல்லியிருப்பார்களா? இல்லையே. அந்த பெருங்கருணைப் பேரருள்ள பெருமானவர்கள் இருந்த காலத்தில் அவர்களைச் சீக்கக் கழிச்ச பாவம் தான் மக்கள் தலையில் சாபமாக நின்று இப்படியெல்லாம் ஆட்டிவைக்கிறது. இல்லை என்றால், மக்களை ஆட்கொள்ள வந்த அந்தச் செம்மல் “அந்தத் தாசி மகன் வாயில் நீ மண்ணைப் போட்டுத் தையலுக்கு உதவாத சோட்டால் சன்னு” என்று சினங்கொண்டு உரைத்திருப்பார்களா.

கால காலமாக மெய்யராம் பாரவான்கள் விண்ட மேம்பாட்டில் கூடி, வையகந்தனில் உய்யாத மாந்தரை வழைக்கவேதான் இவ்வாறு பொய்யகக் குருமார் தோன்றி, அவர்களுக்கு இனக்கமாகப் பேசிக், செய்சிறு தொழிலில் ஒட்டிகடைசியில் தீங்கினில் தள்ளுகிறார்கள். மக்களும் அதற்கு இடுப்புக் கட்டிக் கொண்டு நின்று, காடு மேடெலாம் சுற்றி. பெரியோருக்குப் பணிபுரியாத உடலைத் தேய்த்து, பெரியோரை வணங்காத தலையில் சாம்பலை அள்ளிப் போட்டு, பெரியோரை தூஷித்த நாவிலே வேலைக்குத்திக் கொண்டு வருந்தித் துன்பப்படுகிறார்கள்.

“அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கும்

அறுமுகத் தெய்வ மாகி

செறிதரு பிரம் மற்றானே -

என்றுகின் மயிலி வேறி

கருமுனிக் கருளிச் சீல

குகை தொறும் வீற்றி குந்த

மறுவிலங்க் குகணைப் பேரற்றி

மாய்த்தனன் பிறவி யெல்லாம்”

- என்று ஜீவாதிக்கச் செம்மல்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களே - அதைக் கவனிப்பார் இல்லை. மக்கள் ஜீவ குகைதோறும் வீற்றிருக்கும் மறுவிலாக குகணைக் கண்டு தொழும் தொழுதலை விட்டு, நகலாகக் கல்லிலும் செம்பிலும் அடித்து வைத்துள்ள மறு உள்ளதையே நாடி ஓடி, தங்கள் வாழ்நாளெல்லாம் சிறு பிள்ளை விளையாட்டையே விளையாடி வீண் நாளாகக் கழிக்கவே நிற்கிறார்கள். “கங்களான் பூசகின்ற கவசத் திரு நீறு என்றும் மங்காது”, என்ற வாக்கை மறந்து அழிசாம்பலையே அசலென் ரெண்ணிப் பூசித்திரிகிறார்கள். இந்த எல்லையைத் தவிர வேறங்கும் இந்தப்பாட்டைச் சொல்வதில்லை. ஏன்? வேறங்கும் இல்லாததாலே தான்.

ஆகவே இதைப் பேசகிற எல்லை என்ன செயலுடைய தாயிருக்கும்? அன்று அந்த ஆறுமுக வேலவரை வெறுத்து ஒதுக்கிய அதே அழிகரு வழிவரு வீணாதி வீணர்தான் இன்று அவர்கள் வாக்குக்குச் செவி சாய்க்காமல் பிச்சுப் பிள்ளை விளையாட்டிலேயே நாளை ஒட்டுகிறார்கள்.

“நான்டா நானிருக்கும் இடந்தான் காட்டி
நவிலுவார் நுன்மார்க்க நாதர் தானே”

அந்தச் சுப்பிரமணியக் கடவுள், இருக்கும் தலத்தை இன்னார்தான் காட்டுவார்கள் என்று பறைசாற்றி அவர்களின் செயலை சொல்லி, திருநாமத்தையும் சுட்டிக் காட்டி, இவ்வளவு தெளிவாகப் பாடியிருக்கிறார்களே இதைக் கேட்ட பின்னும் நகலை நாடி ஓடுவார்களா? இன்னெடுங்காலமாக இப்பரந்த பூமியினிடத்தே மிகப்பலவாம் நாமங்கள் பூண்டு அனேகர் தோன்றியிருக்கிறார்கள். ஒரே நாமங் கொண்ட பலர். அவர்களில் உண்டு. ஆனால் எமக்குப் பாட்டையரால் குட்டப்பெற்ற தனித்த ஒரு திருநாமத்தைக் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறார்களே இதற்குமுன் எவருக்கும் இல்லாத நாமம், எமக்கே உரியதென்று பாரவான்கள் கூடிப்பேசி, எமக்காகவே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிற நாமம் இது என்றால், நம் கைச்செயல் எப்போர்க்கொத்த முத்தி மெய்ச்

செயலாக இருக்கும் என்றெண்ணிப் பார்த்தால் தான் இதன் அருமை ஓர் அனு அளவாவது தெரியும். இது யாருடைய வாக்கு? பதினெண் சித்தர்களுக்கும் தந்தை, தமிழ் முனியாம் குருமுனியின் குருபிரான், தமிழ்க் கடவுள் என்று உலகெலாம் கைகுவித்து வணங்கும் சுப்பிரமணியரின் திருவாக்காயிற்றே. அந்த மெய்ஞ்ஞானச் செம்மலின் சாட்சி இருக்கையில் வேறு யாருடைய சாட்சி வேண்டும். இந்த எல்லைக்கு மக்கள் காலமெலாம் அவர்களை வணங்குவது நிஜமான அன்பினால், நிஜமான ஞான இச்சையால் என்றால் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டும், இந்த எல்லைக்கல்லவா ஓடி வரவேண்டம். நாம் இன்னாரென்று பாதூரமான நெடுங்காலத்திற்கு முன்னிருந்த சுப்பிரமணிய பெருமானுக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் இப்போது உள்ளவர்களுக்குத் தான் தெரியவில்லை. அதிலும், கண்டு கொண்டவர்கள் கண்டு கொண்டார்கள். இனிமேல் மற்றவர்களும் கண்டு கொள்வார்கள் -

3

“திரைகடல் ஒடியும் திரவியம் தேடு” என்று அதில் குறிப்பிடுவது, அழிந்து போகிற இந்தப் பொய்ப் பொருளை அல்ல. நித்தியத் தேக்கச் சொத்தாகிய ஜீவ ரத்தினத்தைத்தான் தேடும்படிசொல்கிறது. அந்த ஜீவ ரத்தினத்தின் பெருமையை அதன் பவரை மனித அறிவு கொண்டு அறிந்து கொள்ள இயலாது. அது விளைந்தால் இன்னொரு கண்ணல்லவா, இவனுக்குத் திறக்கிறது. தன்னுடைய நாதத்தில் ஒரு துளிக்கூட வீணாக்காமல் சேமித்து - வைப்பதன் விளைவால், ஜீவரத்தினம் பிறக்கிறது.

4

சுயதேவராக கற்பம்

கல்பத்தில் பிறக்கும் பிள்ளைகளே அழியா மனுக்கள். பழுதிலா முழு தேவ மனுக்கள்.

5

மனிதனிடத்தில் அல்ப வாழ்க்கைக்காக வாயைக் கொடுத்தான். ஆனால் கற்ப கோடி கால வாழ்விற்காகக் காதைக் கொடுத்தான்.

6

மாட மாளிகையிலே மின்சார விசிறிக் கடியிலே வேலை செய்கிறவனும் பிழைக்கிறான். வெய்யிலில் பாடுபட்டுக் கூவி வேலை செய்யவனும் பிழைக்கிறான். கூவி வேலை செய்கிறவன் கொஞ்ச நாள் வாழ்கிறான். பெரிய வேலை பார்க்கிறவன் நீண்டநாள் வாழ்கிறான் - என்றா இருக்கிறது?

இல்லையே பின்னே இதில் எப்படி இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தால் என்ன, எது கூடினால் என்ன? பிழைப்பது எந்த விதமாக இருந்தாலும், எதற்காக இந்தப் பிறப்பு தரப் பெற்றிருக்கிறது என்று நினைப்பவன் தான் மனிதன். தனக்கு வரும் பெரிய அவகேட்டை நினைப்பதைவிட இங்கே இவனுக்கு என்ன வேலை? இங்கு எந்த வேலை கெட்டாலும் பாவாயில்லை. ஆனால், அந்த இறுதித் தருவாயில் தவறினால், இவன் வர்ணமே போச்சே.

மெய்மத வர்ணத்தில் சேராதவன் எந்த வர்ணத்திலும் இல்லை என்று புச்சன்டர் பிரானவர்கள் தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறார்கள். பிராமணன் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், இதில் சேராதவன் வர்ணமில்லாதவன் என்கிறார்கள்.

“ஒத்துத்தங்கள் பார்க்கவேர ரிரும் துல்யம் உணருவதும் உலகநிலை மாறுதல் போல் அத்துத்தங்கள் கொள்ளாதே சுற்று நில்லும் அவனிதனில் வருணமுறை நாலு மஞ்ச பத்துத்தங்கள் கொண்டாலே அவர்களெல்லாம் பார்ப்பாறெனக் கூறலாம் என்று கேளே எத்ததாய் உலக வரும்பில் எடுப்பதோர் இதில் சேரா தெவருமே வருணமில்லை”.

7

சமீப காலத்தில் கவி யுகத்தில் உற்பவித்த பரிசுத்த இஸ்லாமிய மதத்தையும் தீட்டாக்கிவிட்டான். ஆதி யுகத்தில் உதித்த சைவத்தில், இன்று விழுதி சாம்பலாகவும், உருத்திராட்சும் கொட்டடையாகவும், ஆகிவிட்டன. பிராமண மதம் என்றிருக்கிறதே அதை நீயாக உயர்ந்த மதம் என்று நினைத்துக் கொண்டு ஆவதென்ன? அதிலேயும் தான் வந்தனம் - சந்தியா - வந்தனமாகப் போச்சு. ஆகவே உலகத்தில் எந்த மதமும் செயலில் இல்லை. எல்லாம் வெறும் பருவாட்டுத்தான். அப்படியானால் மனுக் குலத்திற்கு இப்போது வேறு கதியில்லையா என்றால் அதற்குப் புச்சன்டர் பிரான் அவர்கள் இறுதித் தீர்ப்பர் ஒரு மதத்தை உண்டாக்குவார்கள். அதுதான் மெய்மதம் - நிசமாயுள்ள ஒரே அசலானமதம் இது மட்டும் தான்” என்கிறார்கள். இதை உனக்கு எடுத்துக் காட்டிப் பேசுபவார்கள், யாராக இருக்க வேண்டு மென்று யோசித்துப்பார். எல்லா தேவ ஆதீன பீடங்களுக்கும் அடித்தளமாகிய பீடமாக இருக்க வேண்டும் என்று நன்கு திட்டமாய்த் தெரியும். ஆனால் யோசித்துப் பார்ப்பதுதான் இல்லை.

“எமக்கு உறவினர்கள் ஆனும் பெண்ணுமாக, எல்லாம் அங்கு குதாகுலமாக இருக்கிறார்களே. அத்தனை பேருமா பொய் சொல்கிறார்கள். உலக விஷயங்களில் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டுத்தானே நடந்தோம். இதிலே மட்டும் என் கேட்கக் கூடாது என்று நினைக்கிறானா.? இல்லையே” - “நம் அறிவு அவர்களுக்கில்லை, அவர்கள் போய் மாட்டிக் கொண்டு விட்டார்கள். நாம் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டோம். நம்முடைய பேரவிவு நாகத்திற்குப் போகிற அறிவு - நாரிச் சாகிற அறிவு.அது அவர்களுக்கில்லை என்றுதான் நினைக்கிறான். நம்மைவிட எத்தைனையோ மடங்கு எல்லாத் தில்லு மூல்லும் நன்றாகத் தெரிந்த ஒரு வக்கீல் இதில் இருக்கிறாரே. அவர்நம் அண்ணன் தானே என்று நினைக்கிறானா. இல்லை நீ இதை பற்றி

மற்றவர்களிடம் பேசுவதுண்டா என்று தங்கள் பிள்ளைகள் ஒருவரிடம் வினாவு, அதற்கு அவர் ‘இல்லை’ ‘பேசியதில்லை’ என்று கொல்ல தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள்.

8

நீ இதைப்பற்றி மற்றவர்களிடம் பேசுவேண்டும் உனக்குப் பழக்கமானவர்களிடம் அணைத்தாற்போல் பேசுவேண்டும். அதாவது - இந்த விதமாகப் பேசு வேண்டும் -

“நம் சிவமதத்தில் கொல்லப்படும் பரிசுத்தம், அங்குதான் (மெய்வழிச் சாலையில்) உள்ளது. விதி வயப்பட்ட குறைகளையும் கூட அங்குள்ள பரிசுத்தம் மாற்றிவிடும். சுத்தமான பஞ்சாட்சரச் சைவம் அங்குத்தான் உள்ளது. நாற்றமெடுத்து பேய் முகரப்பட்டுச் சாவதா சைவத்திற்கு அடையாளம்? உன்னை உறவினன் என்றும், நண்பன் என்றும் நான் உரையாடுவது வெறும் சொல்லளவில் தான். ஏனெனில் நானோ மேலாம்பர உன்னத சைவத்தில் இருக்கிறேன். ஞாயமாகச் சொல்கிறேன் - நீ - எமனிடம் மாட்டிக் கொள்வாயே! உன்னை நெருப்பில் வைத்துக் கொளுத்திவிடுவார்களே! எக்கோடி காலத்திற்கும் மீளா நெருப்பிலே அவதிப் படுவாயே என்று சொல்கிறேன்” - இவ்வாறாகச் சொல். நீ இதை உன் உற்றார், உறவினர், நண்பார்க்குச் சொல்லாவிடில், அந்தக் குற்றம் உன்மேல் வரும். ஏனெனில் அவன் சொல்லும் தீய வழியையே நன்மையென்று நினைத்திருக்கிறான். அவன் செல்லும் வழி அதோகதியாகிய அவஸ்தையாகிய பெரும் தீமைக்குக் கொண்டுபோய் விடுமென்று அவனுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அப்படித் தெரியப்படுத்திவிட்டால் உன் கடமை முடிந்து விடும் பிறகு அவன் பாடு.

9

மிகச் சிறிய ஜீவராசிகளான எறும்பு, கொசு முதலியவற்றிற்கும் மனம் உண்டு. ஆணால் அவைகளின் மனம்

மனித மனத்தைப் போன்றது அல்ல - மனிதனுடைய மனது பேயாக இருக்கிறது. வேறு எதுவும் அப்படி இல்லை.

“பாய்மன வீட்டிற் பேய்குடி யிருக்கும்

பேரறி வடிமையைக் காகும்

வாயினில் நாயும் நாசியில் வண்டும்

மதுசெலி தனில்லிஷப் பாம்பும்

நயனைந் தீடும்கண் னிபுலீசன் வீடா

மிப்படிக் கென்றுநீ தெளிந்து

பாய்வாசி முனைக்கால் வழிகண்டு செவ்வேட்

பதிபுருவத்திடை யாக்கீழ்”

என்னும் நம் கிரந்தத்திலுள்ள செய்யுள் சபையில் பாடப்பெற்றது. தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள் -

ஒரு சிறு எறும்பை எடுத்துக் கொள்வோம். அதற்கும் மனம் இருப்பினும் கண்ணும், காதும் இல்லை. ஸ்பரிச் அறிவுருசி அறிவு, நுகரும் அறிவுதான். வாசனை வழியே ஊர்ந்து, மூக்கால் முட்டி முட்டித் திரும்பி இரை இருக்கும் இடத்தை அடைந்து விடுகிறது. இப்படி, இப்படி செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கும் மனசு இல்லை. வாசனை இருக்கும் பக்கம் ஓடும் கொஞ்சம் தண்ணீர் குறுக்கிட்டால் பலநூறு எறும்புகள் ஒன்றோடொன்று பிடித்துக் கொண்டு பந்துபோல் சுருண்டு, உருண்டு பாலம்போல் கடந்துவிடும் ஆணாலும் எறும்புகளை நினைவு பேயல்ல.

எலி, நாய், நரி எல்லாம் மனிதனுடன் சகோதர பாத்தியம் உடையவை. ஏனெனில் அவைகளும் இவனைப் போலவே சினையில் தோன்றிய உடன் பிறவி ஆயிற்றே. இருப்பினும் அவைகளுக்கும் பேய் மனம் எப்போதும் இல்லையே! மனிதனுக்கு மட்டும் நினைவு பேயாக இருந்து, பேயாகவே இவனை ஆக்கிவிடுகிறது.

மனிதன் விளைந்து, விளைந்து திரவ ரூபத்திலிருந்து அறிவு தேகம் எய்துகிறான் ஆற்றம் பிற்பு எய்துகிறான்.

“வித்தில்லாத சம்பிரதாயம் மேலுமில்லை! கீழுமில்லை” விதையில்லாமல் ஒன்றும் விளைவதில்லையே -

முளைகண்டு, இலை விட்டு, தண்டு எழுந்து வாது கிளை வெடித்து, பூத்து, காய்த்தல்லவா கனியாக வேண்டும். ஒரு மரமானது ஒரு முறை பட்டுப் பின் மீண்டும் கனிதரும் பருவத்திற்கு வரமுடியாது. அது போல ஏழு பிறப்பையும் மனிதன் செத்துச் செத்துப் பெறமுடியாது.

10

மனது தான் மனிதனின் வித்து, இவனுக்கு மட்டுமே அலாதியாக அறிவுத் தாலம் கொடுக்கப் பட்டதால் தான், தீர்ப்பு தண்டனை யெல்லாம், அறிவு இல்லாத மாடு முதலிய மற்ற ஜீவராசிகளுக்குத் தீர்ப்பு, தண்டனை இல்லையே. இவன் மனப் பேய் நேசிக்க வேண்டியதை விரோதிக்கிறது. விரோதிக்க வேண்டியதை நேசிக்கிறது. இறைவன் இவனுக்குப் பகைவனா? இல்லையே. பின் இவனாகவே அல்லவா அறிவின் வழி சாயாமல், அழிவைத் தேடிக் கொள்கிறான்.

இவன் பாய் மன வீட்டில் பேய் குடியிருப்பதால், அறிவு அங்கு அடிமையாக இருக்கிறது. மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கோ அவர்களின் அறிவு விளைந்து முதிர்வேறி, நாத ஒலியாக மாறிவிடுகிறது. எல்லையில்லாத மாற்றாக, பிரம்மாக ஆகிவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு எதுவும் நிகரில்லாததால் உலகம் ஒரு தூசியாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு மனம் என்பது கிடையாது. அறிவு சொரூபர், அவர்கள் நினைவு பிரம்மாக மாறி, நாத அறிவிப்பு ஆவதைத் தான் வஹி என்றும், அசீரி வாக்கு என்றும், கடவுள் சொல்கிறார் என்றும் வேதங்களில் கூறப்பெற்று வருகிறது. இப்பேர்க்கொத்த அறிவு சொரூபராகிய ஆசானிடம் ஒருவன் தஞ்சம் புகுவானேயாகில், அவர்களின் வல்லமையால்

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

31

இவனுக்கும் எமணணுகா சாவாவரம் பரிசாக அளிக்க பெறுகிறது. அந்த வல்லியாகிய நாத ஒலியைக்கேட்டு, அதை உனக்கு ஏற்றுவாறு சீர்படுத்தி, உன் ஜீவப்பயிர் செழிக்க நாம் ஒயாது அருள்மாரி வருஷித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

11

நாசிக்கு வெளியே மூச்சோடாதிருப்பவர்களுக்கே நாடி தெரியும். அவர்களுக்கேயன்றி வேறு எவருக்கும், நாடியிருக்கும் தலமே தெரியாது. இதில் ஐந்து நடை உண்டு:

12

“தேவரூபம், தேவரோடு கூடாரெல்லாம் நாடாரே” என்று புசண்டர்பிரான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுவரை இந்த உலகம் முழுவதுக்கும் “நாடார்” என்ற பெயரோடு, ஒரே ஒருசாதி தான் இருந்தது. ஆனால், இதுநான், நம் ஒரே சாதியைத் தவிர மற்றெல்லாச் சாதியிலும் உள்ளவர்கள் நாடாரே. புசண்ட மூர்த்தியின் இந்தத் தீர்க்கமான சூலோகம் இப்போது தான் வெளிவருகிறது. இதற்கு முன் எத்தனையோ சாதிகளும் வேதங்களும் உண்டான்போது, இது ஏன் வரவில்லை? இப்போது மட்டும் இது வந்து வெளியாவது ஏன்? இது எப்போது எழுதப் பெற்றது. இன்றா நேற்றா? கலியைச் சாது ஆக்குவார்களே? அந்தக் காலத்தில் தேவரூபம் வருவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலியை சாது வாக்க முடியுமா? முடியாது. அப்படி முடியாததையும் செய்து முடிக்கும் காலம் இது. அப்பேர்க்கொத்த இக்காலத்தில் தான் தேவரூபம் வந்திருக்கும் அதைக் கூடாதா ரெல்லாம் நாடாரே -

சுப்பிரமணியரைப் பாரார் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அதேதான் சுப்பரமணிய நாடார் என்றாலும் ஆனால் பின்னதன் அர்த்தம் அப்படிப்படுகிறதா? பட்டால் அப்பெயரை வைத்துக் கொள்வார்களா? படாதது ஏன்? அதுதான் சாபம்.

“கோவணத்தைச் சுற்றிக் கொண்டும் பாம்பைப் போட்டுக் கொண்டும் அனாதையாய்க் கிடப்பார் சிவன் - என்று ஆக்கிவிட்டான். “இது பொம்மையாச்சே, தெய்வமல்லவே” என்று கொண்ணால் யாருக்கும் உடனே படும். ஆனால் கால காலமாய் பொம்மையைத் தெய்வமென்று சொல்லி ஜனங்களையும் அப்படியே நினைக்கும்படி யழக்கிவிட்டான். நாம் வந்து, பொம்மையைப் பொம்மைதான் என்று, எவ்வளவு தான் உரக்கச் சொன்னாலும், காதிலே விழுமாட்டேன் என்கிறது.

உன் மனைவிக்கு, உன் மேல் பிரியமென்று குழம்பைக் காய்ச்சி, உன் தலையில் ஊற்றினால் ஏப்படி இருக்கும்? அப்படித்தானே சிலையின்மேல் ஊற்றுகிறார்கள். அப்பக்கடத் தெரியவில்லை, அது என்னவென்று? இவன் சம்பாதித்த முதல் போகிற காலம் இவன் துரித்திரானாகப் போக வேண்டும். என்று இருக்கிறது. ஆகவே எல்லாவற்றையும் அங்கே கொண்டுபோய் கொட்டுகிறான்.

விபூதியைக் கண்டறிந்து தூசுபவர்கள், சாம்பலைக் கையால் தொடுவார்களா? ரத்தின நகையை அணிந்தவர்கள், பித்தளையைப் பூண்பார்களா? பெரியோர்கள் பெயரால் ஏதோ ஒரு பொம்மையைச் செய்து வைத்து, சாம்பலைப் பூசிவிட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட பாவத் தோற்றுத்தைத் தான் இவன் வணங்குகிறான். அதிலும், அவர்கள் அசல் தோற்றுத்தைப் போல் இருக்கக் கூடாது என்று எண்ணுகிறான். அவர்களுடைய உன்மையான அலங்காரத் தோற்றுத்தை இவன் பாவம், இவனைப் பார்க்கவிடாமல் பண்ணுகிறது. ஆகவே அவர்களை இவன் எதிரியாகப் பார்க்கிறான். சும்மா தன் மதிப்பிற்காக வணங்குகிறான் என்று ஆகிறது.

ஞானம் அல்லாத மற்ற தெல்லாம் அஞ்ஞானம் தான், ஞானம் ஒன்றுதான். அதிலே இரண்டில்லை. ஆனால் இவனோ

அறியாமையால் தன் அஞ்ஞானத்துக்கு விஞ்ஞானம் என்று பெயர் வைத்து கொண்டான். ஒருவன் தன் மலத்தைத் தின்பதாக, செருப்படி படுவதாகக் கணாக் கண்டால், அதைப் பிறரிடம் சொல்லிக் கொள்வானா? அதுபோல, தன் அஞ்ஞானத்தை மறைக்க, விஞ்ஞானம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறான். அந்தாரத்தில் பறக்கும் ஓமானத்தில் ஏறினவளெல்லாம் தீயிலே சாகிறான். அதைப் பார்த்தும், மற்றவளெல்லாம் அதிலேயே போய் ஏறுகிறான். அப்போர்ப்பட்ட அழிவுக்குக் கொண்டுபோகிற அதைச் செய்ததும் அதில் போய் ஏறுகிறதும், அஞ்ஞானமா? விஞ்ஞானமா?

நரகத்திலே கிடக்கிற இவனைத் தூக்கி, சுவாக்கத்திலே எறிகிற செயற்கிரிய செயலைச் செய்வதல்லவா ஞானம், அதாவது அறிவு-மலையைப் போன்றதையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பிரட்டுகின்ற கருவியாக அல்லவா அறிவு இருக்கிறது?

புலியையும் பாம்பையும் படைத்தது எதற்காக என்றால் இவனுக்குச் சொல்லத் தெரியுமா? சொல்லத் தெரியாதவன் சும்மாக் கிடந்தால் பரவாயில்லை. படைப்பையேயல்லவா கோளாறு சொல்ல வந்துவிடுகிறான். பாவியை புண்ணியத் திற்காக்கப் புத்தி புகட்டுகின்ற காரியத்துக்கு பாவியை யோகியாக மாற்றுகின்ற பெரும் செயலுக்கு, புலியும் பாம்பும் பயன்படுகின்ற என்று இந்த உலகத்தில் யாருக்காவது தெரியுமா? எம்மைத் தவிர யாராவது இந்த உவமானத்தை உபயோகித்தார்களா? அவற்றிற் குப் பசி யென்றால், நிதமும் உயிர்களைக் காவு கொடுத்தல்லவா அவைகளை இறைவன் வளக்கின்றான். அப்போ, இறைவன் என்ன கருத்தாக என்ன கவனமாக அவற்றை வளர்க்கிறான். இது எதற்காக? இறைவன் உன்னைத் தன் அடி நிழலுக்கு இழுப்பதற்காக, உன்னைப் பாவத்தில் அழுந்த விடாமல், பரமபதத்திற்கு இழுக்கிறதற்காகத் தான்.

16

எலி, பாம்பு, பல்லி, கரப்பான், எப்போதும் ஓர் ஒரமாகவே ஓளிந்து கொண்டு திரியும். அதுபோல அரசன், மந்திரி, இந்த வேலைக்கொல்லாம் போகிறவனும் ஓளிந்து கொண்டு திரிய வேண்டியது தான். அதற்காக எவ்வளவு செலவு பண்ணினான் “முந்தி நம்மோடு நல்லாத்தானே பழகி” கொண்டிருந்தான் மனுஷன். இப்போது நம்மைக் கண்டால் ஏன் ஓடி ஓளிகிறான்” என்று எல்லோரும் நினைக்கும்படி ஆகிவிட்டது அவன் பிழைப்பு. ஆகவே எப்பவும் இவனை அடிக்க ஆட்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறதல்லவா. இப்படி அபாயமான கஷ்டத்துக்கும் பிரியப்பட்டு, வெகு பாடுபட்டுப் போவானேன். இதற்கு ஆசைப்பட்டுப் போவதை என்னென்பது? உலகத்தில் வேறு வேலை இல்லையே? பொசுக் கென்று, இருந்த தெரியத்தை யெல்லாம் விட்டுவிட்டுப் பதுங்குவானேன். ஆனால் ஓயாமல் ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்கிறேன் என்று பேசுகிறான், எழுதுகிறான் அந்த நன்மையினால் தான் இப்படி ஓளிகிறானா?

17

மெய்வழி தவக்குடி அனந்தர், தான் அழைத்து வந்தவரைக் காட்டி, இவரிடிடிமிருந்துதான் புசண்டார் பிரான் பாடல்களை வாங்கி வந்தேன் என்று அறிமும் செய்து வைக்க.

வந்திருந்தவர்	: என் தகப்பனார் யோகா ஸ்கலில் பயின்றவர்.
ஆண்டவர்கள்	: யோகம் என்றால் என்ன?
வந்திருந்தவர்	: குரு முகம் தான் யோகம்
ஆண்டவர்கள்	: குரு என்றால் யார்?
வந்திருந்தவர்	: தாங்கள் தான் அறிவிக்க வேண்டும்.
ஆண்டவர்கள்	: இதய கமலவாசனைச் சந்தித்து அனுபவித் தவர்களும் உன் இதயத்தை பிரகாசமாக்க வல்ல வருந்தான் குரு.

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

35

உலகத்திலேதான் குரு கோடிக் கணக்கில் உள்ளதே. சாணி, பல்லி எல்லாம் கூட சாமிதான். இதிலே எந்த குரு முகமாக இருந்தார்கள் என்றுதான் கேட்கிறேன். வேடதாரிகள் உனக்குப் பணிந்தாற் போலிருந்து, உனக்குக் கடுக்காய் கொடுத்துவிட்டு உன் மடியைத் தழூவுபவர்களாக இருப்பர்கள், நிசமான குருவானால், உன்னை நாடி வரமாட்டார்கள். கரும்பு ஏறும்பை நாடினால் என்னவாகும்? இந்த உண்மையை நீ எந்தச் சாத்திராத்தில் படித்தறிய முடியும். இந்த வார்த்தையைக் கேட்டவன் செவி, என்ன செவியாய் இருக்க வேண்டும்?

மெய்வழி தவக்குடி அனந்தர் வந்திருந்தவரைக் குறித்து இவர் ராவஜி, எல்லா சாமியையும் வணங்குபவர் என்று சொல்லு.....

ஆண்டவர்கள் : வீண் விறைப்பு இல்லை. சாதாரணமாக உலகத்திலே எனது உயர்வு, உனது மட்டம் என்ற அடிதுடிதான் அதிகம். காரியம் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்ற அந்தக்குறி இல்லை. மன்னை எடுத்து இப்படி நெற்றியிலே கோடு போட்டுக் கொள்வதிலே கூட இரண்டா? இந்த முரண் ஏன்? அவன் என்ன உயர்வு என்கிறது. நாம் அவனைவிட உயர்வு என்று அவன் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வம்படிதான் கால மெல்லாம். ஆனால் உருவம் ஒன்றுதான். முகத்தைப் பார்த்தவர்கள் ஒரு பெயர் வைத்தார்கள். பிடியைப் பார்த்தவர்கள் ஒரு பெயர் வைத்தார்கள். அள்ளையிலே பார்த்தவர்கள் இன்னொரு பெயர் வைத்தார்கள். அவ்வளவுதான்

சைவம் என்னப் பெற்ற ஒன்றுக்குத்தான் இவ்வளவு பெயர்களும்-

ஈசவம் என்றால் சுத்தம், பரிசுத்தம் ஒரு கோவிலுக்குள் போவதென்றால் கைகால் கழுவி சுத்தமான வேட்டி சட்டையோடல்லவா போவோம். ஆம் அப்படியிருக்கத் திருநாடு அலங்கரிக்கப் போகிறவர் பெருத்த நாற்றத்தோடா போவா? பிரயாணக் கோலத்தைப் பார்த்தாலே தெரியும்: ஒருவன் எங்கே போகிறான்று. அசுத்தமாகப் போகிறவன், அவஸ்த்தைக்குப் போகிறவன் தான். மனிதனுக்கு இவ்வளவு அறிவு தந்தும், அந்த அறிவாகாரத்தோடு, குறி கண்டு போகத் தெரியவில்லை. கண்ணை மூடிக்கொண்டு போய் விழுகிறான். இப்போது நமக்கிருப்பது இந்த உலகம்தான். அப்புறம் பரலோகமாகிய நித்தியத்திற்கு என்று நீ நிருபிப்பாயா? உன்னால் நிருபிக்க முடியாது. ஆனால் மனுவானவன் வந்தது நித்தியத்திற்கே என்று நாம் நிருபிப்போம்.

வேதம் எமனனுகாச் செயலை சேவை என்றால், இவன் நாற்சிக் சாகிற செயலையெல்லாம் சேவை என்கிறான். ஆகவேதான் நாம் “எதுவேணும் கேளும் சிங்கா - ஜெயசிங்கா எதுவேண்டாம் சொல்லும் சிங்கா” - என்று பாடி வைத்து விட்டோம். மனுஷனுக்கு அறிவு தேகம் தந்து விட்டதால் தீர்ப்பு உண்டு. “வழிபாட்டிற்குரிய நன்மையில் போனால் போ. இல்லாவிட்டால் அவஸ்த்தைக்குப் போவாய்” என்று அறிவிக்கிறோம் உன்னை நித்தியத்திற்குப் படைத்தாய் விட்டது. இனி அனித்தியதுக்கு ஆக்கப் போவதில்லை. நித்திய நறுமணமுள்ள வைரச்சுடர் தேகமா, அல்லது நித்திய அவஸ்த்தைத் தூலமா எது வேண்டும்? இப்படி யார் உனக்குச் சொல்வார்கள்? சொல்லுகிறவர்கள் வந்திருந்தும் கிட்டே நாடுவதில்லையே. என்?

18

பரிசுத்தம், அசுத்தம் என்ற பாகுபாடு இல்லாவிட்டால், ‘பெரியோர், சிறியோர் என்ற பாகுபாடு ஏது? தேவர், நரர் என்ற

வேறுபாடு ஏது? பார்ப்பனன் ஆக வேண்டுமென்றால் தேவனானால்தான் முடியும். மனிதன் தேவனாகப் பிறப்பதற்குத் தனித்த யோனி கொடுக்கப் பெற்றிருந்தும் தன் பழைய சகோதாத்துவத்தையே சாதிக்கிறான். நீ பிறந்தது, பன்றி நாய் பிறந்த நரக யோனி. மோட்சத்திற்கு உரிய யோனி ஒன்று உள்ளது. உன்னை படாத பாடுபடுத்தி, எம் இவ்வார்த்தையைச் சொன்னால் தான் உனக்கு மேன்மை தெரியும். ஏதோ இரக்கத்தால் நீ வந்த உடனேயே இதைச் சொல்கிறோம். பிரியம் காட்டிச் சொல்கிறோம். ஆகவே தான் உனக்கு இதன் மேன்மை தெரியவில்லை.

மாதமொன்றுக்கு 1000, 2000 என்று சம்பளம் வாங்குகிறானே! அவனை இருபது நாள் கழித்துப்பார். உலகமேசலித்துப் போனாற் போலிருக்கும். டிரஸ் அன்றைக்கு எப்படியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. முதல் இருபது நாள் வரைக்கும் வேளைக்கு ஒரு டிரஸ், ராத்திரிக்கு வேறே டிரஸ்ஸாம் நமக்கு அப்படி நினைப்பே வருவதில்லையே. கடைசியிலே அவமானம் வந்துவிடுதே. அதற்கு என்ன டிரஸ் போட்டு மறைப்பான். நாத்த டிரஸ் வந்திடுதே. அதுவா?

அறிவுடையவன், முதலில் எதைத் தேடவேண்டுமோ அதைத் தேடுவான். முதலில் தேட வேண்டியதை அப்புறம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். மெதுவாக, என்றிருப்பவனை என் என்பது?

நீயே நாப்பிறப் பாயிற்றே. உனக்கு என்ன நல்ல வழி தெரியுமா? நீ பிறந்த வழி என்ன? அதைச் சொல்லு. நாயைப் படைத்தால் நாய்தான். ஆனால் இவனோ பாம்பாக வருகிறான். பிடிக்கப் போனால் பன்றியாகி விடுவான். நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் மாறிக் கொண்டேபிருப்பவன் இவன் மட்டும்தான். பல்லைக் கடிப்பான், மீசையை முறுக்குவான், கச்சையைக் கட்டுவான். அப்புறம் பார்த்தால், திடீரென்று காலைப் பிடிப்பான், இவன் இப்படி மாற வல்லவனாய் இருப்பதால்தான், இவனைத்

தேவனாகவும் மாற்றிவிடலாம் என்ற தைரியம் மெய்ஞ்சு ஞானிகளுக்கு வருகிறது.

இவன் நாயாகவோ, பன்றியாகவோ, மாறுவது அவ்வளவு பெரிதல்ல. இவன் பேயாகவே மாறிவிடுகிறானே! அது எவ்வளவு பெரிய வல்லபம்.

19

(முன் காலத்தில் மதக் கல்வி மட்டும் தான் இருந்த தென்றும், தற்காலப் படிப்பு தான் பிள்ளைகளுக்கும் பலமுனை பயிற்சி தருகிறதென்றும், B.T. படிப்பில் சொல்லித் தரப்படுகிறது என்று மெய்வழி வேதமுனி அனந்தர் குறிப்பிட்டபோது)

ஆண்டவர்கள் : மதம் இல்லாவிட்டால் கல்வி ஏது? வயிறு வளர்க்கக் கல்வி ஏதற்கு? இந்த காலத்தில் படிப்பு, கிடிப்பு எல்லாம் வெறும் வகுலுக்கு வழிதான். மிலாரு டூத்து, அகந்தை செழிக்கும் காலம் இது. அகந்தை என்கிற நஞ்சு வாடை அடிக்கிறது. ஆகவே மக்கள் அதை வெறுக்கிறார்கள். அகந்தை பிடித்தவன் ஓடி ஒளிகிறான். அந்த அகந்தையினால் தான் பெரியோர்களால் எடுத்து வைத்த கல்வி முறையை, எடுத் தெறிந்துவிட்டுடங்கா, டமாரா என்று படிக்க வைக்கிறான். தான் காலமெல்லாம் படித்தாலும் வ.ஸ.ழ (இலாணா, உளாணா, அழாணா)க்களுக்கு வித்தியாசம் தெரிய வில்லை. ஒலை என்பதற்கு ஒளை என்கிறான்.-

முன்பெல்லாம் படிப்பு இரண்டே ஆண்டுதான் தமிழில் சர்ளமாகப் பேசவும் எழுதவும் வந்துவிடும்.

தொழிலுக்கு என்றுதானே படிக்கிறான். ஆனால் இவன் படித்த படிப்புக்கும், இவன் செய்து வரும் தொழிலுக்கும் எந்தச்

சம்பந்தமாவது இருக்குதோ? அப்படியும் ஒரு தொழிலைச் செய்வதற்குப் படிப்புத் தேவையா? தொழிலைச் செய்வதா, படிப்பதா? ஒன்றுமே படிக்காமல் சம்மா-தன் குலத்தொழிலாகப் பழகிய ஒரு கம்மாளன், தன் தொழிலிலேயே ஒரு கேள்வி கேட்டால், கம்மாளத் தொழில் படித்துவிட்டு வந்தவனுக்கு என்ன பதில் சொல்லத் தெரியும்?

கல்விமாளன்று பட்டம், கிட்டம் வாங்கினவனுக்கு எழுவகைத் தோற்றம் தெரியுமா? மொழிகளுக்கெல்லாம் முந்தித் தோன்றிய மொழி எது? எல்லோருக்கும் சம்மதமான பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால், என்ன பதில் சொல்வான்?

20

பிறப்பிலும் மனிதப் பிறப்புக்கு மேம்பட்ட பிறப்பு இல்லை. துன்பத்திலும், மனிதனுக்கு வரும் துன்பத்தைவிட பெரிய துன்பம் இல்லை. குஷ்டம் நோய்கள் எல்லாம் கூட மாறிவிடக்கூடும். ஆனால் மரணம் ஒன்று தான் நீங்காத நோய், மாறாத நோய். ஆகவே தான் மரணத்தை வெந்நோய் என்றார்கள்.

21

நீ இந்த மெய்க்கல்விக் கலாசாலையில் சேரும் முன்னரே பல பெரியோர்களின் நூல்களைப் பிரடிடி பிரடிப் படித்தவன் தானே முன்வந்த பாரவான்களின் அதே வார்த்தையைத் தானே நாமும் செல்கிறோம். நாம் சொன்னபிறகு அது உனக்கு சவுப்பது என்? நீ கனவிலும் நினைத்தாயா- நீ மாணிக்க வாசராக ஆக முடியுமென்று சுப்பிரமணியரைப் போலக் கூட இல்லை. ஏதோ ஒரு பொம்மையைச் செய்து வைத்துக் கொண்டு, சுப்பிரமணியர் அதுவேதான் என்று நம்புகிறானே! அவர்களுடைய வாக்கை ஏன் இவன் நம்பக்கூடாது? சாம்பலையா அவர்கள் அள்ளிப் பூசிக் கொண்டிருந்தார்கள்? அவர்கள் சொன்ன சொல் இருக்கிறதே அதை எடுத்துப் பார்.

ஒரு ஆதாரமுயில்லாமல் வெறும் வேடிக்கை விளையாட்டைச் செய்கிறான். அதிலும் ஞானம் வேறு விரிக்கிறானாம். வாழாத முண்டைக்கு வார்த்தை மெத்த, விளையாத காட்டுக்கு வேலை மெத்த என்கிறாற்போல்.

22

கண்ணிருந்தும் குருடாக, செவியிருந்தும் செவிடாக இருந்து வந்த பருவத்திலிருந்து, ஒவ்வொரு பருவமாக விளைந்து, மனிதப் பருவத்திற்கு வந்தாயிற்று. இன்னுமொரு விளைவு இருக்கிறது. அந்த விளைவுதான் அறுவடைப் பருவம். அது இல்லாமற்போனால் அறுவடை இல்லை. அந்த மனி கொடுக்கும் விளைவு இல்லாவிட்டால் மனுவின் வாழ்க்கை, கத்ரிவிட்டதும் காய்ந்து போன பயிராகிவிடும்.

23

பஞ்ச பூதங்களும் அழிந்து போகும் தன்மையால் இருக்கின்றன இந்த பூதங்கள் அழிந்து போகப் போகுதே, அந்த அண்ட சராசரி அமளி நேரத்தில் ஒருவன் தப்புவானாகில் அவன் எப்போக்கொத்த பலங்கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும். அந்தக் கொடிய கோர அவஸ்ததையில் ஒருவன் தனது சொந்த ஈனபலத்தைப் போர்த்திக் கொண்டிருந்தால் தப்பிக்க முடியாது. அவன் எமது சமரச சன்மார்க்க எண்ணத்தில் நூழைந்து கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும், இல்லாவிடில் அவனை அது விடாது. ஒரு சிறு ஓட்டை இருந்தாலும். அது கோர அவஸ்ததையில் நூழைத்து விடும்.

சாவுக்கும் வாழ்வுக்கும் பக்கமா? இல்லை. இரண்டுக்கும் இடையில் எட்ட முடியாத தூரமிருக்கிறது. அதுபோல் அறிகின்ற தன்மைக்கும், அறியாத இருள் தன்மைக்கும் பக்கமா? இல்லை. உனது நினைவின் எல்லைக்கும், தேவ நினைவின் எல்லைக்கும் பக்கமா? தேவ நினைவானது நீ எட்டமுடியாத நெடுங்கால்

மெய்வழி பத்மநார்த அனந்தர்

41

தூரத்திலிருக்கிறது. பல்லாயிரத் தாண்டுகளாக, பல கோடி பேருக்கும் எட்டமுடியாத தூரமாக இருக்கிறது. அப்பேர்க்கொத்த நெடுங்கால் தூரமாக இருக்கிற அந்த தேவ நினைவின் எல்லையை ஆடைய, மறு பிறப்பு அடையாத ஏ மனுவே! உனக்கு ஒரு வாகனம் இருக்கிறதா? இல்லை.

24

சமரச சன்மார்க்கச் சங்க எண்ணத்திற் குள்ளேயே நீங்கள் எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் எமது அருளமுத வார்த்தை உங்கள் செவிக்குள் விழாது. விழாவிடில் உங்கள் தேகாதியந்தமும் இளகாது. இளகாவிடில் உள்ளம் மலராது. மலராவிடில் ஞான வெள்ளம் பெருகாது.

25

வாழ்வு வேண்டுமா, அல்லது சாவு வேண்டுமா? தூக்க காலத்திற்கு ஒரு வரம்பு ஏற்படுத்தியுள்ளோம். இதில் கட்டுப் பட்டவன் நிச்சயமாக மீட்பைத் தேடிக் கொண்டவனாவான். இதில் கட்டுப்படாதவன், நிச்சயமாக சாவைத் தேடிக் கொள்வான்.

26

செத்த பிறகு சவர்க்க லோகம் போவது என்கிறானே! இவன் பின்மாகப் போகும் போது பின்த்திற்கு செருப்பு மாலை போட்டாலும் தெரியாது. பூமாலை போட்டாலும் தெரியாது அந்த மானம் கெட்ட நிலையிலா சவர்க்கலோகம் போகப் போகிறான்.

27

மன்னாதம் அன்று செய்த பாவத்தால், பலபேர் பாவத்திலானார்கள். ஆனால் இன்று விண் ஆதும் (மெய்வழிச் சாலை ஆண்டவர்கள்) செய்து வரும் புண்ணியத்தால் பலபேர் ரகஷிக்கப் பெறுகிறார்கள்.

“வெறுக்காமல் மனம் வெறுத்து நின்றாயானால்” என்பதற்கு, ஆசானை வெறுக்காமல், மனத்தை வெறுத்து நின்றாயானால் என்று அர்த்தம். இந்த வசனத்தை இந்த உலகம் எப்போது அறியப்போகிறது? இதை இப்போது வெளியாக்கி விட்டோம். இதை நீங்கள் அறிந்து கொண்டார்கள். ஆகையால் உங்களைத்தான் நாம் உலகம் எங்கிரோம்.

28

சார்வத்தையும் ஆளும் இலஞ்சிய அரசனாகிய ஜீவனை, சக்தியாகிய தூக்க ஆசனத்தில் வைத்து அழுக்குகிறான். அவ்வாறு அழுக்கி வைத்தால், அந்த ஜீவ அரசனின் ஆதிக்கம் கண்ணியம் எழுந்து ஓங்குமா? மனிதனுக்கு உவமானம் காட்டி பேசுவதற்கே அண்டாண்டங்களையும் படைத்திருந்தானானால், மனிதனைப் படைத்தது சிறிய காரியத்திற்கா? இல்லை. யாராலும் எட்ட முடியாத மகா அருங்காரணமாகிய ழரண திசையை அடையவே இவனைப் படைத்தான். இந்த உன்னத்துக்கு இவன் தயாராக இல்லை யென்றால், இவனுக்கு இங்கு வாழ்வு தேவையா?

29

பாவக் கண்ணுக்கு எது பெரிதாகத் தோன்றுகிறது? பணம் அதிகமாக இருந்தால் பெரிதாகத் தெரிகிறது. குறைவாக இருந்தால் மட்டமாக நினைக்கிறது. அந்தப் பணம் ஒரு கை செய்யும் வேலையைச் செய்யுமா? அல்லது ஒரு கால் செய்யும் வேலையைச் செய்யுமா? ஆகவே பணத்தைவிட உயர்ந்த பொருள் தன்கிட்டே இருக்க, இவன் பணத்தையே பெரிதாக நினைக்கிறானே? அது என்னத்திற்கு?

30

அழகிய மனைவி அருகிலிருக்கவும் காமம் பொங்கியீழி, அவளை அனுபவியாமல் இருப்பவர்களும், மகா பசி அள்ளிக்கொண்டு போக நளபாகத்தோடு கூடிய அறுசவை

உண்டி அருகில் இருக்க அதைப் புசிக்காமல் இருப்பவர்களும், ஏராளமான தாகம் தனது நாவை வாட்ட, குளிர்ச்சி தங்கிய நறுமணம் வீசும் தன்னீர் அருகிலிருக்க அதைப் பருகாமல் இருப்பவர்களும், ஆகிய இப்பேர்க் கொத்தவர்கள் கையில் வல்லமையிருந்தால் தான், அவர்கள் இந்த மனுப் பூண்டு செய்யும் குற்றத்துக்கு, அவ்வப்போது சாபத்தைக் கொடுக்காமல் இருப்பார்கள். இல்லாவிடில் எமது கையிலிருக்கும் ஆயுதம் வேறு ஒருவன் கையிலிருந்தால் இந்நாள் எல்லாம் தீக்காடாகிக் கொழுந்து விட்டெரியும்.

31

மலிவாகக் கிடைக்குதென்று ஒருவன் மரத்திலே செய்த மாடு வாங்கினானாம். பிறகு அதனை அவனே சுமந்து கொண்டு தினிந்தான். அதை வண்டியிலே கட்டி, அவன் லிமுத்துக் கொண்டு போனான். அது தின்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தின்றான். அது தன்னீர் குடிப்பதற்குப் பதிலாகத் தானே தன்னீர் குடித்தான். இப்படி இருந்தபோது, ஒரு திசையில் போனான். அங்கே ஒரு குடியானவன் அவனுக்கு நிசமான ஒரு மாட்டைக் கொடுத்தான். பிறகுதான் மாட்டின் உபயோகம் அவனுக்குத் தெரிய வந்தது. அதுபோல் நகல் தெய்வத்தை வைத்ததுக் கொண்டு, அதற்குப் படைப்பதாகச் சொல்லி நீயே சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாய். அது தானே நீ செய்து கொண்டிருந்து வழி பாடு.

எம்மிடம் வந்து நிசமான தெய்வத்தைக் கண்ட பிறகல்லவா நீ வழிபாட்டின் பயனைப் பெற்றாய்?

32

சென்னையிலிருந்து மெய்வழி ஜனக்யாதி அனந்தரின் நண்பர் சேதுப் பிள்ளை வந்திருந்த போது பிறந்த திருவாக்கு-

இப்போது எங்கு சென்றாலும் ஜாதிகளை ஒன்றுபடுத்துவது என்று பேச்சதான். புதிது புதிதாக ஜாதிகளை உண்டாக்கி

இருப்பதே, இவன் ஜாதிகளை ஒன்று படுத்துகின்ற வகைணம், கம்யூனிஸ்ட், காங்கிரஸ் என்று இன்னும் என்னென்னவோ இருப்பதெல்லாம் இவன் உண்டாக்கிய ஜாதிகள் தான்.

ஜாதிகளென்றால் எப்போக்கொத்த மூர்க்கமான ஜாதிகள்! இல்லையென்றால் அவற்றின் பெயரால் இத்தனை குத்து வெட்டு, ரத்தம் சிந்துதல் ஏற்படுமா?

(வந்திருந்தவருக்கு யோகப் பயிற்சியில் ஈடுபாடு உண்டு என்ற பேச்சு சபையில் எழுந்தபோது)

தான்தோன்றித் தனமாய் பேசுவது, எழுதுவது, இப்போது பெருகிப் போச்சு. முன் மறைகள் இவன் சொல்வதையா குறிப்பிடுகின்றன? முனிவர், தீர்க்கத் தரிசியர் சாட்சியுண்டா, இவன் செயலுக்கு? மதங்கள் உண்டானது என்ன செயலுக்காக? மூல மந்திரங்கள் என்று எடுத்து வைத்திருப்பது ஏன்? இப்பேர்க்கொத்த அடிப்படையான, நம் தலை செழிக்கத் தேவையான பேச்சை எங்கேயும் காணோம். ஆனால் வாய்க்கு வந்தபடி - யோகம், ஞானம் என்று மட்டும் பேசித் திரிகிறார்கள். கிரியை, கிரிகை, யோகம், ஞானம் - என்று நான்கு நிலைகள், நான்கு படிகள் ஏற்படுத்தியிருக்க, இவன் எடுத்ததும் நேரே யோகத்திற்குப் போய்விடுகிறானென்யா! இது எப்படி போல, என்றால், பிறந்தவடனே நாற்பது வயதிற்கு வந்து விடுவதைப்போல இருக்கிறது.

அது இருக்கட்டும் சரிகை என்பது, எதில் தொடங்கி எங்கே முடிகிறது. கிரியை என்பது - எதில் தொடங்கி எங்கே முடிகிறது? கிரிகை விட்டு எப்போது யோகத்திற்குப் போவது என்று கேட்டால் இவனுக்குப் பதில் சொல்லத் தெரியுமா? “திரு திரு” வென்று விழிப்பான், எருமைமாடு மாதிரி மூச்சு விடுகிறதுதான் இவன் செய்கிற யோகம்.

(அப்போது மெய்வழிச் சகோதரி ஒருவர் திருச்சனிதிக்கு வந்து ‘எம்படரடிப்பு கோடாயித கூர்’ என்ற நூல் பெற்றுக்

கொள்ள) மெய்வழி கலைமகா அனந்தர் (சேதுப் பிள்ளையிடம்) இந்த நூலைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா?

சேது பிள்ளை	பார்த்திருக்கிறேன்.
மெ.க.அ.	இதன் பெயர் என்ன?
வெது பிள்ளை	எம்படரடிப்பு போடாயிதக் கூர்.
ஆண்டவர்கள்	“யிதக்கூர்”-நீங்கள் பத்திரிகைக்காரர் ஆச்சே சிந்தித்திருப்பீர்களே. ஹெட் டிங்கைப் பார்த்தவடனே இது என்ன செயலுடைய நூல் என்று தெரிந் திருக்குமே! இந்த கோடாயிதம், பஞ்சாட்சரக் கோடாயிதம் - பஞ்சாட்சரமே கோடாயிதமாக மாறுகிறது.
மெ.க.அ.	விவேகானந்தர் ராமகிருஷ்ணரிடம் “கடவுளைக் காட்ட முடியுமா” என்று கேட்ட சரிதம் இவர்கள் மனத்தை மிகவும் கவர்ந்ததாம்.
ஆண்டவர்கள்	ஊன், பணம், மதிப்பு இந்த மூன்றும்தான் இன்று உலகத்தி லுள்ளவர்கள் எல்லோரும் நாடி ஓடித் தேடுவது. நல்ல அறுச்வை உணவை மூக்குப் பிடிக்கத் தின்னவேண்டும். தலைமுறை, தலைமுறைக்குக் காணும் படியாகப் பணம் நிறைய சம்பாதிக்க வேண்டும். எல்லோரும் புகழும்படியாக மதிப்பு வேண்டும். இவன் ஆட்டம், கூட்டம் ஓட்ட மெல்லாம் இதற்குத்தான். சுருக்கமாகச் சொன்னால், இவன் செய்கிற எல்லா இழைம் இதற்குத்தான்.

இவன் ஊண் வயிறு நிறைந்தாலும், மதிப்பு வயிறு மட்டும் நிறைவேதே இல்லை. அதனால்தான் கணசியில் என்ன வந்ததும், இவன் வயிறு உப்புகிறது. கூப்பு தெறிக்கிறது. இதுதான் இவன் ஞானம் யோகம் எல்லாம்.

முன் வந்த ஆகமபுராணகளை வேத நூல்களிலெல்லாம், வெந்நோய் என்றும், பிறவி நோய் என்றும், இன்னும் வண்ண வண்ணனமாகப் பேசி இருப்பது. இந்த எமவாதையைப் பற்றித்தான். மதங்கள் என்று வந்ததும், கடவுள் வழிபாடு என்று செய்வதும் - மனுக்கள் யாவற்றிராணும் என்ன கைவசப்பட்டு, பின்நாற்றத் தீட்டுக்கு உரியவராகாமல் என்னுக்கா சத்திய பரிசுத்தவான்கள் ஆவதற்காகவே தான்.

மெ.க.அ.

: குரு கேஷத்திரத்தில் அரஜு னனுக்கு எய்த்தை நீக்கியது யார்?

சேதுப்பிள்ளை

: கிருஷ்ண பரமாத்மா

மெ.க.அ.

: மார்க்கண்டேயரைக் காலனிடமிருந்து காத்தது யார்?

சேதுப்பிள்ளை

: சிவபெருமான்

மெய்வழி துழாய்

: சிவபெருமான் என்றால் படமா அல்லது சிலையா? ஓர் உருவம் வந்தல்லவா காப்பாற்றியிருக்க வேண்டும்.

சேதுப்பிள்ளை

: ஆமாம். பேசும் தெய்வம் தான் வந்திருக்க வேண்டும்.

மெ.துழாய்.அ

: இவன் கதையில் சொல்கிற மாதிரி விங்கத்திலிருந்தா சிவபெருமான் வந்திருப்பார்?

ஆண்டவர்கள்

அப்பன் விங்கத்திலிருந்து தானே எல்லோரும் வந்தது. அப்படித்தானே வரவேண்டும். இதிலே என்ன அதிசயம்? நடைமுறையைச் செயலைத்தானே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, நம்மைப் போலவே தூலமெடுத்து வந்துள்ள ஒரு தேவ குருபரளின் பெருங்கருணையாலன்றி எமன் பதி எல்லையை எவரும் கடக்கவே முடியாது.

மெ.க.அ.

வந்திருந்தவர். திருப்பரங்குன்றத் திலுள்ள மௌன குருசாமி என்ற ஒருவரிடம் போய் வந்தவர் என்று குறிப்பிட.

ஆண்டவர்கள்

மௌனம் என்றால் என்ன?

சேதுப்பிள்ளை

பேசாமை

ஆண்டவர்கள்

பேசாமல் பின்னே என்ன செய்வது?

சேதுப்பிள்ளை

எழுதிக் காட்டுவது

ஆண்டவர்கள்

அப்படி பேசாமலிருப்பது என்ன ஆவதற்கு?

சேதுப்பிள்ளை

14 வருடம் மௌனமாய் இருந்தால் ஞானம் வருமாம்.

ஆண்டவர்கள்

மனிதரிலும் பறவையுண்டு விலங்குண்டு
கல்லுண்டு மரமு முண்டு

மனிதரிலும் நீர் வரழுஞ் சுதி யுண்டு
அனேக குல மனிதருண்டு

மனிதரீலும் மனிதருண்டு வானவரும்
மனிதர்போல் வருவதுண்டு
மனிதரிலே பிறப்பறுக்க வந்ததுவே
அருமையென வகுத்தார் முன்னோர்.

(சிவானந்த போதம்)

மனிதரிலே அனேக குல மனிதருண்டு என்று சொல்கி நார்களே! அவர்களுக்கிடையே பிறப்பறுக்கும் பெருஞ்செயலுக் கென்று பூமியிலே மனிதர் போலத் தாலம் தாங்கி எழுந்தருளுகின்ற பெரியோரை, இனம் கண்டு கொள்வதெப்படி? அந்த மறை மொழி மாந்தரை என்ன அடையாளத்தால் கண்டு கொள்ளலாம்?

மறை மொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
நிறை மொழி காட்டி விடும் -

என்று அவர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்ளும் முறையைச் செம்பொருள் கண்ட செந்தாப் போதார் ஆகிய தெய்வத் திருவள்ளுவ நாயனார் அவர்கள் குறித்துச் சொல்கிறார்கள். மறைமொழி மாந்தரை அவர்கள் நிறைமொழி தான் காட்டும் என்றிருக்க, வாயை மூடிக் கொண்டு திருந்தால், அவன் எப்பேர்க்கொத்த குபாடன் குரூரன் என்று பார். தன் குபாடம் எல்லோருக்கும் தெரிந்து விடுமேயென்று அவன் வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கிறான். உண்மையில் மெளனம் என்றால் என்ன? மெளனி என்பவர் யார் என்று தெரியுமா?

நான்கு வேதங்களையும், சகல சாஸ்திரங்களையும் ஒருவன் கரைத்துக் குடித்திருந்தாலும் யாருடைய திருமுன்பாக அவன் நா எழவில்லையோ, பேச்சு பிறக்கவில்லையோ அவர்கள் மெளனி.

மெளனி நிலை என்று ஒன்று உண்டு. அந்த மெளனமாகிய நிலையை அடைந்தவர்களுக்கு மூச்சு ஒடிக்கொண்டிராது. இவ்வளவு பெரிய உலகத்தில் வேறு ஏந்த எல்லையிலாவது இந்த பேச்சு உண்டா? இல்லையே அசல் கைமுதலாக உள்ள

இடத்தில்லவா இந்தப் பேச்சு வரும். அசலென்றால் எமக்குத் தெரியாதா? கூரைக் குடிசைக்குள்ளேயா ஞானம் உட்கார்ந்து கிட்டு இருக்கும். அங்கே என்ன, மாட மாளிகையா, பளிங்குக் கல்லா - ஒரு எழவும் கிடையாதையா “என்று இந்த வேலிக்கு வெளியே அனேகர் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் உலகத்திலே, எத்தனையோ ஞானம். ஆனால் சூரியன் ஒன்று தான். ஜூப்பெராருளாகிய சூரியனே ஒன்றுதான் இருக்கும்போது, ஞானச் சூரியன் இரண்டா இருக்கும்?”

33

குனிந்து தண்ணீர் மொள்ள வேண்டியிருக்கிறதே, என்று பூமியில் இருந்து தண்ணீர் எடுக்கப் படிக்கட்டுகள் கட்டுகிறான். ஆனால் இந்த அறிவில் பூமியில் தங்காமல் மாடிகட்டிக் கொள்கிறானே! என? பூமி பகைத்து விட்டதினாலேதான்.

34

29.3.68

ஞானமென்றால் புராதனமாக எல்லா தேசங்களிலும், பாலைகளிலும் உண்டானது தானே. ஒருவனை இந்தத் தருவாயில் சுத்தமாக்குகின்ற அதாவது எமனனுகா வித்தாக்குகின்ற ஒரே வேலைக்குத்தானே அது உண்டாகி வந்து கொண்டிருக்கிறது. உலகத்திலே ஒவ்வொரு ஊரிலும் எத்தனையோ விதமான வேலைகள் நடக்கும். ஆனால் இந்த ஒரு வேலை மட்டும் இருக்காது. ஒரே ஒரு எல்லையில் மட்டும் இந்த ஒரு வேலையைத் தவிர வேறு வேலை கிடையாது.

ஒரு எல்லையில் பல மதங்களும் ஒரே முகமாக இருக்குமா! பல வேறு கிரந்தங்களும், உலகத்தில் உண்டான மெய்ஞ்ஞானிகளின் ஆகமங்கள் அவ்வளவும், ஒரே ஒரு எல்லையைக் குறித்து சாட்சி சொல்லும். அந்த எல்லையின் நடைமுறை அவ்வளவையும் ஆதியோட்டந்தமாகச் சொல்லும்,

ஊரைச் சொல்லும், பேரைச் செல்லும். இன்ன எல்லையிலே, இன்ன அடையாளத்தோடு இருந்தார்கள் என்று சொல்லும். இன்ன எல்லையிலிருந்து இன்ன எல்லைக்குப் போகும்போது இடையிலே இன்ன இன்னதெல்லாம் ஏற்பட்டது என்று சொல்லும் இதெல்லாம் காலம் வேறு, தேசம் வேறு, மொழியும் வேறாக உள்ள கிரந்தங்கள் பலவும் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? செல்வதென்றால் இது என்ன எல்லை?

இவ்வுலகத்தில் ஞான சபை என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு எத்தனையோ சபைகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றைப் பற்றியாவது இப்படி சாட்சிகள் உண்டா? இல்லை. எப்படி இருக்க முடியும்? அங்குள்ள நடைமுறையே காட்டுகிறதே. - இருக்காதென்று. சிஷ்யன் எழுந்திருக்காத முன்பே குரு எழுந்திருந்து, அவன் கும்பிடு முன்பே இவன் கும்பிடு, அவனை பார்த்து இவன் உன் ஜீவன் சிவ ஞானத்திலேயே ஊரி இருக்குது, என்று முகஸ்துதி செய்வான். உடனே சிஷ்யனுக்குத் தாங்காது பெருமை. இது தானா ஒரு ஞானி சிஷ்யனிடம் நடந்து கொள்ளும் முறை. அரசனே ஆளாலும், நிசமான ஞானியென்றால் அவனுக்குக் கை எடுப்பார்களா? அவன் கிடக்கிறான் நராகப்பயல் என்றுதான் நினைப்பார்கள். மெய்ஞ்ஞானி ஒருவர் கையெடுத்துக் கூப்பினால், கல்லேயாயினும் தூள் தூளாகிப் போய்விடும். இந்த வல்லபம் கைக்கு வந்ததும், அவர்கள் யாருக்குமே கை குவிக்கலாகாது என்பதுதான் நடைமுறை, வேதத்தீர்ப்பு.

35

வீரப்பட்டி துணை அஞ்சல் நிலைய அதிகாரி வெங்கடாசலமும், இலுப்பூர் அஞ்சல் நிலைய எழுத்தர் அலாவுதீனும் வந்திருந்போது பிறந்த திருவாக்கு

அரசன் முதல் ஆண்டிவரை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது. ஊரான ஊர், உயிர்ப் பயிர்க்குதவும் ஊர்,

ஆகிய இந்த எல்லையில் நிகழும் அதியற்புத அருங்காரணச் செயலை, மனுக் கோலம் எடுத்த யாவற்றிரானும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். இது எப்போர்க் கொத்த ஊர் என்று பேசுகிற பேச்சே, தலை செழிக்கப் பேசுகிற பேச்சாகும். நம் தேவகுல மக்கள் ஒவ்வொருவரும் எடுத்துப் பேச வேண்டியது இந்த அதிசயத்தைப் பற்றித்தான்.

ரத கஜ தூரக பதாதியாகிய நான்கு வகைச் சேனா சைன்யங்கள் புடைக்கும் இருக்கும் மகா பெலங்கொண்ட ஓர் அரசராகவே இருந்தாலும், இப்பேர்க்கொத்த ஓர் ஊர் உண்டாக்க முடியுமா? முடியாதே. இதை விட்டு விட்டு ஞானம் பேசினால் என்ன தெரிந்து விடும்? தூலக் கண்கொண்டு பார்க்கிறவனுக்குத் தூலம் தாண்டி குக்குமம் எவ்வாறு தெரியும். பணம் வேண்டுமென்றால், அருமபாடுபட்டால் தானே நமக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் அரசாங்கத்தை ஆள்கின்றவனே கடுதாசை எடுத்து முத்திரையைக் குத்தினால் சிறிது நேரத்திற்குள் பணம் உண்டாக்கிவிடும். இவ்வளவு வசதி அதிகாரமெல்லாம் இருக்கும் அவன்கூட இப்போர்க் கொத்த பரிசுத்தமுடைய, அதியற்புத செயலுடைய ஊரை உண்டாக்க முடியுமா? முடியாதே. முதலிலே அவன் ‘பரிசுத்தமாகிக் கொண்டல்லவா அடுத்தவனைப் பரிசுத்தமாக்க முடியும்.’

இங்கே எல்லோரையும் போலவேதான் நாமும் வீடுகட்டி, விறகெடுத்துச் சோறாக்கி இருக்கிறோம் என்று நினைப்பார்கள், அப்படித் தானே தோன்றும். வெளிப்பார்வைக்கு உன் செயலாகிய பேரதிசயப் பெருஞ்செயலை அவர்கள் என்ன கண்டார்கள்?

அதைத்தான் நாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

36

வயிறு வளர்ப்பதற்காக, பன்னிரண்டு வருஷம் படிக்கும் பயங்கொள்ளி உலகமாகப் போய்விட்டது. இந்த உலகம், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்ண உணவும், உடுக்க

உடையும், இந்த இரண்டும்தானே அவசியம். இந்த இரண்டிற்கும் படிப்பெற்று? படித்துவிட்டா ஏர் பிடிக்க வேண்டும்! படித்துவிட்டா நெசவு நெற்ய வேண்டும்! பிரதானமான இந்த இரண்டும் வேலைகளுக்குமே படிப்பு வேண்டாமென்றால், பின்னே எதற்கு வேண்டும்? இவன்கிட்டே சரிக்குச் சரி நின்று பேசினால் நம் கெளரவும் என்ன ஆகும்? என்ற பெரிய மனுஷத்தன மெல்லாம் இந்தப் படிப்பில் தான் வரும். சகல விதமான சேட்டைக்களெல்லாம் இந்தப் படிப்பில்தான் வரும். ஏனென்றால், இது வெள்ளைக்காரப் படிப்பு -

நம் நாட்டிலே இல்லாத அறிவுச் செல்வம், வேறே எங்கே இருக்கும் என்று நினைக்காமல், அந்த வெள்ளைக்காரன் படிப்பையே இவர்களும் பழகிக் கொண்டார்கள். அதனால் தான் ஆடு மாடெல்லாம் தங்கள் பெரிய வயிறு வளர்க்க படிக்காதபோது, இவன் தன் சிறிய வயிறு வளர்ப்பதற்காக பல வருஷம் படிக்கிற பயங்கொள்ளியாகப் போய்விட்டான்.

இப்பேர்க் கொத்த பயங்கொள்ளி உலகத்திலே எந்த மூலையிலாவது எமன்ச்சமில்லாமல் ஒரே ஒரு ஆளாவது இருப்பானா? மானெடும் இப்பூமிப் பரப்பிலே இந்த எல்லையைத் தவிர வேற்றங்கும் எமன்சம் கடந்தவர்களைக் காணமுடியாதே. ஆகவே எமனை அஞ்சோம் என்று இறுமாந்திருக்கிறவர்கள் நிறைந்த ஓர் ஊரே உண்டாகி இருக்கிறதென்றால் அது எப்போக்கொத்த அதிசயச் செயல் வலிமை கொண்டு விளங்கும் ஊரென்று எண்ணிப்பாருங்கள். இப்போக்கொத்த ஊரை ஒருவன் மட்டம் என்று காண்பானேயானால், அவன் கண் என்ன கண்ணா? முகத்திரண்டு புண்ணா - அப்படிச் சொல்லுகிறவன் எமன்சம் கடந்தேறி நிற்கும் ஓர் ஊரை இந்த மண்ணுடைப் பரப்பினுள்ளே வேறு எங்காவது காட்டட்டும் பார்க்கலாம்.

(19.5.68 ஸ்ரீமுஷ்ணத்திலிருந்து மெய்வழி தவக்குடி அனந்தருடன் வந்திருந்தவர்களுக்குப் பிறந்த திருவாக்கு)

உன் வாயிலிருந்து நாம் இதனைப் பேசுகிறோம் என்று இதனைக் கேள். உன் தேகத்தை 'இது நம்ம தேகம்' என்றே நினைத்துப் பேசுகிறோம். நீ நித்திய அவஸ்ததைக்குப் போவதைத் தடுப்பதற்காக பெருங்கருணை கொண்டு பேசுகிறோம். நித்தியனாகிய இறைவன் மனுவை நித்தியத்திற்கே படைத்தான். அழிவுதற்காக அல்ல. இது சத்தியமான வார்த்தை. படைப்பின் தலையாகிய இவன் நித்தியம் ஒன்றுக்காகவே படைப்பிக்கப் பெற்றவன். இதையறியாமல் செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே ஏழ்பிறப்பு என்று இவன் சொல்வான். இதே உடலில் நிகழும் ஏழுவிளைவுகளே ஏழுபிறப்பு - இது சத்தியாதி சத்தியம். நாம் கண்டு பேசுகிற வார்த்தை இது. அடிமுதல் முடிவரை அறிந்து பேசுகிற பேச்சு இது.

முதலில் ஜல ரூபத்திலிருந்தவன் தாயினிடத்தில் வந்து மாமிச உடல் எடுக்கிறான். இவன் தாயின் கருவரையில் இருக்கும் போது பேச்சில்லை, மூச்சில்லை. பிரதானமான பேச்சும் மூச்சும் இரண்டும் இல்லை என்றால், சவம் தானே - இந்த சவம்தான் பிரசவம் ஆகிறது. அப்புரத்தில் தாயின் கருவரையில் சவமாயிருந்தது - இப்புரத்தில் வந்ததும் பிரசவமாகிறது. கோடினால் படித்தாலும், கோடி உலகம் சுற்றினாலும் இது தெரியுமா? தெரியாதா!? இந்தப் பேச்சு அழிவிற்கே போகிற உன்னைச் சீரஞ்சீவி, சீமானாக்கப் பேசுகிற பேச்சு.

(அனந்தாதி தேவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி)

இவர்களும் உன்னைப் போலவே அழிடலக இச்சையிலேயே தோய்ந்துதான் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது - தேவர்கள் என்று வணங்குவார்களே - அந்தத் தேவர்களும் வணங்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

இவர்களை அந்த நிலமிசை ஏற்றி வைத்ததும், எம்முடைய இதே வாக்குத்தான்-

சவமாயிருந்து பிரசவமாயிற்று பின் அதிலிருந்து குழவி, மதலை, மங்கை, மடந்தை, அறிவை, தெரிவை ஆகிய

பருவங்களாக வளர்ச்சி யடைந்து அறிவெனும் அழியாத ஜீவ முதலைக் கைவரவாக ஆறாம் பிறப்பில் பெறுகிறான். இந்தப் பருவத்தில்தான் உன்னுள்ளே இருக்கும் ஒரு தங்க உடலை, அழியாப் பொன்னுடலை, கை பெற வேண்டும் என்பதற்காகவே, அந்த அறிவாகிய ஜீவ மாணிக்கம் இவனுக்கு இனாமாகத் தரப்பெற்றது.

38

சைவமென்றும், வைணவமென்றும், இஸ்லாமென்றும், கிருஸ்தவமென்றும், வந்த, வந்த, மதங்களெல்லாம் இந்த ஒன்றுக்காகவே எடுத்து வைக்கப் பெற்றன - இதைப் பெறவில்லையானால் என்னிற்றத் கோடிகால அவஸ்தைதான். இதைப் பெற்றால், யுகங்கோடிகால சுவர்ண தேக வாழ்வு கிட்டும். இதை மறந்து அழிவிலேயே ஒடி அலைவதால்தான் 'கடைசியில் அழிக்கிறவன் ஒருவன் வந்துவிடுகிறான். அந்த எமனாகிய கரிக்கிடாயன் கைபோட்டுவிட்டால் பின் எக்கோடி காலத்திற்கும் அழிநர்கில் இழிய வேண்டியது தான்.

நம்போல் தேகமாயிற்றே. அழகான அறிவான தேகமாயிற்றே என்றே இந்த வார்த்தையைப் பேசுகிறோம்.

"இதைப் பேசுகிற இவர்கள், ஒரு சாமியாராகத்தான் இருக்க வேண்டும்" என்று ஒரு லேசான நினைவு உன்னிடம் ஊசலாடலாம். நாம் நீங்கள் நினைக்கிற சாமியார் இல்லை. ரத கஜ தூரக பதாதியாகிய நான்கு வகை சேனை சைன்யங்கள் புடைக்குழி இருக்கும் அரசன் முதல் மகாப் பெலங்கொண்ட புலி முதலாகிய எல்லாம் எமன்கை அடக்கம். அந்த எமன் எம் கை அடக்கம். அந்த வஞ்ச மறவியைக் கெஞ்ச உதைக்கும் சாலை மீறிய சாமியார் நாம். ஆனால் நிச்சயமாக நீங்கள் நினைக்கிற சாமியார் இல்லை.

அழிகிற பொருள் என்றால் எப்போதும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் அழியாப் பொருள் கிட்டுவது அரிது. ஆகையால் அதைக் கிடைக்கும்போதே பெற்று கொள்ள

வேண்டும். காத்து உள்ளபோதே மெய்ப்பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நீ அறியாப்பறுவத்துக்கிற பின்னையாக இருந்தால் நம் வாக்கினால் என்ன யென? ஒன்றுமில்லையே. அப்படியிருக்க சணசணப்பான அறிவுடைய பருவத்திலே, உன் செவியிலே எம் வார்த்தை விழுகிறது என்றால் அது எப்பெரும்பேறு? அதுவும் உன் மொழியிலேயே எம் வாக்குப் பிறக்கிற தென்றால் அது எப்போர்க்கொத்த வாய்ப்பு. இப்பேர்க்கொத்த பெறற்கிய பெறும்பேற்றை, நல் வாய்ப்பைத்தான் நினைந்து நினைந்து, மனம் கரைந்து கரைந்து "எனக்கும் உனக்கும் இசைந்த பொருத்தம் என்ன பொருத்தமோ" என்று தம் ஆசானைப் பார்த்து வட்டுரார் பாடுகிறார்கள்.

39

நமக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னேயிருந்த அந்தத் திட்டானக் கொண்டலவர்கள் : "கடையை விரித்தோம் கொள்வாரில்லை கடையைக் கட்டுகின்றோம்" என்று திருக் காப்பிட்டுக் கொண்டார்கள் என்றால் உலகம் என்ன கெடுகேட்டுக்குப் போய்விட்டது என்று பார். அப்பேர்க்கொத்த ஆகா வெறிச் செயல்கள் நிறைந்த இந்த உலகத்திலே, அந்த வாக்கீ அழிகலியின் வலிமிகுந்த இந்த உலகத்திலே, அந்த வாக்கீ வள்ளலார், கொள்வார் இல்லை என்று கட்டிக் கொண்ட பெறுவான் - கடையைத் திறந்து பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைப் பயனுறச் செய்திருக்கிறோம் என்றால், அது எப்போர்க்கொத்த செயல் இது எவ்வாறு என்றால், அவர்கள் கையில் இல்லாத ஸ்விட்ச் எம் கையிலிருக்கிறது. (அனந்தாதி தேவர்களைச் சுட்டிக்காட்டி)

அதை இவர்கள் கண்டார்கள் குலாயுதம் தாங்கிச் சிவபெருமான் வந்தார்கள். வேலாயுதம் தாங்கிச் சுப்பிரமணியர் வந்தார்கள், என்றெல்லாம் சொல்வார்களே - அவர்கள் கையில் இருந்ததுபோல் இதுவும் ஒரு ஆயுதம். இதை இய்போது நீ

பெறுவது போல் நாம் பெறவில்லை. எம்முடைய கதையை அனு அனுவாகப் பிய்த்துக் கொடுத்து, நாம் இதைப் பெற்றோம். இங்கே 69 சாதிகளைச் சேர்ந்த ஆண் பெண் அடங்கலும் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் ஓரே தெய்வ மெய்க்குலமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அது என்ன சாதாரணச் செயலா?

40

எம் கையிலிருந்த உடுக்கைதான் துந்துமி ஆயிற்றே. இதைப் புசண்டர் பிரானவர்களும் தீர்க்கத் தரிசனமாகச் சொல்லியுள்ளார்கள். ஒருவரின் திருக்கரத்திலுள்ள தெய்வீக சண்னதாலங்காரம் தானாகவே வெளியே வந்து விளங்குவதென்றால், அது என்னவாக இருக்கும்? நாம் துந்துமி எடுத்து வைத்தது எப்போது? இந்தத் தீர்க்கத் தரிசனம் வந்தது எப்போது? துந்துமித் திருநடனம் எடுத்து வைத்து வெகுகாலம் சென்றல்லவா புசண்ட முனிவரின் இந்தத் தீர்க்கத் தரிசனம் நம் எல்லை தேடி வந்தது. ஆமாம் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வாழ்ந்த- அந்த செம்மல் இந்தச் செயலை எப்படித்தான் கண்டார்களோ! கூடவே இருந்து எழுதிய மாதிரியல்லவா இருக்கிறது. எம்முடைய கையகத்தி லுள்ள இன்ன சரக்கைத்தான், இன்ன நடைமுறையாக எடுத்து வைக்கப் போகிறோம் என்று ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்தவர்களும் கண்ணடைமுத வேண்டியது என்ன அவசியம்? அவர்களும் இதை வேண்டிக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறதல்லவா? அது மட்டுமா அந்தத் தீர்க்கத் தரிசனமும், இந்தச் செயலுக்கு ஒத்து ஓடி வருகிறதென்றல் இந்தச் செயலின் காரணமும் குறியும், எவ்வளவு நிச்சயாதி நிச்சயம் என்றும் ஒவ்வொரு தலைக்கும் எவ்வளவு உடனடியாக கட்டாய மென்றும் விளங்குகிறதல்லவா!

41

நூதனமாக யோசித்தும் பேசுவதோ, இவரென்ன நினைப்பாரோ, அவரென்ன நினைப்பாரோ என்று யூகித்து யூகித்துப்

மெய்வழி பத்மநாச அனந்தர்

57

பேசுவதோ, செய்வதோ எமக்குப் பழக்கமில்லை. அதில் நீ கைதேர்ந்தவன். நாம் எதையும் எதார்த்தமாகப் பேசுகிறோம். நீ முதன் முதலில் இந்த எல்லைக்குள் ஒரு எட்டி வைப்பதற்கு எத்தனை ஆயிரம் தரம் யோசித்திருப்பாய். எம்மையும், எம் செயலையும் எப்படி எப்படியெல்லாம் துருவிப்பார்த்து உரசிப்பார்த்துப் பிறகு நீ இதில் சேர்ந்திருப்பாய். அதற்குள் எம்முடைய பாடு எவ்வளவு? ஒவ்வொரு தலையையும் நாம் இதில் சேர்க்கப்பட்ட பாடு ஒவ்வொன்றுக்கும் எமது ஈரலில் ஒருதமர் விழுந்திருக்குமே.

42

எம் தந்தைபிரான் எமக்குத் தந்ததைத் தானே நாம் உங்களுக்குத் தந்தோம். எம்மிடத்தில் மட்டும் அது என் இவ்வளவு விளைவேறி நிற்கிறது? காரணம் எமது எதார்த்தம் தான். அதுதான் உங்கள் தலைகளுக்கு ரகஷிப்பாக இருக்கிறது. அதுதான் எல்லா தீர்க்கத்தரிசனங்களுக்கும் இலக்காக விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு நடைமுறையும் எம் உள்ளத்தில் எதார்த்தமாக எழுகிறதை எழுந்த வண்ணமே எடுத்து வைக்கிறோம். எம் நினைவிலூறிய நினைவைக் கொண்டேயாவும் செய்கிறோம். நீ உன் நினைவில் ஊறியபடி செய்தால் ஏன் இப்படி வருவதில்லை. காரணம் எம் நினைவு அறிவின் வழியே படிந்து படிந்து அறிவாகவே நிற்கிறது. உன் நினைவோ அறிவை விட்டு விலகிச் செல்கிறது. ஆகவே அதையும் நாம்தான் வம்பிலே பிடித்து அறிவின் வழியில் இழுத்து வைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

43

இருந்தாற் போவிருந்து எமது நெஞ்சில் நுரை பொங்கி யெழுவதுபோல் இருக்கும். உடனே மிகவும் சூல் கொண்ட மேகம் போல் எமது நா பொழியும் இப்படித்தான் வாக்கியங்களும் செயல்களும் பிறக்கின்றன. அது என்ன, இந்த ஒரு உருவுக்கு

மட்டும் இப்படி உண்டாகிறது? இதுவும் உண்ணுடைய உருவைப் போல்தானே உள்ளது. என்ன தவ ஏற்றம் ஏறி விளைந்திருந்தால் இந்த விளைவு உண்டாயிருக்கும்.

44

சாதாரணமாக எவனும் நாலு நாள் சேர்ந்தாற்போல் குளிக்கமாவிருந்தால் அவன் நினைவுக்கே அசங்கியமாய் அருவருப்பாய் இருக்கும். ஆனால் எமக்கோ குளிப்பது என்றால் அசிங்கமாகப்படுகிறது. நாம் குளித்தால் எம்முடைய அந்த ரம்மியமான தேவ நறுமனம் மாறிலிடுகிறது. இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகுதான் அது திரும்பவருகிறது. ஆகவே தான்-

“மானான மங்கையடா மதன சூரி
மக்தஙன சத்தியடா யார்க்கக் காரி
தேனான மெரழியுடைய தேவி வாலை
தேகமடா செண்பகப்பு வாசமுள்ளாள்”

என்று இந்த மாதவ நறுமனத்தைக் குறித்து அந்த ஆறுமுகக் குருவின் அருண்மணி வயிற்றில் உதித்த அகத்திய முனிவர் தீர்க்கத் தரிசனமாகச் சொல்லியுள்ளார்கள். மார்க்கக் காரி என்று நேராக எமது சொந்த நாமத்தையே சொல்கிறார்கள் என்றால் இது எப்பேர்க்கொத்த அதிசயம். எம்மைப் பெண்ணாகப் பாடியுள்ளது அதைக்காண அதிசயமாயுள்ளது. மிகவும் அந்தரங்கமான அடையாளத்தையும் எப்படித்தான் தெரிந்து கொண்டார்களோ.

நிரம்ப சிக்குப் பிடித்துக் கொண்டதென்று நாம் என்றாவது அழுவமாக என்னையிட்டுக் குளிப்போம். அப்போது எம்மீது தண்ணீர் விழுவது எப்படி இருக்குமென்றால் ஓரே ரத்தின மழை சட்டு சட்டு என்று பொழிய, அதில் நாம் மரட்டிக் கொண்டு திட்டுமுட்டு அடிப்பது போல் இருக்கும். இப்படி எமக்கு மட்டும் இருப்பானேன்?

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

59

45

எம் எதார்த்த நினைவில் தானாக ஊற்றெடுத்து வருகிறைத்தான் நாம் வெளியே எடுத்து வைக்கிறோம். அப்படி எடுத்து வைத்ததுதான் அனந்தன் என்ற பட்டமும். இல்லாவிட்டால் நூற்றுக் கணக்கான பெயர்களை எம் மக்கள் எழுதிக் காட்டினார்களே. அவற்றில் ஒன்றையாவது எம் நினைவு ஒத்துக்கொண்டிருக்குமே, ஒத்துக் கொண்டதா இல்லை. நீதிச் செயலை ஒட்டித்தான் எம் நினைவில் எந்தப் பெயரும் எழுகிறது. அனந்தன் என்பது மீட்புச் செயல் நாமம். அதனால் தான் எம் மக்களை மீட்புக்குரிய தீர்க்கத் தாசிமார்கள் என்று ஆதி புராதன வேதகர்த்தாவாகிய சொராஷ்டிர நாயகமவர்கள் அழைக்கிறார்கள். இந்த மீட்புப் பட்டம் எந்த மனுத் தலைக்கும் வேண்டியதில்லை. வரப்போகும் அமளியை நினைத்தால், இன்றே இப்போதே வேண்டுமென்று எவனுக்கும் ஓடிவரத் தோன்றும். ஏனென்றால் இனிக் காலமில்லை. இதுவே கடைசி வான்கடை அதுவும் நமக்குத் தெரிந்த மொழியாகிய தமிழிலேயே நடைபெற வேண்டுமென் நிருப்பது என்ன அரிய சந்தர்ப்பம்! அதனால் தான் இந்த யுக முடிவு நாளையிலே வருகிற மனுக்கள் எக்குலத்தவாயினும் கடைத்தேற வேண்டும் என்றால், கட்டாயம் தமிழைக் கற்றாக வேண்டும் என்று ஞானக் குபேரப் பேரருள் தேரையர் காலக்கணக்கறிந்து வலியுறுத்துகிறார்கள்.

“ஆச்சப்பா தமிழினுட பெருமை கேளு
அப்பனே அகத்தீயர்தான் நின்றாரப்பா
வாச்சப்பா வடுகருக்கும் ஆகும் பாரு
வகையான பிராமணருக்கும் ஆகும் பாரு
காச்சப்பா கண்ணடியர்க் காகும் பாரு
கலையான குச்சிஸீயர்க் காகும் பாரு
மாச்சப்பா மராஷ்டருக்கும் ஆகும் பாரு
மறையான மிலேச்சருக்கும் ஆகும் பாரு

பரப்பா அனைவருக்கும் வேணும் வேணும்
பாங்கான சூத்திரியர்க்கு வேணும் வேணும்
நேரப்பாவைசியருக்கு வேணும் வேணும்
ரீலையின் சூத்திரர்க்கு வேணும் வேணும்
தேரப்பா துலுக்கருக்கு வேணும் வேணும்
தெளீவான கல்ஸ்கருக்கு வேணும் வேணும்
ரைப்பா எடுத்திருக்கும் அண்டத் தேர்க்கும்
இயலான தமிழிதுதான் வேணும் பாரே-

46

ஒரு நாள் எல்லாம் அழிந்து மெய் ஒன்று மட்டும் நிலைக்கும். அன்று இப்புவளாதி அந்தத்திலும் தமிழ் ஒன்றுதான் வழங்கும். மற்றவை அழிந்து போம். மனுமுளைதோண்றிய ஆதியுக்கத்தில் ஒரு தனி மொழியாய் ஓங்கிய அதே தமிழ்தான், நீதி யுக்கத்திலும் ஏக நாயகச் செங்கோல் ஏந்த வருகிறது. அந்த நாள் வருமுன் எந்த மனித முயற்சியாலும் தமிழைத் தன்னிகருற்ற நிலைக்கு ஏற்ற முடியாது. அப்படிச் செய்யப்படும் எந்த மனித முயற்சியும் தவணையானது எருமைக்கடா இவ்வளவு பெரிது இருக்குமா, இதோ இவ்வளவு பெரிது இருக்குமா” என்று உப்பி உப்பிக் காட்டி வயிறு வெடித்துச் செத்தாற்போல் தானிருக்கும்.

47

அந்தப் பிரம்மாண்டமான ஊழி விதி நீதித் தீர்ப்பைக் கையிலேந்தி ஒருவர் இங்கே வந்துள்ளார்கள். அவர்கள் அறுபது, எழுபது ஆண்டுகளாக கூவிக் கூவிப் பார்த்தும் கூடியுள்ளது இவ்வளவுதான். அற்ப ஆகா வெறிச் செயலுக்கெல்லாம் நொடி நேரத்தில் ஆயிரக் கணக்கில் கூடுகிறார்கள். மீட்புக்குக் கூடியிருப்பது இவ்வளவுதானையா. பேச்சுப் பேசுவதும், ஓயாமல் உணவுப் பிரச்சினை, பொருளாதாரம் என்றுதான். இந்த வயிற்றுப் பாட்டைப் பற்றி பேசுவதுதான். சுதந்திரம் என்கிறான் சேவை என்கிறான். சுதந்திரம் என்றால் ஜனங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

61

ஜே ஜே என்று கூச்சல் போடுவதா? சேவையென்றால் தெருதெருவாகப் போய் மலக்குப்பையை அள்ளுவதா? எவ்வளவு போலித் தனமாக இருக்கிறது பார். இந்த உலக ஆரவாரத்தையெலாம் விட்டு நீங்கி ஜீவ லோகத்திற்குள் பாய்ந்து, எல்லையற்ற இருட்டடலைக் கடந்து எமனற்றுப் போகின்ற தலத்திற்கு ஏறுவது தான் சுதந்திரம். இப்படியே “சேவை” என்பதும் செயற்கிரிய செயலாகும். தலைகாக்கும் தருமமாகும். அது நீயாகச் செய்யக் கூடியது அல்ல. ஈடற்ற இன்னொருவர் உங்குச் செய்து வைக்கும் இணையற்ற நன்றியாகும். அதாவது சேவையாகும். இதைவிட்டு விட்டு வயிற்றுப் பாட்டைப் பற்றி பேசுவதுதான் சுதந்திரம் என்றால், எழுசான் மனிதனுக்குப் பதினேழுசான் வயிற்றல்வா இருக்கும். ஆனால் இறைவன் இவனுக்கு ஒரு சாண் வயிறுதானே தந்திருக்கிறான். இப்படி நினைக்காதவன் கடைசியில் வயிறு இரண்டடி வீங்கிச் சாக வேண்டியதுதான். சுதந்திரம் சேவையாகிய நித்தியச் செயலைக் குறிக்கும், வேத மந்திரச் சொற்களை அறப் பனித்திய உலக வெறியாட்டச் செயல்களுக்கு உபயோகப் படுத்துகின்ற இந்த மனிதன் எதார்த்தமாகிய நித்தியத்தை விட்டு எவ்வளவு தூரம் போய்விட்டான் பார். முழுக்க முழுக்க அனித்தியமாகிய போலித்தனத்திற்குப் போய்விட்டான்.

48

மெய்வழி முனுசாமி, குப்ரண்டன்ட் (விவசாயத்துறை இலாகா) பிரம்மோபதேசத்திற்காக தெய்வசன்னிதியில் விண்ணப் பித்த போது உத்திரவாகியது-

ஒருவன் ஒரு குதிரையை விலைக்கு வாங்குவதாய் இருந்தால், முதலில் அதன் லக்ஷணங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் குதிரையை வாங்கிவிட்டு அதனிடம் அடி, உதை தின்பதா? அதுபோலவே உபதேசத்தைப் பற்றியும், முன் கூட்டித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது நிறைய

பரப்பா அனைவருக்கும் வேணும் வேணும்
பரங்களை சுத்திரியர்க்கு வேணும் வேணும்
நேரப்பாவைசீயருக்கு வேணும் வேணும்
நிலையின் சூத்திரர்க்கு வேணும் வேணும்
தேரப்பா துலுக்கருக்கு வேணும் வேணும்
தெளிவான கல்ஸ்கருக்கு வேணும் வேணும்
ஏரப்பா எடுத்திருக்கும் அன்டத் தோர்க்கும்
இயலான தழித்தான் வேணும் பாரே-

46

ஒரு நாள் எல்லாம் அழிந்து மெய் ஒன்று மட்டும் நிலைக்கும். அன்று இப்புவனாதி அந்தத்திலும் தமிழ் ஒன்றுதான் வழங்கும். மற்றவை அழிந்து போம். மனுமுளைதோன்றிய ஆதியுகத்தில் ஒரு தனி மொழியாய் ஓங்கிய அதே தமிழ்தான், நீதி யுகத்திலும் ஏக நாயகச் செங்கோல் எந்த வருகிறது. அந்த நாள் வருமுன் எந்த மனித முயற்சியாலும் தமிழைத் தன்னிகரற்ற நிலைக்கு ஏற்ற முடியாது. அப்படிச் செய்யப்படும் எந்த மனித முயற்சியும் தவணையானது ஏருமைக்கடா இவ்வளவு பெரிது இருக்குமா, இதோ இவ்வளவு பெரிது இருக்குமா” என்று உப்பி உப்பிக் காட்டி வயிறு வெடித்துச் செத்தாற்போல் தானிருக்கும்.

47

அந்தப் பிரம்மாண்டமான ஊழி விதி நீதித் தீர்ப்பைக் கையிலேந்தி ஒருவர் இங்கே வந்துள்ளார்கள். அவர்கள் அறுபது, எழுபது ஆண்டுகளாக கூவிக் கூவிப் பார்த்தும் கூடியுள்ளது இவ்வளவுதான். அற்ப ஆகர வெறிச் செயலுக்கெல்லாம் நொடி நேரத்தில் ஆயிரக் கணக்கில் கூடுகிறார்கள். மீட்புக்குக் கூடியிருப்பது இவ்வளவுதானையா. பேச்சுப் பேசுவதும், ஓயாமல் உணவுப் பிரச்சினை, பொருளாதாரம் என்றுதான். இந்த வயிற்றுப் பாட்டைப் பற்றி பேசுவதுதான். சுதந்திரம் என்கிறான் சேவை என்கிறான். சுதந்திரம் என்றால் ஜனங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு

மெய்வழி பத்மராத அனந்தர்

61

ஜே ஜே என்று கூச்சல் போடுவதா? சேவையென்றால் தெருதெருவாகப் போய் மலக்குப்பையை அள்ளுவதா? எவ்வளவு போலித் தனமாக இருக்கிறது பார். இந்த உலக ஆரவாரத்தையெல்லாம் விட்டு நீங்கி ஜீவ லோகத்திற்குள் பாய்ந்து, எல்லையற்ற இருட்கடலைக் கடந்து எமன்றுப் போகின்ற தலத்திற்கு ஏறுவது தான் சுதந்திரம். இப்படியே “சேவை” என்பதும் செயற்கிரிய செயலாகும். தலைகாக்கும் தருமாகும். அது நீயாகச் செய்யக் கூடியது அல்ல. ஈடற்ற இன்னொருவர் உனக்குச் செய்து வைக்கும் இணையற்ற நன்றியாகும். அதாவது சேவையாகும். இதைவிட்டு விட்டு வயிற்றுப் பாட்டைப் பற்றி பேசுவதுதான் சுதந்திரம் என்றால், எழுசாண் மனிதனுக்குப் பதினேழுசாண் வயிற்றல்லவா இருக்கும். ஆனால் இறைவன் இவ்வனுக்கு ஒரு சாண் வயிறுதானே தந்திருக்கிறான். இப்படி நினைக்காதவன் கடைசியில் வயிறு இரண்டடி வீங்கிச் சாக வேண்டியதுதான். சுதந்திரம் சேவையாகிய நித்தியச் செயலைக் குறிக்கும், வேத மந்திரச் சொற்களை அற்ப அனித்திய உலக வெறியாட்டச் செயல்களுக்கு உபயோகப் படுத்துகின்ற இந்த மனிதன் எதார்த்தமாகிய நித்தியத்தை விட்டு எவ்வளவு தாரம் போய்விட்டான் பார். முழுக்க முழுக்க அனித்தியமாகிய போலித்தனத்திற்குப் போய்விட்டான்.

48

மெய்வழி முனுசாமி, சூப்ரண்டன்ட் (விவசாயத்துறை இலாகா) பிரம்மோபதேசத்திற்காக தெய்வசன்னிதியில் விண்ணப் பித்த போது உத்திரவாகியது-

ஒருவன் ஒரு குதிரையை விலைக்கு வாங்குவதாய் இருந்தால், முதலில் அதன் லக்ஷணங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் குதிரையை வாங்கிவிட்டு அதனிடம் அடி, உதை தின்பதா? அதுபோலவே உபதேசத்தைப் பற்றியும், முன் கூட்டித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது நிறைய

இருக்கிறது. ஆகவே அடிக்கடி இங்கே வரவேண்டும். இங்கே வருவதென்றால் சம்மா வந்து போவதல்ல. உத்தியோக முறையில் அக்கம் பக்கத்துக்கு வர நேர்ந்தால் அப்போது இங்கேயும் வந்துபோய்விடுவது என்றில்லாமல், உன்னை அந்த பிரம்மாண்டமான தேவநிலைக்குத் தகுதியுள்ளவனாக்க நாம் உன்கு நிறைய பேசவேண்டியுள்ளதே. அதை நின்று, நிதானித்துக் கேட்பதற்கு வேண்டிய நேரத்தோடு வரவேண்டும்.

நிசமாக ஒரு செயலைக் கற்பதென்றால், தலைப்பிலிருந்து முறையாகத்தானே கற்பிக்க வேண்டும். திடீரென்று குறுக்கே பாய்ந்து, குண்டலிசுக்தி, கிண்டலி சுக்தி என்று முட்டிக் கொள்வதால் ஆவதென்ன? இங்கேபெரிய பெரிய படிப்பாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் நாம் முறையாக அனு அனுவாக, படிப்படியாக, கவனித்துத்தான் நடத்தியுள்ளோம். அப்படியிருந்தும் ஏதோ ஒருவனையாவது, தான் கற்றதை வரிசையாய்ச் சொல்லச் சொல் பார்க்கலாம். நாம் எவ்வளவு படித்திருக்கிறோம்? ஆனால் எம்கு மட்டும் அந்த வரிசைப் பாட்டிலேயே சொல்ல வருவதேன்?

இவனுக்கு அந்த வானநாட்டு முதலை எலோகக் கொடுத்தால் “நல்லது பண்றேன், நல்லது பண்றேன்” என்று நாசமாக்கிவிடுவான். ஆகவேதான் எல்லாவற்றையும் பிடிடுகிக் கொண்டு பிறகே அந்த வான நாட்டு முதலைத் தந்தார்கள். உடல் பொருள் ஆவியைத் தாரைவார்த்துக் பெற வேண்டியதை, ஒருவன் உனக்குச் சம்மா தருவதென்றால் இன்னென்டுங் காலமாக இருந்த சட்டத்தை இப்படிப் பிரட்டி வைப்பதென்றால், அவர்கள் தங்கள் கையிலே என்ன தவாதிக்க வல்லபம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் என்று தெரியுமா? முக்கோடி தருமம் செய்த பேரரசன் என்றாலும் “தள்ளு, தள்ளு, நாகத்திலே” என்றால், அவன் நாகத்துக்குப் போக வேண்டியது தான்” இவன் பெரிய சண்டாளன், கொடிய ராவனன், அந்த ராவனனே தேவலாம் இந்த ராவணனைவிட” என்று சொல்லப் படுகிறவனையும், தூக்கி

எறிடா பரமபதத்திலே’ என்றால், அவன் பரமபதத்தில் சேர்வான். தேவ பிராளவர்களுக்கு இனக்கமாக நடந்து கொண்டால் போதுமே இத்தகைய பெரிய வல்லபத்தை கைவரப் பெற்ற பிறகல்லவா, பழைய சட்டத்தை எடுத்தெறிவோம்.

ஆயிரத்தாண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்தவர்களும் இந்த எல்லையைப் பற்றி சொல்வதென்றால் அவர்களுக்கும் லாபகரப் பொருவாழ்வு இங்கே இருப்பதால் தானே. இதைக் குறிவைத்து எழுதி வைத்துள்ளார்கள்.

தங்களுக்குப் பிறகு வருகிறவர்கள், “சர்வ மதங்களையும் கையடக்கி வருவார்கள்” என்று வடலூரார் தீர்க்கத் தரிசனம் அருளியுள்ளார்கள். ஒரு மனுத்தாலம் ஒரு மதத்தையே முழுதாகப் படிக்க முடியாதே அப்படியிருக்க ஒருவர் சர்வ மதங்களுடைய உயிராணியையும் பெற்று வருவதென்றால் அது எப்படி இயலும் என்ற ஆச்சரியம் ஏன் இந்த உலகத்தில் ஒருவனுக்கும் வருவதில்லை? இப்பேர்ப்பட்ட உலகத்தில் தான் நாமும் இருக்கிறோம். செயலைப் பார் இது வேறே, அது வேறே இரண்டும் ஒரே பூமியில் இருப்பதா? ஒருவன் எவ்வளவு நேரம் முள்ளின்மீது நிற்பது? இரண்டும் இனி ஒன்றாயிராது. இது ஒன்றே தனித்து நிற்கும்.

இது கடைசியிலே சர்வ உலகத்துக்கும், சர்வ மதத்துக்கும் தானே வந்தது. இதனுடைய உண்மை தெரியாததாலே, எவ்வளவு பிரம்மாண்டமான; நஷ்டம்? அவ்வளவு பேரும் அநியாயமாகப் போகிறார்களே! சர்வ ஜாதி மதங்களுக்கும் பயனளிக்க வந்தது ஒன்றுதானே. இதற்கு முன் வந்ததெல்லாம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு சாதிக்குத் தானே ஆயிற்று. இங்கே பணக்காரன் என்று மதிப்பு அதிகமா? ஏழை என்று மதிப்பு குறைவா? இங்கே எல்லோரும் ஒன்றுதான். எல்லோருக்கும் ஒரே லாபகர பெருவாழ்வதான். இந்த லாபத்தை எண்ணிக் கணக்கிட

முடியுமா? எவ்வளவு பெரிய தோசித்தனம் அடுக்கடுக்கா பிருந்தால், ஆராய்ச்சிக் கெல்லாம் எட்டாத இது, எப்பெருந்தனம் கொடுத்தும் வாங்க முடியாத இது, ஒருவனுக்கு படாமல் போகும். மரணத் தருவாயில் வீறிட்டு அலறித்தானே போகிறான். அப்போது குதித்துக் குதித்துப் பார்த்தாலும் கூவிக் கூவிப் பார்த்தாலும் தப்பிக்க முடியுமா?

ஜனங்கள் மொது மொதென்று இங்கு வந்து சேர்ந்தால் போதும். மூலமந்திரம் தெரிந்து கொண்டு, எம்முடையபிடி ஒன்று இருந்தாலே போதும். தீக்ஞெயெல்லாம் வாங்கி, மேல் பதவியெல்லாம் ஒன்றும் பெற வேண்டியதில்லை. ஆனால் இன்னும் எத்தனையோ வரமாட்டேனென்குதே. இங்கே என்ன சிரமம் இருக்குது. குறும்பும், பிரகடமும், வஞ்சகமும் இல்லாமலிருந்தால் போதுமே. எமனிடந்தான் மாட்ட வேண்டுமென்று ஆப்பு அடித்து வைத்திருக்கிறதோ என்னவோ! ஒவ்வொருவனுக்கும், கஞ்சிக்கும் வழியிருக்குது. தங்குவதற்குத்தான் நிழலிருக்கிறது. அதற்கு மேல் இவனுக்கு என்ன ஓயாமல் பாடு? மாடிக்கு மேல் மாடி ஏன்? கொள்ளையடிக்கும் குணம் ஏன்? ஒருவனை ஒருவன் வஞ்சிப்பதற்கும், மோசடி செய்வதற்கும் தான் இவனுக்கு நேரம் சரியாக இருக்கிறது. இந்தக் குறும்பு போனால் எல்லாம் இந்தப் பக்கம் திரும்புமே.

49

நீதி ராஜாங்கத்தினால்தான் மாதம் மும்மாரி பெய்தது. அளவோடு அப்படி பெய்ததினால் தான் நாடு மிகவும் செழித்தது. அந்தி ராஜாங்கத்தினாலே தான் அப்படிப் பெய்வதில்லை. காலா காலத்தில் மழை பெய்யாததும், அளவுக்கு மிஞ்சிப் பெய்வதும், அழிவே உண்டாவதும் இதனாலேயேதான். இந்த நயவஞ்சகத் துரோகியை ஒழிக்கவே நாத்திகம் கிளம்பியிருக்கிறது. நாத்திகம் தான் தலையெடுக்கும் என்ற நினைப்பு எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. ஆனால் நடக்கப் போவது அவன் நினைவுக்கு

எட்டாதது. சத்தியமே நிற்கும். இந்தச் செயல் கார்த்திகை தொட்டு நடக்கும் என்று முன்னமேயே “வருங்கால தீர்க்க தரிசனம்” எழுதி வைத்துள்ளோம். அது இந்தக் கார்த்திகையே. இது காலத்திலிருந்து மெய் மேலோங்கும். ஆயுதம் பிடிக்கிறவன் ஒன்று நினைக்கிறான். ஆயுதமோ வேறொன்று நினைக்கிறது. பதினேழு ஆண்டுகளுக்கு முன் 1951-ம் வருடத்துக்கார்த்திகையில் இந்தப் பாட்டு எழுதியாய் விட்டது. அன்று பெளர்ணமி. பெரும் புயல் அடித்து, பெரிய விருட்சங்களெல்லாம் இடம்மாறி விழுந்திருந்தன. இவ்வளவு நாளாக, இந்த முத்தான நாளை எதிர்பார்த்தோம். அந்த அதிசயமான நாள் இன்று பிறந்து விட்டது.

50

29.4.70

நீர் நுழையாத இடத்தில் நெய் நுழையும்

நெய் நுழையாத இடத்தில் புகை நுழையும், புகை நுழையாத இடத்தில் வாடை நுழையும், வாடை நுழையாத இடத்தில் சொல் நுழையும். பெரியோர்களின் சொல்நுழைந்தால் எமயத்தைக் கடக்கும் செல்வாக்கினைப் பெறுவான்.

51

25.4.70

தேட்டாளன் தேடும் திரவியம் எது?

ஜீவன்

52

30 நாழிகை நேரம் ஆசானை பார்க்காது இருந்தானேயோகில், கலியுகத்தில் நுழைந்து பாவத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்கிறான்.

53

அறிவு என்றால் என்ன?

உன் தலையில் நாம் வீசிய பிரஸ்ஸுக் கலையின் கிரணவீச்சே அறிவாகும்.

54

4.5.67

மெஹ்தி விசாலாக்ஷி அனந்தகி ஜீவப் பிரயாணமான வாக்கியம் ஒதுப் பெற்றபின் (கோடாயுதக்கர் வாக்கியம் 56, பக்கம் 76-82)

“இதைப் பிரதி வாரமும் படித்தால் யெளவனம் வளரும்”

ஒரு கப்பல் கரை சேர்க்கிறேன் என்றால் ஏறலாம்: ஒரு கட்டை வண்டி சொன்னால் ஏறுவதா?

55

3-6-69

ஆலிலை உதிர்வது போல, திருவிழாவிற்கு வந்த பிள்ளைகள் போய்விட்டார்கள். வெறிச்சென்று ஆகிவிட்டது என்று தெய்வம் மிகக் கவலையாய்க் கூறினார்கள்.

26.5.65 மாலை 2.30 மணி

போகாப் புன்னுரிலே வேகாப்பாதத் தடிக்கீழ் சாகாக் கலை முழங்குதே சாலை நாட்டில்

56

இனி பிரம்போபதேசத்திற்கு “சாகாக் கலை” எனப் பெயர் வைப்போம்.

57

தூலப் பலமிருந்தால் உன்னைவிட தூலப் பலசாலி ஒருவன் இருப்பான். ஆனால் அறிவின் புஜபலத்தில் நிற்பவனுக்கு வந்தவரை எல்லாம் தோல்விகாண வைக்கும் வல்லமை உண்டாகிறது.

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

67

58

சண்டாளனுக்கு, கண்ணுக்குத் தெரிந்தாலும் அவன் நினைவில் ஓட்டாது. வான்லோகம் மேலேபிருக்குமானால் ஈசன் கண்ணை மேல் நோக்கி அல்லவா படைத்திருப்பான். நேர்முகமாக ஏன் படைத்தான்; பிரதானமானதை நேர் முகத்தில் உடலெடுத்து வரும் பாரவான்களின், ஜீவன் முத்தர்களின், அவதார புருஷர்களின் தோற்றத்தை தெரிசிக்கவே அவ்வாறு படைத்தான்.

59

பசியே உணவாகவும் வணக்கமே தூக்கமாகவும் ஆவது யாருக்கு? ஜீவன் முத்தர்களுக்கு

60

1-2-71 எமன் வரும்போது இவன் உயிர் என்ன அவஸ்தை அலங்கோலப்பட்டுத் திரிகிறது. இலந்தை முள்மேல் சிந்தாஸ்பட்டுத் துணியை விரித்து அதன்மேல் மறுபடியும் இலந்தை முட்களைப் போட்டபின் அந்த சிந்தாஸ்பட்டுத்துணியை இழுத்தால் எப்படி ஆகுமோ அப்படி ஆகும். இவன் ஒரு முத்தரைச் சார்ந்திருந்தால் அந்த இறுதிநேரம் வெண்ணெணியில் மயிரைப் போட்டு இழுத்தது போல் எளிதாக ஜீவன் ஜூக்கியமாகும்.

61

நாம் கல்யாணமாகாதவர்களைச் சபையில் சேர்ப்பதில்லை. அவன் மெய்ஞ்ஞானத்திற்கு லாயக்கு இல்லை. இறைவன் இவனுக்காகவே மனைவியாக்கப் பெண்ணைப் படைத்தான். இவனுக்கு உணவு, ஒத்தாசை, முதலிய எல்லாத் தூலப் பணிவிடைகள் செய்வதால், இவனுக்கு அவன் மேல் அன்பு ஏற்படுகிறது. இந்த அடிப்படையான அன்பே இல்லாதவனுக்கு ஜீவரட்சிப்பு தரும் தெய்வத்தின் பேரில் பேரன்பு ஏற்படுமா?

இந்தப் பேரன்பை வளர்க்கவே அடிப்படையாக மனைவி மேல் ஏற்படும் அன்பு.

1-2-73 மாடு, அளிக்கும் பலனுக்குத் தக்கபடிதானே தீனி போடுவான். பயனுக்குத் தக்க படிதானே பிரதிபலன் தருவான். அது அளிக்கும் உதவிக்குத் தக்கபடிதானே நடத்துவான். கல்யாணமாகாதவனுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. சொப்புக் கலசம் செய்யத் தெரியாதவன் சால் செய்வானா? (சாலுக்கு அச்சக்கிரயம் வாங்கினாப் போல) கல்யாணமாகாதவனுக்கு அன்பின் தரமே தெரியாது. தெரிவதற்கு முகாந்தாமே இல்லை. அறிவறி படிக்காதவன் ராமாயணம் படிப்பானா?

சிற்றின்பம் அனுபவிக்காதனா பேரின்பம் அனுபவிப்பான்?

62

கட்டாயம் இறுதித் தருவாயில் எம் அடியானுக்கு, எம்முடைய தோற்றமே வரும். ஆவல் அவ்வளவு அதிகமாயிருக்கும். இறுதித் தருவாயில் வேறு எந்த ஒரு நினைப்பு வந்தாலும் எம்மை ஒட்டாதவனே. ஆவல் அவ்வளவு அதிகமாயிருக்கும் அந்தத் தருவாயில்

“சீராம் புன் கரணங்கள்
தேகம் துறக்கும் நேரம்
எவ்விடத்திற் சென்றதோ
அவ்விடத்தை நன்றாய் அரி”

- (சிவானந்த போதம்)

என்று வேதம் கூறுகிறது.

63

இந்தக் கவியனைத் திருத்துவதெப்படி? குரியன் நேரில் தோற்றத்தில் இருக்கும்போது அதை கல்லால் அடித்து, நவக்கிரகம் பிரதிஷ்டை என்று சுற்றி வருகிறான். ஏதோ காணாத

ஒரு பொருளை விக்கிரகம் செய்து வணங்கினான் எனினும் திருத்தலாம். இப்படி அறிவிலியாக இருப்பவனை எப்படித் திருத்துவது?

ஆறிரு சமயம்

ஆறிரு சமயம் என்று ஏன் குறிப்பிட்டோம்? ஆறு சமயம் என்று என் சொல்லவில்லை. நம் மெய்வழியே ஆரம்ப, யெளவன் வளர்ச்சி காலத்தில் எப்படி இருந்தது. இப்போது எவ்வளவு உண்ணத்தாக மாறி வந்து இருக்கிறது? அது போலவே ஒவ்வொரு சமயமும், துவங்க காலத்திலிருந்து வளர்ச்சி, முதிர்வேறி உண்ணத் திலையை அடைகின்றன. எனவேதான் நாம் ஆறு-இரு சமயம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளோம். (துவக்க காலத்தையும் முதிர்வேறிய காலத்தையும் ஒப்பிட்டு)

64

திருச் சபையில் - ஏசு பெருமானை ஒருவன் “எங்கே நீர் தேவன் என்கிறார்களே இந்த மலையைப் பொன்னாக்குங்கள்” என்றானாம்.

“இந்த மண்ணின் பயன் பொன்னிற்குக் கிடையாது” என்றார்கள். இதைத் தொடர்ந்து ஆண்டவர்கள் “உண்ணிடம் உள்ள பொன் மலையாக இருந்தாலும் கொண்டுவா - அதை மண்ணாக்கிக் காண்பிப்போம்” என்று நாமாயிருந்தால் சொல்லியிருப்போம். இதைக் கேட்கிறவன் தன் கையில் 1/8 பவுன் இருந்தாலும் ஓடிவிட்டிருப்பான்.

65

அருளமுதம் - ஜீவ உடலை வலுவேற்றுவது அருளமுதம்.

66

விழிப்புலகம் ஏற்றும் வித்தகரைப் பின்பற்றுவதே ஒழுக்கம்.

எழுவகை அபாயம் - மாற்றி ஒன்பது வகை உண்ணதும் பெறவே மனு படைக்கப் பெற்றான். வாதகற்பம் ரசவாதம் என்பது

இந்த வித்தையே. உன் உடலைப் பொன்னுடலாக மாற்றுவதுதான் அது. கூர்-12 அங்குல மூச்சை உள்வாங்குதல் அல்லது வெளியிடுதல் கால அளவு நேரமாகும்.

67

சித்திரம் சித்தாகிய இறையால் திரமாகக் கட்டப்பெறும் நித்திய உலகம்.

68

8-3-72

சர்க்கரை ஆலையிலிருந்து ஒரு திருத்துவர் வந்திருந்தபோது

ஆண்டவர்கள் : உன்னை ஓருவர் கிள்ளினால் ஈம்மா இருப்பாயா?

வந்திருந்தவர் : இல்லை உடனே கோபித்து திருப்பி அடிப்பேன்.

ஆண்டவர்கள் : அந்த மெல்லிய மினுகிய திருமேனி யருக்கு இம்சை செய்தார்களே.

அவர்கள் ரத்தம் அருந்தினால் (நாய் போல) அவர்கள் இரக்கமா வரும்?

மாமிசத்தைத் தின்றால் என்ன வரும்? என்ன அநியாயம்?

இந்த மதம் ஜீவனத்துக்காக, மதிப்புக்காக பொறாமைக்காக மெய்யறியாதவர்

களாலேயே எடுத்து வைத்தது. மூலமந்திரம் ஏதா என்றால் விழிப்பான்?

இன்னொருவன் பாபத்தை மாற்றிப் போடுகிறானாம். இவனே நாறிச் சாகிறானே? ஜபம், தபம் என்றால் கண்ணை மூடிக்

71
மெய்வழி பத்மநாரத அனந்தர்

கொண்டிருப்பதா? இப்படிச் செய்வது தெய்வத் துரோகமாச்சே.

நாம் கொண்டு வந்தது இரண்டே கூடை அப்பம் தானே. அதை 69 ஜாதி கொண்ட பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களுக்குக் கொடுத்தும் அப்பம் குறையவில்லையே. அவர்களுடைய காலத்தில் எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். 12 பேரில் ஒருவன் மாற்றக்காரன். மற்றவர்களும் இறுதியில் உதவிக்கு இல்லையே.

69

ஆஸ்திகன் = தனி முதல் உள்ளவன்

நாாஸ்திகன் = முதல் இழந்த மூதேவி

70

பிரசங்கம் : எமயைத்தை உண்டாக்குவதுதான் பிரசங்கம்.

மற்றவை பிரசங்கமல்ல

71

நீ என் பிறந்தாய்? ஓரே பதில் எமன் கையில் சிக்காதிருக்க. அந்த ஆபத்தில் இருந்து தப்பிக்கவே.

72

ஓரே ஞானம் : எம் பயத்தைத் தாண்டுவதே! இதையறியாததாலேயே உலகத்தில் எத்தனை தலைகளோ அத்தனை ஞானம் இருக்கின்றன. ஞானம் கிடைப்பது ரொம்ப அரிது. கிடைத்தால் மிகவும் எனியது.

73

பசி இல்லாதவனுக்குச் சோற்றின் மேல் நினைப்பே வராது. அதே போல் மரண பயம் இல்லாதவனுக்கு அதில் இருந்து தப்ப ஆத்திரம் வராது. மரண பயத்தை ஊட்டிய பிறகுதான் ஞானம் பேச வேண்டும்.

74

ஆகுவதெல்லாம் மெய்; அழிவதெல்லாம் பொய்.

75

விக்கிரகத்திற்குப் பிராணப் பிரதிஷ்டை செய்தால் கண்ணேயாவது சீமிட்டிப் பார்க்குதா? கை காலையாவது அசைக்குதா? நூலின் வழியாக காயத்திரியை ஏற்றும்போது அந்த நூலுக்குக் கனம் ஏறுதா? கும்பத்தின் ஈரம் அதன் முகத்தில் ஈரமாக்கோ? ஆனால் அதே மந்திரத்தை நாம் உன்மேல் ஏற்றுகிறோம். நீ தேவனாகிறாய்.

76

நம்மில் ஒருவர் தலைக்குத் தங்கக் கிரீடமோ வைரக் கிரீடமோ குட்டுகிறேன் என்றால் “இது என்ன அபசாரம் நாம் லாயக்கு இல்லை” என்று நினைப்போம். குருபெருமான் திருமேனி ஒன்றுக்குத்தான் அவை பொருந்தும் என்று நினைப்போம். ஆனால் மதிக்க முடியாத “பிரமம் முடி” நமக்குச் சூட்டினார்களே! அதை நினைத்துப் பார். இதற்கு நாம் லாயக்கா? ஆகவேதான் நாவுக்கரசர் பெருமானும் நம் முன்னோர்களும் இவ்வாறு உருகிப் பாடினார்கள்.

பொருந்தாத செய்கை பொருந்தக் கண்டேன்.

போற்றி இசைந்து விண்ணோர்கள் - புகழுக் கண்டேன்

77

நல்லிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே! தீமையெலாம் சாங்காரம் பண்ணுவதால் நல்லிருளில் என்றார்கள். (சிவபுராணம்)

78

எமன் அரூபத்தில் சதி செய்கிறான். உன் ஜீவன் அரூபம்; தவம் அரூபம்; அரூபத்திலதானே அரூபத்தின் சக்தியை ஜெயிக்க வேண்டும்.

79

கருணை தேகமும் நீதி தேகமும். இப்போது இருப்பது கருணை தேகம். நீதித் தேகம் எதற்காக? உன் பக்திக்குத் தக்கபடி நீ வேறு வேறுமாளிரி இருக்கிறாய். அதையெல்லாம் காய்ச்சி குறுக்கியும் நீட்டியும் அடித்து ஒன்றுபோல் ஆக்குவுதற்காகவே நீதித் தீர்ப்புத் தூலம்.

மெய்வழி தழாய் அனந்தரின் 40ம் நாள் ஆன்ம சஞ்சார உரிமைக் காட்சி நாளன்று வெளியாகிய ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் :

என்ன அரும்பாடு பட்டுத் தன்னுடைய ஆயுள், சொத்து, உயிர், தேக வலிமை இவையெல்லாம் அர்ப்பணித்தவனுக்குப் பலன் இறுதியில் திகிலா. இந்த வீண் திகிலுக்கு இவ்வளவு பாடா? நீயும் இவைனப்போலத் தானே முன்பு இருந்தாய். இப்போது இந்த அறிவைக் கொடுத்ததால் தானே உனக்கு இது தெளிகிறது. 10 ஆயிர ம் ரூபாய் கொடுத்தாலும் இனி மறுபடியும் அந்தச் செயலுக்குப் போக மாட்டாய் அல்லவா. இது எப்படிப் போல எனில் : சிறு பிள்ளை விளையாட்டிற்கு ஒரு வீடு கட்டுகிறது. ஆனால் குடியிருக்கப் பிரயோஜனம் இல்லை. அறிவுள்ளவனும் வீடு கட்டுகிறான். அதில் குடியேறுகிறான். இவன் இதற்காக இவ்வளவு முயற்சி எடுத்து முடிவில் எமன் எல்லையில் அலகையாகத்தானே போகிறான். உன்னை அந்த எல்லையிலிருந்து தப்பித்தது உன் சொந்த முயற்சியாலா? இல்லையே அது ஆசான் அவர்களின் தவ வல்லபத்தால் தானே கிட்டியது.

ஒருவன் பாடுபட்டுச் சம்பாதித்துக் கோடிஸ்வரனாகிக் குபேர சொத்திருந்தும் அச்சொத்து தன்ன தல்ல என்று ஒதுக்கி வைத்து விட்டு மறுநாளே கூவி வேலைக்குப் போவானா? ஒருக்காலம் போக மாட்டான். அப்படி இருந்தும் நாம் தவத்திற்குச் சென்றோம்.

80

பெருந்தகையாளன் யார்?

போதுமென்ற மனமே பெரிய தெள்ளத் கிடைத்தற்கரிய ராஜீகமான பெருமான் திருவடி நிழலில் இருந்து எமபயத்தைக் கடப்பவனே பெருந்தகையாளன் ஆவான். இந்த ராஜீகம் பிற உயிர்களுக்கும் நன்மை செய்கிறதென்றால் தன்னுயிர்க்கு எவ்வளவு நன்மை செய்யும் என்றும் எண்ணிப்பார்.

81

ராசிபுரம் செட்டியார் ஒருவர் சபையில் சேர விண்ணப்பித்தபோது

ஆண்டவர்கள் : தேவ சுத்தம், சிவ சுத்தத்தின்படி நடப்பாயா?

செட்டியார் : நடக்கிறேன் நீ எதில் சேர்ந்தாய்?

ஆண்டவர்கள் : மெய்வழிச் சபையில்

செட்டியார் : பத்திரத்தில் (விண்ணப்பத்தில்) அப்படி இருக்கா?

செட்டியார் : மறவி கைதீண்டா சாலை ஆண்டவர்கள் மெய்மதத்தில் என்று இருக்கிறது.

ஆண்டவர்கள் : மெய்மதத்தின் நிஜச் செயல் கைவரவாக வென்றுதான் சபையில் சேர்வது யார் உதவியால் அது வரும்?

செட்டியார் : ஆண்டவர்களின் உதவியால்தான்.

அண்டவர்கள் : எம்முடைய விருப்பத்திற்கு ஒட்டி நடந்தால் அது அவசியம் கிட்டும். எம்

மெய்வழி பத்மநாரத அனந்தர்

75

நினைவின் பீரிதிக்கு இலக்கானால் அந்தச் செயல் கிட்டும். அந்தப் பீரிதியை நீ விழுங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

அரும்பேற ஏற குறும்பேறும், அதுபோல ஆசானிடத்து அன்பு ஏற ஏற அறிவு ஏறும்.

82

9-5-71

இந்த முத்தி மலையிலிருந்து வீசும் முத்திக்கிரணம் முத்தி தேகத்தை அளிக்கிறது. ஆகையால் இங்கு இருப்பது முத்தி ஆகாயம். அதன் பரிசுத்தத்தை நீ கெடுக்கக் கூடாது.

புலனும் பொறியும் : நீ புலன். நாம் பொறி மாணாக்கன் - மனம். ஆசான் - அறிவு

83

உயிர்த்துளை

ஜீவராசிகளுக்கு செவி உயிர்த்துளையாயிருக்கிறது. மனுவுக்கோ சாவாவரம் வாங்கித் தரும் யோகத்துளையாயிருக்கிறது. பேச்சறிவு இதற்காகவே தரப் பெற்றது.

நாற்றத்தை இறைவன் படைக்கவில்லை. இவனாக உண்டாக்கிக் கொண்டான். இவன் நித்தியத்தை அடைய வேண்டும் என்றே எல்லாவற்றையும் படைத்தான். இவன் நூகரியுக்காகவே விதவிதமான வாசனை கந்தம் படைத்தான். ஆகவே இவன் மனத்தை விரும்புகிறான். நாற்றத்தை வெறுக்கிறான். கடைசியில் அவமானப்பட்டுப் பட்டு பின் நாற்றம் வராமல் காபந்தாக இருப்பதுவே இறைவனின் விருப்பம். மாட்டுக்கு நூகரியு இல்லை, யோகத்துளை; பாவ புண்ணியம் இல்லை; சுவர்க்க நாகமுமில்லை; நாம் இந்த உவமை சொல்வதற்காகவே இவைகள் படைக்கப் பெற்றன.

84

ஆண்டவர்கள் திருமேனியிடத்திருந்த இடைக்கச்சிலிருந்து ஒரு நூலைப் பிரித்தெடுத்து மீண்டும் அதில் நுழைக்கப் பார்த்தார்கள். முடியவில்லை. அதிலிருந்து எடுத்த நூல்தானே? என் அதில் நுழையவில்லை எனக் கேட்க அனந்தாதி தேவர்கள் : அதில் நுழையாது என்றார்கள். பின் ஆண்டவர்கள் எமக்கு வயசாச்சு. நீயாவது நுழைத்துப் பார் என்று தம் முன்னிருந்த ஹிலைஸ்ரான் ஓர் அனந்தரிடம் கொடுக்க, அவர் போகவில்லை என்றார். அருகில் இருந்த மெய்வழி பீதாம்பர அனந்தரிடம் சமிக்ஞை மூலமாக ஊசியைப் பெற்று அதன் காதில் நூலைக் கோத்தார்கள். பின்னர் ஊசியின் வழியே அந்த நூலைக் கோக்க முடிந்தது.

ஆண்டவர்கள் : கூரான ஆயுதம் இல்லையெனின் இந்த நூல் நுழையுமா? முடியாது. நீ கூராகிய பிரம்மத்தை விட்டுப் பிரிந்த நெந்த நூலாக இருக்கிறாய். கூரான குருவருள் கொண்டல்லாது சொல், வெறும் சாத்திர ஞானத்தால் பிரம்மத்தை அடைய முடியாது. எந்த பிரம்மத்தினிடமிருந்து பிரிக்கப் பெற்றாயோ அதே பிரம்மத்திடம் கூரான குருவருள் தான் சேர்க்கும்.

நாம் ஒரு கூடு தீக்குணப்பேழை (கலயம்) நம் பாய்மன் வீட்டில் பேய் குடியிருப்பதை அவர்களின் அருள் சுத்திகரிக்கும் அவர்களிடம் கையேந்தும், தேடிடும் கூடாக இரு. (புழு-குளவி ஆதல்போலும் சிப்பியில் விழுந்த நீர்த்துளி முத்து ஆவதுபோல் முத்துச்சிப்பி ஆவது போல்) இதுவே அடைக்கலப்பா.

85

வெப்பாலை மரம் சிறிது ஈரம் இல்லாவிட்டாலும் ஆல இலை போல இலையுதிர்ந்து மொட்டையாகிவிடும். ஆணிவேர் மட்டும் பட்டையைக் காக்கிறது. இதற்குப் பக்க வேர்கள் கிடையாது. ஆகவே இலைகள் உதிர்ந்துவிடுகின்றன. அதுபோல

மெய்வழி பத்மநாக அனந்தர்

77

உன்னிடம் ஆணிவேர் (மெய்யில் இச்சை) பற்றுதல் இருப்பதால் நாம் காயத்திரியை ஏற்றினால் நீ ஈசனாகிவிடுகிறாய். பிராணப் பிரதிட்டை செய்கிறேன் என்று கூறி கயிறு மூலமாக கல்விக் கிரகத்தின் மேல் காயத்திரியை ஏற்றினால் அது தெய்வமாகுமா? ஆகாது. உன்னிடம் அந்த உயிரொழுத்தை உண்டாக்கவே சாலை மெய்யெழுத்து வந்திருக்கிறது. (இந்தச் செயலையே அங்கங்கே நாட்டி வைத்த ஆணிவேர் அத்தனையும் ஒக்க அடைத்து வைத்து உன் கையில் வேரு தந்தேன்? என்று முன்னரே சாவாகமக் கிரந்தத்தில் அந்த ஆணிவேர் பற்றிக் கூறியிருக்கிறோம்.

86

தேடிவரும் பொருளே - யாவர்க்கும் தெய்வத் தீரு உள்ளே.

யாவர்க்கும் தெய்வத் தீருவுளம் அரூபமாயிருக்கிறது. நமக்கோ தேடிவரும் பொருள் தோற்றத்தில் இருக்கிறது.

ஜீவன் கண்ட ஜென்ம சாபல்ய குலம்
ஜீவன் பெரிதா? சிவன் பெரிதா?

உலகமெல்லாம் சிவன்தான் பெரிது என்று கூறும். ஆனால் ஜீவன் இல்லாமல் சிவன் ஏது? ஜாதி மனுக்குல மனைத்தும் ஜீவன் கண்ட ஜென்ம சாபல்ய குலமாக்கவென்றே நாம் வந்திருக்கிறோம்.

87

“ஓர் ஏழைக்குடியானவன் காலமெல்லாம் பாடுபட்டாவது ஓர் மாட்டைப் பாதுகாக்கிறான். என்?” என்று வினவ அனந்தாதி தேவர்கள் “தெரியவில்லை” என்று கூறினார்கள். ஆண்டவர்கள், உன் எண்ணத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் சொல்லத் தெரிய வில்லை. மழை பெய்துவிட்டால் ஒரு நாள் அல்லது தீரன்டு நாளுக்குள் உழை வேண்டும். மாடு இருந்தால்தானே உழை முடியும்?

அப்போது உழுது விடை விடைப்பது அவ்வளவு முக்கியம் - எந்த உயிர் சினேகிதனாயிருந்தாலும் அப்போது தன் வயல் காட்டை விட்டு வரமாட்டான். ஆறுமாத வயிற்றுக்குத் தேவையான உணவுக்கே இவ்வளவு பாடுபடுகிறானே நித்தம் வாழ்வுக்கு என்ன பாடுபட வேண்டும்? அதைவிட மட்டமான உழவா இது?

“பண்டிகை நாள்... பர் உறுதியாமே”

இதுவரை நிலை இல்லாத உலகமாக இருந்து இனி அதுவே நிலையான, உறுதியான உலகமாகப் படைக்கப் பெறும்.

88

வேதாந்த அலங்கம் எது?

வேதாந்த அலங்கமென்பது மூல மந்திரம்

ஐம்புலன்களில் ஒன்றான மெய் உணர்ச்சியான தேக உணர்ச்சியை, ஆயுள் எல்லாம் இலவசமாக அனுபவித்தாயே அதற்கென்ன கைமாறு செய்வாய்? அதற்காக நீ இறுதியில் கேட்கபடுவாய்!

89

“இதுவரை பெரியோர் சொற்படி நட” என்று இருந்தது சரி. இனிக் காலமில்லாததால் “பெரியோர் சொற்படி ஒடு” என்கிறோம்.

90

“உண்டதெலாம் மலமே” (வடலூர் வள்ளல்பிரான்) இவன் கடைசியில் நாறிச் சாகிறான். ஆகையால்தான் இவன் உண்டதெலாம் மலம் என்கிறார்.

91

சதுர்யுகத்திலும் எமன் வல்லபத்தை அடக்கும் அமல் யார் கையிலிருந்தது? அரூபத்தில் ஈசனிடந்தான் இருந்தது. இந்தப் பவர் ஓர் அரசனிடம் இருந்தால் என்ன போடு போடுவான், அந்த

வல்லானை அடக்கும் பவர் இதுவரை யாரையும் நம்பிக் கொடுக்கப் பெறவில்லை. இன்று உன் கண்முன் உன்னைப் போல பிரத்தியடச்த்தில் நாமும் மனுத்தூலத்தில் இருந்தாலும் அந்த வல்லானை அடக்கும் பவரை பெற்றிருக்கிறோம்.

92

ஆலவாயருள் யுகாந்த நாட்டுச் செல்வம்.

93

நீதித் திருமணப் பத்திரிகை சன்னிதியில் சமர்ப்பித்த போது பிறந்த ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் :

ஆண்டவர்கள்தான் திருமணம் நடத்துகிறார்கள் என்று நினைத்து அனைவரும் கல்யாணத்திற்கு வாவேண்டும். வந்து நாம் குறித்த முகூர்த்த நேரத்தில் அனைவரும் கூடி ஆசிர்பாதம் செய்ய வேண்டும். அவர்களே திருமணம் நடத்துவதால் கிரகங்கள் என்ன செய்யும், ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

நவக்கிரக கோள் நீற்றல்

உன் அங்கத்தைப் பிரித்துவிட்டால் ஒரு சேட்டையும் உன்னால் செய்ய முடியாது. அதுவும் அனு அனுவாகப் பிரித்து விட்டாலோ எதுவும் செய்ய முடியாது. அதைப் போலக் கிரகத்தை அனுஅனுவாகப் பிரித்துவிட்டால் என்ன செய்ய முடியும்?

இதுவே நவக்கிரகக் கோள் மாற்றும் நாத சோதிடரின் செயலாகும்.

சித்திரைமாதத்தில் மெய்வழி நக்சேத்திர அனந்தருக்குக் குழந்தை பிறந்த போது (சித்திரை பாலன்) அம் மாதத்தில் பிறந்தது தந்தைக்கு ஆகாதென் தீர்த்தம் போட விண்ணப்பித்தபோது பிறந்த ஆண்டவர்கள் வாக்கியம் : அந்த வீட்டுத் தலைவன் அவன் அல்லவே; நாம்தானே அந்த கிரகத்தால் என்ன செய்ய முடியும்?

94

ஏல வல்லவர்

எமக்கு இப்போது ஒரு நினைவு வருகிறது. இப்படியாருக்காவது வருமா? எந்த ஒரு சிறு வேலையும் நாம் ஆள் இல்லாமல் செய்ய முடியாது. ஒரு சுவர்கட்ட களிமண், கல், மணல் இவற்றில் ஜலம் ஊற்றி மிதித்து, கல் கால் நட்டு வேலை செய்ய இரண்டுபேர் வேண்டியிருக்கிறது. இறைவனுக்கு அருபத்தில் ஒரு ஆளாவது உண்டா? அவன் அறிவின் நினைவின் பலம் எந்த தரத்தை உடையது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவே உனக்கு அறிவு தரப்பெற்றது. ஒரு மரத்தை பாடுபட்டு வேலை செய்துதானே உண்டாக்கியிருக்க முடியும்? உயிர்ச்சாதிகளையும் அப்படியே படைத்தான். ஆட்டைப்போல மாடு இல்லை. ஆட்டிலே வெள்ளாடு. குறும்பாடு போல எத்தனை ரகங்கள்? மனிதன் (மனுாசன்) அதிசயத்துடன் தன் தரத்தையும் மற்ற படைப்பினங்களின் தரத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத் தன் உன்னத்தை அறிந்து கொள்ளவே அறிவைப் படைத்தான். இதை நினைத்துப் பார்க்காவிடில் நாகமே தண்டனையாக வரும்.

மேலும் மலை, கடல், வானம், சந்திர, சூரியாள் நட்சேத்திர மண்டலங்கள் இவை எல்லாவற்றையும் தம் எண்ணத்தை வைத்தே படைப்புண்டாக்கியிருக்கிறான்.

ஊன் உறக்கமில்லாத ஒருவன் உலகத்தை படைத்தான். முழுபலமும், சக்தியும் அவனுக்கே உரியது. கடல் முதலாக இவ்வளவு படைப்பும் அழிக்கப்பட்டுப் புது உலகம் படைக்கும் செயல் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைச் செய்வது சொல்லும் பதமும் கடந்த பூர்வீகப் புராதனர், மகா அதிசயமான வல்லமை உடைய ஏல வல்லார் ஆவார். அவன் நினைவாகிய ஆயுதத்தின் பலம் எவ்வளவு பிரம்மாண்டமாக இருக்கிறது பார். நீ ஆள் வைத்து ஒரு வேலை செய்வதால் அதன் அருமை உணக்குத் தெரிகிறது.

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

81

துவக்கம், முடிவு இல்லாத செயல்கள் அனைத்தும் அவன் நினைவைக் கொண்டே செய்யப் பெறுகின்றன என்றால் அது எத்தகைய வல்லபமாயிருக்கும்.

95

மனம் பூரிப்பது பாபம்; அறிவு பூரிப்பது ஞானம் வாழை என்றும் எங்கும் ஒரு மாதிரிதானே; ஞானிகள் மொழியும் அப்படியே.

விதியை வென்றவர்கள் - மூல மந்திரத்தை உச்சரித் கொண்டிருப்பவர்கள் தானே விதியை வெல்லுவார்கள்.

கடல் தண்ணீர் பிரண்டு கோபித்துக் கொண்டால் வேறு வேறாகி விலகுமா? நிறம் மாறினாலும் விலகாது தண்ணீர் என்ற ஜீவ உட்பிடியில் இருப்பதனால் எப்போதும் வேறாகாது.

96

மனம், வாக்கு இரண்டும் ஒன்றானால் அதன் செயல் தாங்கொண்டு வலிமையுடையதாயிக்கும். இது எப்படிப்போல வென்றால் இரண்டு ஆள் சேர்ந்தால் அவர்களை ஒரு ஆளால் மிகைக்க முடியாது என்பது போலாகும்

97

ஆத்ம ஹுத்தி (தற்கொலை) செய்து கொள்கிறேன் என்று நினைத்துச் சொல்பவனைக் கேட்டும் கம்மாயிருந்தால் அந்த பாவம் உனக்கும் வரும். உவமானத்திற்குச் சொன்னாலும் அந்தச் சாபம் சொல்பவனுக்கும், கேட்பவனுக்கும் வரும். வால்காட்டிப் பயல்கள் : நாய்க்குணம் படைத்தவர்கள்.

உள்ளியர் தெள்ளியராயினும் ஊழ்வினைப் பைய நுழையும். கடிது, கொடிதினும் வலிமையுடையது.

வல்லுயிர் : வல்லுயிர் என்பது அழியாத வலிமையான உயிர்.

ஒரு மரத்தைப் பிடித்து அசக்கினால் அதன் கொம்புகளும் அசைகின்றன அல்லவா? அதுபோல நீ வருந்தினால் அது எம்மையும் உருக்குதே.

98

மெய்வழி மாரியப்ப அனந்தர் மகன் தெய்வசன்னிதிக்கு வந்தபோது ஆண்டவர்கள் “என் இளைத்திருக்கிறாய்” என்று கேட்டபோது “சரியாக உணவு உண்பதில்லை” என்று சொன்னார். அப்போது ஆண்டவர்கள் : பிரண்டைக் கொழுந்தைச் சிறிது திணந்தோறும் துவையல் செய்து சாப்பிட்டால் ஜீரண சக்தி அதிகரிக்கும். உடல் அதிக ஆகாரம் வாங்கும். கொழுந்து கிடைக்காவிட்டால் பிரண்டையின் தோலைச் சீவி விட்டு உள்ளிருக்கும் சத்தைச் சாப்பிடலாம்.

99

கொல்வதும் வாக்குதான். வெல்வதும் வாக்குதான்.

திருமேனி தாங்கிய ஆண்டவர்களின் வாக்குக்குள் புகுந்து கொள்வதுவே சபை.

அற்ப வியாபாரத்திற்கே வாய்மை அதிகம் வேண்டியிருக்கே பிரம்ம வியாபாரத்திற்கு ஆல வாயல்லவா வேண்டும்?

100

எல்லா அங்கங்களுக்கும் உயிர்க் கொடுப்பது ஜீவன். அதே போல எல்லா ஜாதிகளுக்கும் உயிர் கொடுப்பது சாலை.

101

மாங்கல்ய கிரண விரிப்பு : கிரணம் - சந்திரனைப் பற்றும், பிறகு மறையும். அதுபோல தம்பதிகளுள் ஒருவர் ஜீவப்பயணமானால் சிறிது காலம் மறைந்து பிறகு நித்திய உலகில் ஒன்று சேர்க்கப் பெறுவார்கள். ஆகவே இந்த உவமை எமது குலத்திற்குத்தான் பொருந்தும்.

102

ஏழை, தனவான் என்பது அறிவை வைத்துத்தான். அறிவு இருந்தால் தான் ஆண்மை அந்தஸ்து இருக்கும்.

இவன் நினைவில் காணும் தோற்றுத்தைக் கொண்டே கவனிக்கிறான். அதனால்தான் தோற்றுத்தில் காணப் பெராத இறைவனின் பெருமை இவனுக்குத் தெரிவதில்லை.

உலகில் உன்னத வாழ்க்கைக்குரிய குடும்பம் நடத்த வேண்டுமென்ற கவலையிலிருப்பவனே அறிவாளி. அவனே மேங்குலத்துச் சீமான், எவ்வளவு காலம் சென்று அருளாவியினால் உன்னத குடும்பம் இன்னதுதான் என்பதனை நாம் கண்டோம்.

103

மாத்தின் விளைவை அதன் வித்தினுள் பார்ப்பதே ஞானம் அவ்வாறு பார்க்கிற செயலே தவம்.

104

கைரேகை ஜோதிடரைப் பார்த்து, இவர் செத்தால் என்ன ஆகும் சொல்லுங்கள் என்றால், தெரியாது என்று விழிப்பான். ஆனால் என் பிள்ளையாகிய இவன் அதைத் தெரிந்து கொண்டவன். நிஜமான ஜோதிடம் தெரியும். அது தான் உபதேசம். சிவன் எல்லை அறிந்து அதில் குடி புகுந்து கொண்டவன்.

105

அகரம் அறியான் அகிலம் அறியான். அகரம் அறிந்தோன் அனைத்தும் அறிந்தோன்.

திருக்கொரல் : திருவை அடைய வைக்கும் கொரல்.

106

சத்தியம் : நன்மை, தீமை இரண்டில் நன்மையைக் கைபோட்டு இறுதிவரை அதையே பிடித்து நிற்பதுவே சத்தியம்.

107

வித்தியாலயம் : சாகாத வித்தையைக் கற்பிக்கும் ஆலயம்.

108

மெளன் அரசன் மெளன் ராஜன் : எல்லோரும் அவர்கள் திருமுன் வாய்டைத்துப் போக வைக்கும் செயல்.

மோன் நிலை : எல்லாப் பேச்சுக்களையும் உண்டாக்குகிற நிலை.

109

இரண்டு வேலைக்கு வந்தோம். பிறக்கிற ஒரு வேலையை முடித்து விட்டோம். இனி இறக்க வேண்டியதுதான் பாக்கி. இறந்தும் அந்த அழியாத தூலத்தில் நுழைய வேண்டுமோ. அது லோன் காரியமா? அடுத்த பிறப்பிலா அடைவது? அடுத்த பிறப்பில் மானிடச் சட்டை கிடைத்தாலும் மறுபிறப்புக் கிடைக்குமா?

110

ராவத்தர் : வாசி என்ற குதிரையின் மீது சவாரி செய்பவர்.

கண்ணியமானவன் : கண்ணியவான்களைக் கண்ணியமாகப் பேசுபவர்.

111

31.3.69 இல் பிறவா நாள் பிறப்புத் திருவிழாவன்று ஆண்டவர்கள் தம் திருமேனியில் அணிந்துகொள்ள 62 அடி நீளமுள்ள முத்துக்களால் கோர்க்கப்பெற்ற முப்புரி நூல் மெய்வழி வரதராஜ அய்யரும், மெய்வழி சாவித்திரி அம்மாவும் சமர்ப்பித்தார்கள். அதை ஆண்டவர்கள் இளநகை பிறக்க அணிந்து கொண்டு இருவருக்கும் அனந்தர், அனந்தகி பரிசுப்பட்டம் குடினார்கள். அன்று பிறப்பை மெய்வழி வரதராஜ அனந்தர் கணித மந்திரியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

85

இத் திருவிழாவின் போது மெய்வழி குலத்திற்குச் 'சத்திய தேவ பிரம்ம குலம்' என்ற நாமம் குட்டப்பெற்றது. மேலும் அன்று முதல் அனந்தர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கடிதம் எழுதும்போது பிரம்மத்தை அறிந்த அண்ணா, தம்பி, அம்மா என்று எழுதுங்கள் என்று உத்திரவாயிற்று.

நீ தேவ ஆவியால் பிறந்தவன். தேவ வாக்கினால் உடலுக்குத் துரோகம் செய்தால் ஆயுள் விருத்தியாகும். உயிருக்குத் துரோகம் செய்தாலோ நரகமே கிட்டும்.

யானைதென்னும் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்.

இந்த உடலுக்கு செருக்கு எத்தனையோ உண்டாகும்; அழிபடும். ஆனால் நமக்கு என்ன செருக்கு வேண்டும். அது எது? அழிந்துபோவதற்குச் செருக்கு என்கலாமா? அழியா நினைவு, எந்த இடரையும் மிதித்து ஏறுகின்ற செருக்கு' மரணத்தை வென்ற செருக்கு - அந்த செருக்கிற்கு உருபொருள் அது ஒன்றுதானே.

112

ஒரு ஜீவன் முத்தர் எல்லையில் பாம்பு, பல்லிக்கும்கூட சாலோகம் - மானிடச் சட்டை கிடைக்குமே.

அப்போ இவனுக்கு சாயுச்யம் ஏன் கிடைக்காது.

ஆண்டவர்கள் இட்ட அறிக்கை என்று ஜெர்மனியில் ஒரு சிறிய மாதா கோயிலின் வாசலில் இப்படி எழுதப்பெற்ற பல்கை ஒன்று இருக்கிறது.

113

இறைவன் இவ்வாறு கூறுகிறான் :

என்னை உன் எஜயானன் என்கீராய்
ஆயினும் எனக்குக் கீழ்ப்படுவதில்லை

என்னை ஓளீ என்கிறாய்
 ஆயினும் என்னைப் பர்ப்பதில்லை
 என்னை மார்க்கம் என்கிறாய்
 ஆயினும் அவ்வழியில் நடப்பதில்லை
 என்னை வாழ்க்கை என்கிறாய்
 ஆயினும் என்னைக் கண்டப்பிடிப்பதில்லை
 என்னை ஞானி என்கிறாய்
 ஆயினும் என்னைப் பின்பற்றுவதில்லை
 என்னை அழகன் என்கிறாய்
 ஆயினும் என்னை நேசிப்பதில்லை
 என்னைச் செல்வந்தன் என்கிறாய்
 ஆயினும் என்னைக் கேட்பதில்லை
 என்னை நீத்தியமானவன் என்கிறாய்
 ஆயினும் என்னை நாடுவதில்லை
 என்னைக் கணவான் என்கிறாய்
 ஆயினும் என்குப் பணிவதில்லை
 என்னைக் கண்ணியவான் என்கிறாய்
 ஆயினும் என்னை நம்புவதில்லை.
 என்னை வல்லவன் என்கிறாய்
 ஆயினும் என்னை மதிப்பதில்லை
 என்னை நீதிமான் என்கிறாய்
 ஆயினும் என்னிடம் அஞ்சலதில்லை
 குழந்தாய்! நான் உன்னைத் தண்டித்தால் குற்றங்
 கூறாதே!

இது ஆண்டவர்கள் சன்னிதானத்தில் படிக்கப் பெற்றது.

சித்தன்ன வாசல் வாயிலில் “அன்னா வாசல் அறிவார் கோயில்” என்று எழுதப் பெற்றுள்ளது. இந்த திசையைக் குறிப்பிட்டு அறிவுடைய கோயில் இதோ இருக்கிறதென்று நம் எல்லையை அல்லவா குறிக்கிறது? அங்கு பாறையைக் குடைந்த

கட்டடம் தானே இருக்கிறது? இதை வேடிக்கை பார்க்க அமெரிக்கா, லண்டனில் இருந்து பணம் செலவு செய்து வருகிறானே.

114

ஜீவனைத் தெரியாமல் படிக்கும் படிப்பெல்லாம் அவாந்திரப் படிப்பு. மந்திர ரூபியை தோற்றத்தில் காண்பது தான் ஜீவனைத் தெரிந்து கொண்டதன் லட்சணம்.

115

ஜாதியே இல்லாமல் எப்படி ஜாதிமாணாவாய்?

தன் மதத்தின் அடையாளம் ஒருவளிடம் இல்லாவிட்டால் மெய்ஞ்ஞானிகள் அவனை நம்ப மாட்டார்கள். படி இல்லாமல் ஒருவனை எப்படி அந்தரத்தில் ஏற்றுவது? இவனிடம் இருப்பது பொய்யான எண்ணமாகவே இருந்தாலும் மெய்ஞ்ஞானிகள் அதை மெய்யாகவே மாற்றி விடுவார்கள். எண்ணமே இல்லாதவனை எப்படி மாற்றுவது?

சபைக்கரசர் மெய்வழி கயிலை அனந்தர் ஆறு வகைல்களுடன் எம்மிடம் வந்து நாக்கை நீட்டினார். அது மாட்டிக் கொண்டது. இழுத்தால் குடலும் கூட வந்துவிடுவது போலிருந்தது. அந்தப்பிடி இந்த பிடியே அவனுக்கு மரணமிலாப் பெருவாழ்வைத் தந்தது.

116

கடவுள் என்றால் என்ன என்றே தெரியாமல் கடவுள் உண்டென்பதும் கடவுள் இல்லையென்பதும் எப்படியிருக்கிற தென்றால், பாம்பு-இருக்கிறதென்று நினைத்துத் தடியால் தரையில் அடித்துக்கொண்டே இருக்கிறான். ஆனால் பாம்பு அங்கே இல்லை.

117

ஆசானைக் காதாலே பார்; உன் ஊனைக் கண்கொண்டு அவர்கள் உருவத்தைப் பாராதே! அந்த சுய தேவராக கற்பம் சொன்னபடி அருந்து.

ஆதிபிதாவே மறு ஜன்மம் எடுத்து உலகிற்கு வந்தாலும் சரி அவர்கள் தூலமும் ஜலத்திலிருந்து உருவாகி மாறி வருவதால் இயற்கையாக, அதுவாக எந்த தெய்வீக வல்லபமும் வராது. அவர்களும் செயற்கையில் முனைந்தால்தான் முன்னேறுவார்கள். அந்த முதலிலிருந்து வரும் முனைப்பாலேயே உருவாகிறார்கள். இதை அவர்கள் சரித்திரத்தைப் பார்த்தாலே தெரியும்.

118

“வந்தது நிஜந்தரனையா
வளர் கயிலாயந் தன்னை
தந்தது எங்கட் கென்று
தானைத் திறக்கி வைத்து
மந்தீர் ஸ்திரத்தை எங்கள்
மனந்தனில் அழுத்தி ராணும்
பந்துவாய் பூமியெங்கும்
பரப்ப வென் றிருக்குதையா”

இந்தப் பாடலை எழுதியபோது எத்தனை சாதி இருந்தது? இன்று 69 ஜாதிகளுக்கும் இதைப் பரப்பியாகிவிட்டது.

எமனானுகா சத்திய பரிசுத்தவான்களின் சபையில் நரர் நிலைநிற்பதில்லை என்ற தாவீது நாயகத்தின் சத்திய வேத தீர்க்க தரிசனம் படிக்கப் பெற்றபோது ஆண்டவர்கள் நரர் என்றால் “என்ன கைவசப்பட்டுப் பினே நாற்றத்துக்குரிய “நரர்” என விளக்கி அருளினார்கள்.

இதனையே ஆலயத்தில் ஆண்டவர்கள் தாம் அமரும் சிம்மாசனத்திற்கு மேலே பெரிய எழுத்துக்களில் எழுதச்

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

89

சொன்னார்கள். அன்றிலிருந்து தாவீது நாயகமவர்களின் இத்தீர்க்க தரிசனம் இவ்வாறாக நிறைவேறியது. நம் மெய்வழிக்குல மூலமந்திரம் எப்போது பிறந்தது?

இதற்கு முன் வந்த மூலமந்திரங்கள் ஒவ்வொன்றின் செயல் எது? அவைகளில் இவ்வளவு பகிரங்கமாகச் சொல்லவில்லையே ஏன்? எமக்கு மட்டும் இந்த வார்த்தை சொல்லத் துணிச்சல் எப்படி வந்தது? அழிலிலா நிலையான மரணத்தை வென்று ஏறும் செருக்குடைய ஒருவர் தானே இவ்வாறு எழுத முடியும்?

119

சக்கு துளிகூட இல்லாமல் பிடுங்கி எறிந்த நாம்தான் சக்கிலி வேறு யாருமில்லை.

64 கலைகளின் மகோன்னத கணக்கை அறிந்து அறிவிக்கும் நாமே செட்டியார் வேறு எவருமில்லை. எம் வாய் ஆலவாய்.

120

தண்ணீர் மன்னை நனைக்கும். ஆனால் தாமரை இலையைத் தீண்டாது. அதுபோல சத் என்ற எல்லையில் சூடியிருப்பவர்களை துக்கம் தீண்டாது.

121

மனிதனின் நினைவு தேவ ஆசானுக்கு நேராக நிற்பதே சொர்க்கம். அதற்கு மாறாக நிற்பது அவஸ்தை.

122

நிச்சயமாக ஒரு பணக்காரனின் வார்த்தையை நம்ப முடியாது. எழுத்தில் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். சொற்படி நடப்பவளாக இருந்தால் அவன் பணக்காரன் ஆகியிருக்க முடியாதே.

123

காமாலை

அருசையான சீக்கு காமாலை. இதற்குக் கோவைப் பழம் தினம் இரண்டு சாப்பிடுவது நல்ல மருந்து. மோரில் ஊற்றைவத்து கோவைக்காய் வத்தலைச் சாப்பிடலாம். சாதாரணமாகவே இதை இரண்டாகப் பின்ந்து உப்பில் ஊற்றைவத்து உண்டால் சீக்கு வராது. அணிலுக்கெல்லாம் அதுதானே மருந்து. மண் சட்டியை மரத்தில் தொங்கவிட்டு அதில் ஊறுகாய் போடவேண்டும். இதனால் வயிற்று வளி, குன்மம் தீரும். மெய்வழி சிவச்சுடர் அனந்தருக்கு இந்த மருந்தே குணப்படுத்தியது.

124

பியந்து போன பீத்த கடுதாசியைச் செலவழித்து பெற்றதால் மெய்யின் பெருமிதம் இவன் நினைவில் வருவதில்லை. அந்த மெய்ம்மேனியர் போல அரும்பாடு பட்டுப் பெற்றால்தான் நினைவில் நன்றாகத் தெரியும். அந்த நினைவுப் பேரேட்டில் எழுதினது தூக்கத்தில் நினைத்தாலும் வருமே. உலகமெலாம் பாடுபட்டுச் சம்பாதிக்கக் கூடிய முதலா இது?

125

ஆயிரம் வருடத்திற்கு யானை இருந்தாலும் இவன் ஒரு நாழி இருப்பதற்கு ஈடாகுமா? இந்த அரிய வயதைப் பாழக்கினால் தண்டனை தான் வரும்.

126

இக்ததுக்கு அண்டர்கள் அதாவது தேவர்கள் ஆவார்கள் ஆசானுக்குத் தொண்டர்கள். ஆகையால் அண்டர்கள் மாணாக்கர்களோ.

127

இறைவன் இரக்கங்கொண்டு தானே சுவர்ணபதவி அளக்கிறான். இவனுக்கு அதை சிந்தை செய்ய வேண்டிய

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

91

அவசியம் எதற்கு? நீங்காத அவஸ்தையிலிருந்து தப்பினால் பேரின்பம் தானாகவே அளிக்கப் பெறும் உன் உடல் பொருள் ஆவியை நீயாகக் காப்பாற்ற முடியாது. வீணாக்கிப் பறி கொடுத்து விடுவாய். இதை ஈசன் கையில் ஒப்படைத்து விடு. அவர்கள் உனக்காக வேண்டியதைச் செய்து வைப்பார்கள்.

128

பிரளை நேரத்தில் கதறி அடித்துக் கொண்டு வந்து மெய்வழிச் சாலையில் ஒரு கால் வைத்து கொள்ளவாவது இடங்கொடுங்கள். என் சொத்தனைத்தும் கொடுக்கிறேன் என்று கதறும் நாள் வருகிறது.

129

இப்போதெல்லாம் சாப்பாடு ருசிக்காகத்தான் பசிக்காக அல்ல. ருசிவெறியினர் பெருந்தீனி உண்டு உடலைவளர்த்து நோயையும் சம்பாதித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் ஞானிகளோ பசித்த பின்னும் அரைவயிற்றுக்கு அளவாக உண்டு உயிரை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

130

பேரின்ப நித்திய வாழ்வைக் கைபோடுகிறது வல்லப வஸ்து மனிதனிடத்தில் மட்டும் தான் வைத்துக் படைக்கப் பெற்று இருக்கிறது. இவன் இதைக் கருவிலேயே இறைவனிடத்திலிருந்து தனிச் சீதனமாக வாங்கி வந்துவிட்டான்.

131

மெய்ப்பொருள் ஒன்றுதான் எமன் எல்லையில் வந்து உதவி, ஜீவனைமீட்டு கீர்த்தி மேட்டில் ஏற்றும். அதைச் சம்பாதிக்கும் எல்லை இந்த ஒரே எல்லைதான். எமனை அணுகவிடாமல் காத்து சிவமயம் ஆக்குவிப்பதே மதம்.

132

உலக மக்கள் அனைவரும் எமனுடைய அச்சத்திலிருந்து தப்பி பரமபத லட்சணத்திற்கு ஆளாக வேண்டும் என்பதே எமது அவா.

133

எமது தூலதேக மாச முற்றிலும் மாறி பரிசுத்தமாக ஆன பின்னரே பிரணவ தேகத்தை நாம் தொட்டோம்.

134

அறம் பொருள் இன்பம் மூன்றினால் அடைகின்ற பலன் தானே வீடு.

135

ஒருவன் இங்கு ஓரிரு தடவையாவது வந்து புழங்கி எம்முடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு, மரணத்திற்குப்பின் வர இருக்கம் நரக அவஸ்ததையைப் பற்றிய ஆக்திரம் அவனுக்கே வரும் வரையில் எவரையும் நீங்கள் எம் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளும்படிக் கேட்க எம் முன்னர் கொண்டு வரக் கூடாது.

136

ஆராவது அறிவு பெற்று, ஏழாம் பிறப்புடலம் எடுத்து தன் ஜீவனை அறிந்த பிற்பாடுதான் ஜீவாத்மா மனிதனிடத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லுதலே முறை. ஜூயிரிவு நுகர்ச்சிலேயே கிடந்து ஆரூராகிய தன் ஜீவ உலகிற்கு செல்லுவதற்கு இச்சை கூட வராதிருக்கும்போது, மாட்டுக்கு இருக்கிற ஆத்மாவை உடையவனாகத்தான் இருக்கிறான். அவனையே நான் என்று வேதம் கூறுகிறது.

137

ஆத்மா ஜூலம் போன்றது. மலத்தோடு சேர்ந்தால் மலம் சந்தனத்தோடு சேர்ந்தால் சந்தனம்.

மெய்வழி பத்மராத அனந்தர்

93

138

தான் வருந்தித் தேடாத பொருள் தங்கமே ஆனாலும் அதற்கு மாற்றுமில்லை. உறையுமில்லை என்ற அலட்சிய புத்திதான் கலியனுக்கு இருக்கும்.

139

எம்மை உன்னைப் போல் மனித உரு என்று நினைக்காதே! சர்வகால வேத மதி மகத்துக்கள் தேடி நிற்கும் வஸ்து பொருள் என்று கட்டாயமாக நினை.

140

சாலை என்றதும் முள் வேலியிட்ட இந்த ஊர் என்றுதான் உங்கள் எல்லோருடைய எண்ணமும் ஒடும். இன்று முதல் அந்த எண்ணைத்தை மாற்றிவிட்டு சாலை என்றோர் மெய்மேனி இந்தா வந்துலாவதே இதன்பால் உங்கள் பூரா கவனமும், ஆத்திரமும், வழிபாடும் இருக்கட்டும். அப்பத்தான் அந்த அமளி நேரத்தில் உங்கள் தலை தப்பும்.

141

நரனுக்கு தந்தை, தாய், குரு, தெய்வம் ஆகிய நான்கும் வேறுவேறாக நான்காக இருக்கின்றன. ஆனால் மறுபிறப்புப் பெற்ற தேவனுக்கோ ஒன்றாக இருக்கின்றன.

142

கலியைச் சங்காரம் பண்ணுகிறவர்களே கல்க்கி.

143

பாசம் : பாசம் என்பது ஆசான் எண்ணைத்திற்குப் புறம்பாய் தன்னரிவில் சாய்ந்து நடப்பதே ஆகும். தனது தெய்வ ஆசானிடம் ஒருவன் வைக்கும் அன்பிலிருந்து அவனைத் தடுத்து மாற்றி வேறு பக்கம் திருப்புகிறது. அனைத்தும் பாசம் என்பதுவே மதிவான் மன்னர்களின் தீர்ப்பு.

144

சிக்கெணப் பிடித்தேன்

உன்னைவிட்டு என்றும் பிரியாமல் சிக்குப் பலகையைப் போல கடும்பிடிப் பற்றாக பற்றிக் கொண்டேன் என்பதுதான் அதன் பொருள்.

145

பவழுகை ஆண்மை நரனாக இருக்கும் ஒருவனை, நெடுங்கால ஓயாத் தவப்பாட்டின் மங்காத வலிமையினைக் கொண்டு மனுவாக்கி, பிறகு தேவனாகப் பிரட்டிப் பிறப்பித்து அவனது உள்ளத்தில் நிச்சய நிருபனை பிறங்க ஏற்றி வைக்கும் ஆற்றல் பெற்றதுவே இந்த மெய். நாமங்கள் வழங்கப் பெறுகிறது. எம்பட்டரை நீக்கி பரிசுத்த முத்தி வீட்டில் ஆக்கும் அந்தக் காருண்ய ரூபமே கண்கண்ட தெய்வம்.

146

தங்கத்தை மன்னில் புதைத்தால் அது மனித தேகம்போல் இரையாகிவிடுமா? ஆகாது. அதை மன் தீண்டாததோடு அதன் மாற்று ஏறி கூடி நிற்கும். தங்கம் ஒரு ஜீடப் பொருள்தானே? ஆம் அதற்கு. அந்த வல்லபம் இருந்தால் சிருஷ்டியில் வைத்து உன்னைப் படைப்பான மனிதனை மன் தீண்டலாமா? தீண்டக் கூடாது. ஜீவப்பிரியாண்மான ஜீவன் முத்தார்களை மன் தீண்டுவதில்லை..

147

தேவ, சட்டப்படி பிரம்மோபதேசம் செய்ய வேண்டும் என்றால் முப்பது வயதிற்கு மேலாகி நீ எந்த வயதில் சபையில் சேந்திருந்தாலும் மறுபாடியும் உன்னை 30வது வயதில் கொண்டு வந்து வைத்து அதாவது அந்த வயதிற்குரிய நாத வலுவை ஜீவனுக்குத் தந்து மறுபிறப்பில் ஆக்க வேணும்.

மெய்வழி பத்மநாக அனந்தர்

95

148

நம் நாவு இருக்கிறதே அது ஒரு தோல்தான். அதே போல் நம் கண்ணமும் ஒரு தோல்தான். மிளகாயை நறுக்கிக் கண்ணத்தில் வைத்தால் எரியாது நாக்கில் வைத்தால் எரியும் இரண்டு வெவ்வேறு பொருட்களால் ஆக்கப் பெற்றவை. இது இறைவனின் அதிசய சிருஷ்டி.

149

எமன் வந்து சந்திக்கும்போது அவன் கையில் சிக்கி நாறிச் சாகாமல் தப்புவித்து ஜீவ சயராஜ்ஜிய மென்னும் சுவர்னபதி க்கயிலை வீட்டில் குடிபுகச் செய்விக்கின்ற பாரப் பெரிய தனித்த செயலுக்குத்தான் தெய்வம் வேண்டும்.

150

உயிராகிய ஜீவனுக்குத்தான் அந்தந்த மதங்களிலும் பஞ்சாட்சாரம், அஷ்டாசாரம், பிரணவம், காயத்திரி, கலிமா என்ற பல நாமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஜீவன் ஒரு திருவுரு ஏற்று வந்திருக்கும் போது அத் தேவ ரூபத்திற்கு தெய்வம், சுற்குரு என்ற நாமங்கள் வழங்கப் பெறுகிறது. எம்பட்டரை நீக்கிப் பரிசுத்த முத்தி வீட்டில் ஆக்கும் அந்தக் காருண்ய ரூபமே கண்கண்ட தெய்வம்.

151

எம்பட்டரை மாற்றும் அதிகாரணப் பெரிய செயலை லோக நினைக்கிறவனுக்கு இந்த மெய் கிட்டாது. உஜார்.

152

உயிர் குடியிருப்புக்கு நாமம் ஆலயம். உடல் குடியிருப்புக்குப் பெயர் விடுதி. வீடு.

ஆலயம் புகுதல் ஆழிலிலா வாழ்வு
தன் பெரு ஆலயம் தனித்த நற்றலம் அறிவு அறி பாடம்
ஆலயம் புகுதல் சாலவும் நன்று - ஒளவையார்

153

நீங்கள் தெய்வம் என்று வைத்து அங்கு கொண்டாடுவது உங்கள் கையையிட மட்டமானதாக இருக்கே. அந்த விக்ரகம் உங்கள் கைகளால் செய்யப்பட்டது தானே.

உங்கள் சொந்த இலங்கிய வித்து வஸ்துவாகிய உயிரை வெளியே இழுத்துக் காட்டி உங்களைத் தரிசிக்கச் செய்து வைக்கிற ஒரு நடமாடும் தெய்வத் திருமேனியே தெய்வம்.

நிஜுச் செயலுடைய தெய்வம் இதுதான் இதுவே சர்வ வேதங்களின் முடிந்த முடிவு.

154

ஜூயன் : நாசிக்கு வெளியே மூச்சு ஓடாத தவழுடையவர்களே எமனுடைய தண்டனையாகிய மரண அவஸ்தையில் பெலங்கொண்ட கூறினை முறியடித்து மாற்றும் ஆற்றலுடையவர்கள். அவர்களையே வேதங்கள் “ஜூயன்” என்ற உண்ணதச் சொல் கொண்டு குறிக்கின்றன.

155

மனித மூளையில் அறிவைத் தேடுவது முக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு நாகக் குவியலில் கஸ்தூரியைத் தேடுவது போல் இருக்கிறது. கஸ்தூரியை எப்பவாவது அங்கு காண முடியுமா! முடியாது.

156

ஆதி - ஆகின்ற தீ - சர்வமும் தானே ஆகி, சர்வத்தையும் ஆக்குகின்ற தீயானது முதல் உற்பவ நேரத்தில் அந்த நாமத்தில் அழைக்கப்பட்டது. அதுவே இக்கலிக் கடையில் மகதி - மகா தீயாக சர்வ தேவ பீஜங்களாகிய மூலமந்திரங்களைக் கைக்கொண்டு உருவெடுத்து வந்துள்ளது.

மைய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

97

157

தன்னுடைய நினைவு வல்லபங்கொண்டு தொட்ட தொட்டதனைத்தையும் நித்தியத்தில் ஆக்குகின்ற அந்த தேவ ரூபம் என்ன தவாதிக்க பெருங்கருணை வல்லபம் உடையது என்று எண்ணிப் பாருங்கள்.

158

கன், காது, முதலிய உன் அங்கக் குலங்கள் உன் இச்சைப்படி அடங்கி நடக்கின்றனவா? இல்லை. உன் தூக்கம் உன் கவாசம் உனக்கு அடக்கி ஆளப் பழகியபின்தான் உன் நினைவு ஓட்டம் உன் அக முகத்தில் அடங்கி ஓடுங்கும்.

அவ்வண்ணம் அடங்காது மதம் கொண்டு நிற்கின்ற அவைகளை அடக்கி ஆளுகின்ற மகா தவ வல்லபமே மதம். அந்த மதம் இந்தா ஒரு மாணிட ரூபம் தாங்கி உன் முன் வந்திருக்கிறது.

தன் தன் மதத்தில் தவரா திருத்தி
பண்புபி றக்க பலகலை பெயக்க.

இன்புற இயல்மொழி அண்ணல்
தன்பெரு வெளியே சாலையென் ரோதே.

- ஆதிமெய் உதயழூரண வேதாந்தம்.

159

நவநீதம் - அந்தத்தில் அழிவை நேக்கி வேகமாய்ப் பாய்ந்து செல்லுகின்ற நவத் துவாரங்களாகிய ஒன்பது வாசல்களையும் உட்தாளிட்டு அவற்றை மெய்ந்தெறி நீத்தத்தின்பால் திருப்பி ஆக்கும் தவோன்னதச் செயலே நவநீதம். அச்செயல் கைவரவானவரே நவநீதக் கிருஷ்ணன்.

160

தன் என்ற ஜீவகுகையாகிய ஆலயத்திற்குள் கூட்டிக் கொண்டுபோய் அங்கு குடியேற்றி வைக்கின்ற ஒரு தெய்வ

ஆசானின் நோக்கிற்கு இனங்கி நடத்தலே தன்னையறிந்து தவம் செய்தலாகும். அதையே அறம் செய்தல் என்று வேதங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

161

மெய்ப்பொருளை மெய்யாகச் சந்தித்து வணங்கும் வணக்கத்தையே “தரிசனை” என்று வேதம் கூறுகிறது.

162

கவி என்பது பாவம் - எமனிடம் சிக்கி கூப்பு தீட்டுப் பின் நாற்றம் ஜலம் வெளியாகிச் சாவதுவே அந்தப் பாவம்.

கவியன் பேடி என்று கை காட்டிய
வலிய ஞான சித்தர் காலம் வந்ததே.

163

தமிழ் பாசை தெரியாதவர்களும் எமது காலத்தில் பரமபத நித்திய வாழ்வை அடைய முடியும். எம்மிடத்தில் நிலைத்த சத்திய நம்பிக்கையும் மாறாத பிடியாகிய ஒட்டுதலும் வந்துவிட்டால் சர்வ பாவ வீழிப்பு முத்தி வாழ்வு கிட்டுவது நிச்சயம்.

நீங்கள் உண்பது குடிப்பது ருசித்து அனுபவிப்பது முதலாகிய அனைத்தும் மனத்தின் செயல். ஆனால் உண்டதைச் சீர்ணிக்கச் செய்து சத்தை தேகத்திற்கு ஊட்டியும், அசத்தைப் பிரித்து வெளியேற்றியும் இரவு பகலாக உதவி செய்து வருவது அறிவின் செயல்.

164

சகலத்திற்கும் ராஜா, அரசன், மனம்தான். அது எவ்வளவு பிரம்மாண்ட ரூபம் உடையது என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஒன்றைக் கஷ்டப்பட்டுத் தேடி அடைந்ததும் அதோடு போதும்

என்று அந்த மனம் நின்று கொள்வதுண்டா? இல்லை. அடுத்ததைத் தேடி அலையும். இவ்வாறு தான் இச்சைப் பட்டதெல்லாம் கைவசமானதும், பிறகும் அந்த பூமி வேண்டும், இந்த மதிப்பு வேண்டும் என்று தன் காத்தை நீட்டித் துழாவிக் கொண்டே இருக்கும். தன் ஏவலுக்கு உட்பட்டிருந்த அங்கக் குலங்கள் அனைத்தும் தேய்ந்து கைவிடும் வரை ஓயவே ஓயாது. கடைசியில் தானும் உதவியற்றுப் போய். மீளா அவஸ்ததை இருளில் போய் மாட்டிக் கொள்ளும் இந்த வெறிகொண்ட மனத்தையே வேதம் பேய் என்று சொல்கிறது.

165

உள்ளதையே போதுமாக்கிக் கொள்ளத் தான் மிகப் பெரிய தவுலத்தாகிய நிறை செல்வம். அதுதான் கிடைத்தற்கரிய ராஜாகிம். அந்த தேவ குணத்தைத் தன்னதாக ஆக்கிக் கொண்டவனே சர்வலோக, சர்வகால, சர்வதனமும் படைத்த ஜவரியன்.

166

கடவுள் என்றால் என்ன?

கடத்துக்குள்ளே இருப்பது என்று அறிந்திருந்தோம். நம்முடைய கடத்துக்குள்ளே இருப்பது என்றால் நம்மை அதுவே காத்துக் கொள்ளலாமே. நம்முடைய தெய்வம் ஸ்ரீ சாலை ஆண்டவர்கள் தான், கடவுள் என்று நமக்கு இப்போது தெரிந்திருக்கிறது. அப்படி அவர்களே கடவுள் என்று எண்ணிக் கொண்டால் நம் கடத்தில் நுழைந்து எப்படி அவர்கள் எம்படரை மாற்றுகிறார்கள்.

இவனுடைய சொந்த அங்கக்குலங்கள் இவனை கைவிட்டு இவன் அனாதையாக இருக்கும் போது கண்ணுக்கு தெரியாத எமன் இவன் உள்ளே நுழைந்து இவனைச் சாடுகிறான். நம் தெய்வம் பரிசுத்த ஆவியாக நமக்குள்ளே நுழைந்து நாம் நரக

அவஸ்த்தைக்கு போகாதபடி நம்மை பரமபதத்திற்கு ஏற்றி வைக்கிறார்கள். இந்தச் செயலை செய்யும் அந்த இரக்கமான பெருந்தகைமைக்குத் தான் கடவுள் என்று பெயர்.

167

எமன் நீதிமான்

இறைவனுடைய, நம் தெய்வத்தினுடைய கரம்பட்ட வர்களை மெய்வழியில் தலையிட்டு அந்த நீதியில் தவறாமல் ஒழுகுகிறவர்களை, என்ன தொடுவதில்லை. இந்த நீதியை மெய்வழியை அடையாதவர்களையும் அடைந்தும் அலட்சியப் படுத்தி தவறாக நடக்கிறவர்களையும், தவறாமல் பிடித்து தண்டிக்கிறான். இறைவனுடைய கட்டளையை தன் தலைமேற் கொண்டு துளியும் அணுவும் மாறாமல் நடக்கிறான் எனன், எவ்வளவு கூரான நீதிமான்.

168

பஞ்சமா பாதகங்கள் என்று இருந்தது. கலிக்கடையில் புகையோடு ஆறு பாவங்கள் ஆச்ச. ஆணால் கலிமுதிர்வேறிய காலத்தில் ஒரு பெரும் பாவம் உண்டாயிருக்கிறது: அந்த பாவத்திற்கு ஈடு இணையில்லை. அது பாவங்களையெல்லாம் உண்டாக்குகிற பாவம். அப்படிப்பட்ட பாவம் எது? சினிமாதான். சினிமா பாவங்களையெல்லாம் உண்டாக்குகிற பாவம். எல்லா பாவங்களுக்கும் அடிப்படை இதுவே.

நமது குலதெய்வம் இப்போது துவாத சாந்த யோகதவம் செய்து வருகிறார்கள். நித்திய உடல் எடுக்க இந்த தவம் எல்லோருக்கும் வேண்டும். இதில் கலந்து கொண்டு இந்த தவப்பெலன் உள்ளவர்களுக்கு தான் அவ்விதமான மாற்றம் பெற்று நித்திய தேகம் வரும் என்று இந்த தவத்தை செய்து வருகிறார்கள், கட்டாயம் இந்தத் தவம் ஒவ்வொருவருக்கும் இருந்தே ஆகணும்.

169

அந்தந்த காலங்களில் பிரம்ம நிஷ்டர்கள் வந்து ஒவ்வொரு மதங்களை உண்டாக்கினார்கள். அவர்கள் காலம் மாறி போனதும் அந்த மதங்கள் நகலாக போய்விட்டனவே. என் இவர்களிடத்தில் இருந்த ஒரு முனைக்கூர் சுறுசுறுப்பு. அவர்கள் நினைவில்லாமல் ஒரு ஒரு சுவாசம் கூட போகாது சர்வமும் இதற்காக என்று நின்றார்கள். தன்னை அறுத்து இராத்தம் தர தர வென்று ஒழுகினாலும் அதை பற்றி நினைவில்லாமல் இதற்காக நின்றார்கள். அறுசுவைப் பொருள்களில் இருக்கும் அறுசுவை அவர்களுக்கு தெரியாது. அப்படியிருக்க அவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்கள் சோம்பேறிகளாக சோம்பல் தடிப்பேறியவர்களாக இருந்ததால் தான் அந்த பிரம்ம நிஷ்டர்கள் காலம் மாறிப் போனதும் அவர்கள் கொண்டு வந்த மதம் நகலாக போனது.

170

எமதர்மாஜூ - தர்ம ராஜாவைத் தலைமேல் தூக்கி வைத்து கொண்டால் எமன் வரமாட்டான். எம் நினைவோடு ஒட்டியிருந்தால் எமன் வரமாட்டான்.

171

முச்சின் போக்கை நிறுத்தவில்லை, நாக்குச் சுவையை நிறுத்த வில்லை; பார்வை வெறியை நிறுத்தவில்லை; காது இச்சையை நிறுத்தவில்லை; இவற்றையெல்லாம் நிறுத்தாவிட்டால் தவம் எப்படி செய்ய வரும்?

172

ஒருவன் படுத்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் தலையணைக் கடியில் ஒருவர் படாத பாடெல்லாம் பட்டுப் பெற்ற ஒரு பவுனை வைத்து விட்டு போய்விட்டார்கள், விழித்து எழுந்து தலையணைக்கடியில் பவுனை பாத்தவன் தான் படுத்திருந்ததால் தான் தனக்கு பவுன் கிடைத்தது, என்று

நினைத்துக் கொண்டான். அது போல நம் பிரான்வர்கள் ஓயாது ஒழியாது உறவுக்காது பாடெல்லாம் பட்டு பெற்ற தவமுதல் நமக்கு தெரியாமலே நமக்கு இனாமாகத் தருகிறார்கள். அந்த தவப்பலனை பெற்ற நாம் நம் ஆணவத்தால் - நம் முயற்சியால் அந்த தவப்பலன் கிடைத்தது என நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆஸ்தீகம் : தெய்வ முதலாகிய ஆஸ்ததியை பெற்றுக் கொண்டவர்கள் ஆஸ்ததிகர்.

நாஸ்தீகர் : நாஸ்தி என்றால் இல்லை என்று பொருள். தெய்வீக முதலை இழந்தவர்கள் நாஸ்தீகர்.

173

உன்னதமான ஜாதியில் பிறந்தேன் என்று சொல்வாய், ஆளால் ஒரு சூத்திரன் எப்படி தீட்டாகிச் சாகிறானோ அது போல் நீயும் தீட்டாகிச் சாகிறாய். ஜாதிமான் என்று சொல்லித்தரணி தனிலே பிறந்து ஜாதி கொட்ட பாவி எமன் கையில் சிக்கிக் கொள்கிறாய், இதற்காகவா நீ பிறந்தாய்?

174

உன் வயது என்ன? ஜம்பத்தொன்பது. எம்படரை மாற்றுகின்ற அரிய செயலை உடைய நிஜமான தெய்வத்தை தேடி அடைவதற்காக உங்கு தந்த வயதையெல்லாம் வீணாகப் போக்கிவிட்டாயே.

175

சாமி என்றால், ஒரு சம்குரு பிரானை அடைந்து அவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்த உபாயத்தின்படி நடந்து தவத்திலேறி அதன் மூலமாக சாவை மீறியவர்களுக்கு சாமி என்று பெயர். அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய மனவில் மக்களேயானாலும் அவர்கள் ஆர்வ சித்தமுடையவர்களாய்த் தங்களிடம் வந்து உடல், பொருள், ஆவி இம்மூன்றையும் தாரைவார்த்து தத்தம்

செய்து பல்லாண்டு காலம் சென்ற பிறகு தான் செத்த பிறகுதான் சாவை மீறுவதற்கு உபாயம் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள், அதுவும் தகுதி கண்ட பின்னரே உபாயம் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள்.

176

ஆண்டவர்கள் என்ற திருநாமத்துக்கு உரியவாகளே, தகுதி சிறிதும் கூட இல்லாத நம்மை, சாவிலிருந்து மீட்பவர்கள். அவர்களுடைய பின்னளைகளாக ஏற்றுக் கொண்ட அன்றிலிருந்து சாவு நம்மை தீண்டுவதில்லை.

177

ஒரு மூல மந்திரத்தை தரிசித்தவர்களை ‘ரிஷி’ என்று அழைக்கச் சொல்லுகிறது வேதம். அப்ப சர்வ மூல மந்திரங்களையும் தாசித்தீர்களே நீங்கள் யார்?

178

இப்படிப்பட்ட பெரும் செயலுக்கு தகுதியற்ற நம்மை உரியவர்களாக்கி வைத்தார்களே அந்த நன்றியை நினைத்து உள்ளம் குழுறிக் குழுறி நாம் பாடவில்லையே. நமக்கு பாடவரவில்லையே என்று அந்தப் பெரிய திருவள்ளாமானது பேரிரக்கம் கொண்டு நாம் அந்த நன்றியை உணர்ந்து பாடினாற்போல் தாங்களே பாடல்களை பாடி வைத்தது.

நாமே அந்த பாடல்களைப் பாடினால் நாம் அந்த நன்றியை பாடியதாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள், அந்த பெருந்தன்மைக்கு நாம் என்ன கைம்மாறு செய்வது?

179

ஆண்டவார்கள் தங்களுடைய வைரக் கணையாழியை உள்ளங்கையில் வைத்து அதன் மேல் மணலைப் போட்டு அதை மூடிவிட்டார்கள். பிறகு அதை ‘பூ’ என்று ஊதினார்கள், மணலெல்லாம் பறந்து போய்விட்டது, கணையாழி மட்டும் நிலைத்து நின்றது. மணல் பொய், கணையாழி மெய். பொய்

மெய்யை மூடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் மெய் இருப்பது தெரியவில்லை.

180

ஜீவப் பிரயாணமான நாற்பதாம் நாள் எதற்காக கொண்டாடு கிறோம்?

மனைவி, மக்கள், தாய், தந்தை இவர்களின் மேல் பிரியமாக இருந்தோம். அவர்களை அன்யோன்யமாக நினைத்தோம். சொந்த அங்கக் குலங்களை அன்யோன்யமாக நினைத்தோம். ஆனால் அவர்களெல்லாம் அன்னியமாய் பேர்ய்விட்ட அந்த நேரத்திலே அனன்னிய மாக வந்து நம்மை காப்பாற்றினார்களே. அதற்கான நன்றியேத் தெரிவிக்குத்தான்.

181

அடக்கம் செய்து திரும்புகிறவர்களுக்கு ஏன் தீர்த்தம் போடுகிறார்கள். அந்த முகத்தை இனிமேல் பார்க்க முடியாதே என்ற ஶோகத்தை மாற்றுவதற்காக.

182

ஜீவனுக்காக - ஜீவனுடைய நன்மைக்காக யாராவது வேறெங்காவது வேறெந்த சபையிலாவது பெயர் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? யுகப் பிரளயத்தில் பொய்யானது விலகி ஓடிப் போக போகின்றது. மீய நிலைத்து நிற்கப் போகின்றது.

183

இந்த உடம்புக்குள் இருக்கும் ஜீவன், இந்த உடம்மை விட்டுப் பிரிந்த பிறகு உள்ளே இருந்த பொருள், வெளியே போய்விட்டதால், உடம்பின் எடை குறைந்திருக்க வேண்டுமோ? அதற்கு மாற்றாக உடம்பின் கனம் கூடுவதேன்.

ஒரு விளக்கை எப்படித் திருப்பிப் பிடித்தாலும், தலைகிழாகப் பிடித்தாலும் தீபம் மேல்நோக்கியே எரிகிறது. மேல்

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

105

நோக்கி எவிவதால் இந்த உடம்பை அது தூக்கி கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஜீவாக்கினி வெளியேறியவுடன் தூக்கிக் கொண்டிருந்த ஆள் விட்டு விட்டாதால் பினம் அதிக கனமுடையதாகிறது. அதோடு அக்கினி வெளியேறிவிட்டதால் குளிர்ச்சி ஏற்பட்டு விடுகிறது. பனி பெய்துகொண்டிருக்கும் போது அப் பனி ஒரு வேஷ்டியின் மேல் விழுந்து அதை கனமுடையதாக்கி விடுவது போல் அந்த குளிர்ச்சி ரத்தத்தை உறைய வைத்து பின்த்தை மேலும் கணக்க வைக்கிறது.

184

நகாரா அடித்தால் தெய்வம் ஆலயத்திற்கு அழைக்கிறார்கள் என்பது பொருள். எந்த வேலை செய்து கொண்டிருந்தாலும் நகாரா அடித்தால் உடனே அந்த வேலையை அப்படியே விட்டுவிட்டு ஆலயத்திற்கு விரைந்து வர வேண்டும்.

185

மகா கொரூமான மீட்பே தீல்லாத மரன் அவஸ்தையை நினைத்தால் தான் அவனுக்கு ஞானம், பரமபதம் கிட்டும். சதுர் யுகத்திற்கும் பூர் ராமபிரான் முதல் வடலூர் வள்ளல் வரை எமன் பயத்தினுடைய எண்ணம் உண்டானதால் தான் மெய்ஞ்ஞான குருபரனை அடைந்தார்கள் அல்லது அவர் ஆசான் எம பயத்தை அவர்களுக்கு உண்டாக்குகிறார்கள். எம பயத்தை உண்டாக்குகிற பிரசங்கம் தான் பிரசங்கம். அதுதான் உனக்கு உபதேசம். மற்றதெல்லாம் அவ தேசம்.

186

எழுமுடைய வார்த்தை செயலுடைய வார்த்தை. நாம் உள்ளதை வெள்ளையாகச் சொல்லுகிறோம். இதயம் பிரகாசமாயிற்று. ஜீவனை நான் பார்த்தேன் என்று சொல்லுகிறோம். அது அவனுக்கே உள்ளத்தில் பிரமிப்பாக மலைப்பாக இருக்கிறது. ஜீவர்களாலே முடிந்தது, நம்மால் முடியுமா என்று

நினைப்பான். இந்தச் செயல் அவன் செவிப்புலனில் ஏற்றது. என் என்றால் அவனுக்கு ஆறாவது அறிவு இன்னும் வரவில்லை. அவனுக்கு இதில் இச்சையும் இல்லை. அவன் நினைவுக்கு இது படாது. எனென்றால் வெளியில் உள்ளவர்களுக்கு இது அரியதில் அரியதாகவும் இங்குள்ள மக்களுக்கு இது மிகவும் எளிதானதுமாய் இருக்கிறது. இது அவர்கள் பாட்டினால் எளிதாக கிடைத்தது. ஆனால் அதன் கணத்தையும் நீள அகலத்தையும் ஆழந்து நினைத்துப் பார்த்தால் அது அரியதிலும் அரியது என்பது தெரியவரும்.

தன்னை அறிதல் என்று பேசுகிறானே இவனுக்கு நினைவு என்றாவது தன்னிடம் திரும்ப முடியுமா? முடியவே முடியாது.

187

எத்தனையோ பேர் பூஜை செய்து என்ன பயன் பெற்றார்கள், பயன் ஒன்றும் ஒரு துளி கூட இல்லாதது மட்டுமின்றி இறுதியில் நாறிச் செத்து அவஸ்த்தைக்குத் தானே போகிறான். இப்படி பூஜை செய்தவர்கள் பலன் ஏதுமின்றி நாறிச் சாகின்றதை பார்க்கிறானே? பின் இவனும் என் பூஜை செய்கிறான். தற்புகழ் ஏச்சித்தனத்துக்காக தான் பிறர் மதிக்க பூசை செய்கிறான் தன் ஜீவன் மதிப்பதற்காக இல்லை.

188

ஆடம்பர மினுக்காக எழுதப்பட்டது. புலை நூல், பல நூல்களை கையாண்டு அனுபவமேயின்றி எழுதியது பொய். செயலுடைய வார்த்தைகளை உடையது. “மெய்நூல்”, தீர்க்க தெரிசனச் செயல் கைக் கொண்டேறி வரும் நூல் “முதல் நூல்”. ஒரு புத்தகம் நூற்றுபாய் என்று விற்கிறானே அதில் ஒரு வார்த்தையாவது, ஒரு பைசாவாவது பெறுமா? செயலில்லாத வார்த்தைகள் மெய்ஞானிகளுக்கு பேச வராது. செயலுடைய வார்த்தைகள் தான் அவர்களுக்கு பேச வரும்.

மெய்வழி பத்மநாரத அனந்தர்

107

189

பிரம்மாண்டமான கானகத்தில் சாவத்தையும் அடக்கி ஆளுகின்ற ஒரு சிங்கம் போல இந்த பிரம்மாண்டமான உலகத்தில் ஆண்டவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஜயாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னதாக பெயர், உருவ அடையாளம், செயல் இவற்றையெல்லாம் பற்றி தீர்க்க தெரிசனமாக எழுதி வைத்திருக்கின்ற செயல் என்றால் அது சாதாரண செயலா? ஆழமாக நினைத்துப்பார்.

190

ஒரு புழு வெயிலின் கொடுமை அதிகமாக இருக்குமே என்று தனக்கு கூடு கட்டிக் கொள்கிறது. ஆனால் மனிதனோ சாவிலிருந்து தப்பிக்க ஒரு குருபிரானின் துணையைத் தேடிக் கொள்வதில்லை

191

இப்போது வந்து மெய்வழியை அசைக்கப் பார்க்கிறானே. தொட்டால் கை வெந்து போகும். அந்த எல்லைக்கல்லவா இப்போது ஏறி நிற்கிறது.

192

நீதமாம் கும்பல் கும்பல் ஆக உள் நுழைவதைப் பார்ப்பீர்கள். இது ஒரு கும்பலா என்று நீ நினைப்பாய் அல்லவா? ஆம்! இது கும்பல்தான். உலகத்தில் எத்தனை கோடி தலைகள் உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் இந்த ஒரு தலைக்கு ஈடாகுமா? அப்போ இருப்பது ஒரு தலையா ஒரு கும்பல்தான்.

193

நம் சபையைச் சேர்ந்த தலைகளை கணக்கில் எடுக்காமல் விட்டு, மற்ற தலைகளையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாக என்னிக் கணக்கெடுத்துக் கொள். எத்தனை தலைகள் இருக்கின்றனவோ

அத்தனை ஞானங்கள் இருக்கின்றன. ஐயா, தலைக்குத் தலை ஞானம் அங்கே தான், எம் பயமுடைய எமனக்சம் கடத்தும் ஒரே ஞானமாக இருக்கிறது இங்கே.

194

தோதிய மதங்கள் போகாத கொடும்பகை ஏகராசியின் மேலே ஏறி வருவோ கல்க்கி.

தேகமுள்ள வரைக்கும் நீங்கா ஏக பேத சாதிச் சண்டை போக 69 ஜாதிகளின் பேதம் தீர்த்து சமத்துவ, மதங்களாக சமரச வேதமாக ஆக்கி வைத்திருப்பது தான் மெய்வழிச் சாலையின் நீதம்.

195

ஜீவனைப் பார்க்க முடியாது என்று சொல்லுகிறானே, என்னவோ இவன் பட முடியாத பாடிடல்லாம் பட்டு இனி பட முடியாது என்ற அளவுக்குக் கஷ்டப்பட்டு பார்க்க முடியவில்லை என்பதை போல்லவா சொல்கிறான். யதார்த்தமாக சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஜீவனை பார்க்கவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

196

இலோக கிடைத்தது என்று எளிதாக நினைக்கிறோம். நான் இதற்காக பட்ட பாடு, படும் பாடு எனக்கல்லாவா தெரியும்.

197

எவ்வளவு பேர் வேண்டுமானாலும் விடுதி கட்டிக் கொண்டு இருக்க லாம். ஆனால் பரிசுத்தமாக சீலமாக நடக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தவறாகப் போய்விடும்.

198

நாசியில் மூச்சோடாத் தொழுகையல்லவா தொழுகை குனிந்து நிமிருவதா? இப்படித் தொழ வேண்டும் என்று வேதத்தில் கூறப்படவில்லையே. இப்படித் தொழுவது தொழுகை

என்றால் சாக்களில் பார் விளையாட்டு, விளையாடுகிறவன் இவனை விட அதிகமாகத் தொழுகிறான் என்றே சொல்ல வேண்டும். கலிமாவை சூரியனை பார்ப்பதைப் பேர்ஸ் பார்த்தறிந்து சாட்சி சொல்ல வேண்டுமென்று வேதம் கூறுகிறது.

199

சாதானமாக உன் சவாசம் பதினெட்டு அங்குலம் உள்வாங்குகிறது. நாலு அங்குலம் செலவாகிறது. இப்படி ஒரு நாளைக்கு உதயத்திலிருந்து அஸ்தமனம் வரை 21,600 அங்குலம் சவாசம் செலவு செய்கிறான். தன்னைத் தானே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். உன்னுடைய முதல் அதுதானே. அதை நீ சிக்கனமாக வைத்துக் கொண்டால் தான் நல்லது. இன்னின்னத்திற்கு இவ்வளவு சவாசம் நஷ்டமாகிறது என்ற நினைவு இருந்தால் தான் அதை சிக்கனமாக செலவு செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றும்.

200

இந்த வேலியை தாண்டினால் ஏன் என்னை விட்டு சிறிது அப்பாற் போனால் கூட புலன்களெல்லாம் வேறு பக்கம் போய் விடுகின்றன. உடம்பு அங்கே இருக்கிறதே தவிர என் நினைவெல்லாம் இங்கே தான் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறாய். அங்கே பொய்ச் செயல் இங்கே மெய்ச்செயல். பொய்ச் செயலை விட மெய்ச்செயல் எவ்வளவு கனமும் மதிப்பும் கொண்டது, என்று உனக்கு தெரியும் அப்படியிருக்கப் பொய்ச் செயலுக்கு உன் பீத்த உடலையும், மெய்ச் செயலுக்கு மதிப்புடைய உன் நினைவையும் தருகிறேன். என்று சொல்லுகிறாய். ஆண்டவர் களோ உன் மதிப்பிற் சிறந்த நினைவை பொய் செயலுக்கு கொடுத்துவிட்டு உன் பீத்த உடலை மெய்செயலுக்கு என்று வைத்துக் கொண்டால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

201

இக உலகத்தில் மதிப்பும் பணமும் வேண்டுமென்று தானே அலைகிறாய். ஒரு பெரிய பணக்காரன் மதிப்பே பெரிய மதிப்பு

உடையவன். ஊருக்கே பெரிய மனிதன் என்று பெயர் பெற்றவன். அவன் திருப்தியாக இருக்கிறான் என்றால் இல்லையே. கஷ்டமும், கவலையும், துண்பமும், துகடமும் அனுபவித்துக் கொண்டு எந்நாளும், எப்போதும் வருத்தமாக இருக்கின்றானே. இவனைப் பார்க்க பணமும் மதிப்பும் இல்லாத பிச்சைக்காரன், கூலிக்காரன் எவ்வளவு திருப்தியோடு கவலையில்லாமல் இருக்கிறானே. இதைப் பார்த்ததும் நீ பணமும், மதிப்பும் இன்னும் இன்னும் வேண்டும் என்று பேய் போல் ஏன் அலைகின்றாய்?

202

புத்த பகவான் அவர்களின் தீர்க்க தரிசனம் பற்றி - சதுர் யுகங்களிலும் இது நான் வரை காமலி தேக இன்பங்கள் இருந்தால் சுவர்க்கலோகம் கிட்டாது இது இருந்தால் அது இருக்காது. அது இருந்தால் இது இருக்காது ஏன்? சட்டம் நிபந்தனை அப்படி காமலி தேக இன்பங்களை நுகருகிற சுவர்க்கலோகத்து வாசிகள் உலகம் தோன்றிய நான் முதலாக இது காலம் வரை எங்கும் எவரும் இல்லை. இது காலம் கலியுக்கக்கடைசியில் செந்திற்மான ஆடைகளை அணிந்த காமலி தேக இன்பங்களை நுகருகிற சுவர்க்கலோகத்து வாசிகள் நமது தெய்வ பூழியை தவிர உலக முழுவதிலும் வேற்றங்கும் இல்லை.

லோகப் பியூகாஸ் - உலகம் முழுவதற்கும் நாணயம் ஆனவர்கள் யார்? அப்படி அழைப்பது புத்தபகவான் அவர்கள், திருவாயால் உலகம் முழுவதற்கும் நாணயம், நம்பிக்கை ஆனவர்கள் என்று நம்மை அழைக்கின்றார்கள். நம் நடத்தையை வைத்துப் பார்த்தால் நாம் அந்த வார்த்தைக்குத் துளி கூட, கொஞ்சம் கூடத் தகுதியில்லாதவர்கள் என்பது தெரிகிறது. பின்னே எவ்வாறு நாம் அந்த பெயர் சொல்லி புத்த பகவான் அவர்களால் அழைக்கத் தகுதியுடையவர்களாக ஆனோம். நம் நடக்கையையும் பார்த்து அவர்கள் நம்மை அழைக்கவில்லை. நாம் நம் பிரானவர்கள் பிள்ளைகள் என்பதால் நம்மை அப்படி

மெய்வழி பத்மராத அனந்தர்

111

அழைக்கிறார்கள். இதை நாம் நினைத்துப் பார்த்து சீலமாக நடக்க வேண்டும்.

203

ஒரு அக்காவிற்கு வலிப்பு வந்ததைப் பற்றி ஆண்டவர்கள் திருவாக்கு பிறந்தது.

வலிப்பு வந்து முகமே சிவந்து மாறிப் போச்சு, என்னிடம் வந்த போது நான் எந்த இடத்திலிருந்து வலிப்பு வந்திருக்கும் என்று நினைத்து எழ்நினைவிலேயே அங்கே போய் அந்த நாரம்பை இழுத்து விட்டோம். உடனே வலி நின்று போச்சு. மருந்து கிருந்து ஒன்றும் இல்லை. அன்றிலிருந்து இன்று வரைக்கும் அந்த வலிப்பு திரும்ப வரவேயில்லை. நினைவிலேயே சென்று சரி செய்வதென்றால் எப்படிப்பட்ட தவத்தினால் அந்த காரியம் கை கூடும்.

204

விண்டு விண்டு அந்தரத்தூடுருகிப் பாயும், விளங்கும் காரணதேகம் காவியேறும் என்று பாடிக்காட்டினர்கள் தூலத்திலிருந்து சூக்குமத்திற்கும் சூக்குமத்திலிருந்து காரணத் திற்கும் காரண தேகத்திலிருந்து மகா காரண தேகத்திற்கும் சென்று வருவதில் நடுவில் இருக்கும் காரணதேகம் காவியேறும்.

205

கண்ட சூக்குமந் தாண்டி தூலந்தன்னில் காஷாயம் மனிவதற்கிங்கு அருகனாகும் அவ்வாறு சென்று வருவதினால் காரண தேகம் காவியேறி அதற்கு பின்தான் காஷாயம் அணிவதற்கு ஒருவர் அருகதையுடையவராவர் அப்படி அரும்பாடு பட்டு தெய்வம் தங்களுடைய தவத்தினால் நம்மையெல்லாம் காஷாயம் அணிவதற்கு அருகதையுடையவர்களாக ஆக்கி உள்ளர்கள்.

206

எம்படரடிப்படு கோடாயிதக் கூர். இப்படி பெயரிட்ட நால் உலகத்தில் வேற்றங்காவது உண்டா? என்று ஆண்டவர்கள்

வினவியறுளியதும் ஒரு அண்ணா எமன் என்ற பெயரை வைக்கவே உலகில் பயப்படுவார்கள் என்று கூறினார்.

207

எம்பட்டாடிபடு கோடாயிதக் கூரை ஒருவன் படிப்பானேயாகில் அவனுக்கு இதுவரை இல்லாத புது அறிவு உண்டாகும்.

208

இப்போது இருக்கும் வீரம் வலிமை அழகு போன்றவைகள் புது யுகத்தில் ஒன்பது மடங்கு அதிகமாகக் காணப்பெறும் ஆல இலை ஒன்று எவ்வளவு அடார்த்தியாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒன்பது இலைகளை அடுக்கினால் ஒரு பக்கத்திலிருந்து அந்த ஒன்பது இலைகளையும் துளைத்து கொண்டு அந்த இலைகளின் அப்பால் பார்க்க முடியும் என்றால் அந்த வல்லபத்தை இப்போது நாம் அப்படி அறிய முடியும்.

209

பூமியிலுள்ள யானை முதல் ஏறும்பு ஈடாக உள்ள அத்தனை ஜீவராசிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் பூமியிலுள்ளதைப் போல் ஐந்து மடங்கு அதிகமாக கடலில் ஜீவராசிகள் வாழ்கின்றன. ஒரு நேரம் வரும்பொழுது கடல் வற்றி அவ்வளவும் அழியப்போகின்றன.

210

ஆண்டவர்களிடத்தில் மனம், வாக்கு, காயம் மூன்றிலும் அன்பு செலுத்தித் தவறாதபடி நடப்பவர்கள் ஜீவப்பிரயாணம் ஆகும்போது அவர்கள் அனுபவிக்கும் மகிழ்ச்சியுடைய அடையாளமாக அவர்கள் முகத்தில் புன்னைகை பூத்து விளங்கு கிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் அந்த பேரின்ப உலகுக்குப் பிரயாணமானதும் அவர்களுடைய ஜீவன் நினைப்பது என்னவென்றால் இப்படிப்பட்ட மகிழ்ச்சியீன் உலகத்தை தான் அடையும்படி அருளிச் செய்த ஆண்டவர்களும் நாம் அவர்களேடு

மெய்வழி பத்மநாரத அனந்தர்

113

இருந்த காலத்தில் இன்னும் அதிகமான அன்பு செலுத்தியிருக்க வேண்டுமே என்று என்னி வருந்தும். அந்த ஜீவனுடைய வருத்தத்தை ஆண்டவர்கள் நாற்பதாம் நாளன்று மாற்றியிருஞ்சிறார்கள்.

211

மண்ணில்லாமல் சுவர் நிற்குமா? நிற்கிறதே? உணவில்லாமல் ஒரு தேகம் நிற்கிறதே!

பிரான்யம் எப்படி நடக்கும் என்று நினைக்கிறாயா? உணவில்லாமல் ஒரு தேகம் நிற்கிற ஆச்சியியம் இதற்கு முன் இதுவரை இந்த உலகம் முழுவதும் எங்காவது கண்டதுண்டா! கேட்டதுண்டா!

212

பாலிபாலையில் எவ்வளவோ காலத்துக்கு முன்னால் எழுதப்பட்ட தீர்க்க தரிசனம் எந்த தவ வலிமையால் உலகில் வேறொங்கும் செல்லாமல் இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கும். இந்த தீர்க்க தரிசனம் இங்கு படிக்கப் பெற்ற அன்று இரவு இங்கு என்ன நடந்தது. நான் உனக்கு விரோதமாக இருந்தேன். நான் உன்னைத் திட்டினேனே, நான் உன்னோடு சண்டை போட்டேனே என்று சபையில் ஒரே பரப்ப்பும் கலவரமுமாக இருந்தது என்றால் அந்த தீர்க்க தரிசனச் செயல் எங்கே நடை பெற்றிருக்கிறது.

213

நான் உன் முகம் பார்த்து பேசுகிறேன் ஏன் பேசுகிறேன்? எனக்கு என்ன அவசியம். படிக்காத ஒன்றும் தெரியாதவ ஸெல்லாம் இங்கு எவ்வளவோ தவ ஏற்றத்தில் இருக்கிறானே - நீ படித்தவன் எல்லாம் தெரிந்தவன் இந்த உலகப் பாட்டுக்காக அலைகிறாயே எவ்வளவு நாளைக்கு? உருவத்திலேயே மாற்றம் வந்து விட்டதென்றால்?

214

இந்த உலகத்தில் எப்பேர்ப்பட்ட கோடெஸ்வரனாக இருந்தாலும், எவ்வளவு பெரிய அரசனாக இருந்தாலும், பெரிய மதிப்புடையவனாக இருந்தாலும், இறுதியில் அவன் என்ன கை வசப்பட்டு நித்திய அவஸ்தைக்கு போகிறவன் தானே. அந்த எமன் கை உன்னை தீண்டாமல் ஆட்கி வைத்திருக்கிறவர்களை உன் தந்தையாக நீ பெற்றிருக்கிறாயே என்பதை நீ நினைத்துக் கூட பார்க்கவில்லையே.

215

அந்த நித்திய வாழ்க்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்த வாழ்க்கை அனித்திய வாழ்க்கை. நூறு வருஷமாக இருந்தாலும் இது ஒரு கஷண நேரம் போலத்தான். எனவே இந்த வாழ்க்கையில் நீ சந்தோஷமாக இருந்தால் தான் என்ன? துன்பப்பட்டு கொண்டிருந்தால் தான் என்ன? உன்னைத் தலைக்கீழாக ஒரு மரத்தில் கட்டி தொங்க விட்டு, நெருப்பு சுவக்கால் இந்த வாழ்நாள் பூராவும் அடித்தாலும் அந்தக் கஷ்டத்தை நீ இந்த தூலத்தைவிட்ட பிறகு பெறப் போகும் நித்திய மகிழ்ச்சிக்காக அனுபவி. ஏன் என்றால் அந்த மகிழ்ச்சியின் முன்னால் இந்தக் கஷ்டம் ஒரு திவலை தானே.

216

நாயகத்திற்கு பிறகு 400 வருஷங்கள் ஆன பின் தொழுகை எடுத்து வைக்கப் பெற்றது. அதிலும் 4 பேர் 4 விதமாக செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த நாலையும் இவன் கட்டிக் கொண்டு அழுகிறான். வேதம் நாலு விதமாகவா இருக்கு? திருக்குரான் வேதத்தில் தொழுகையைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை.

217

முன்பு இடி இடித்தால் மழை பெய்யும். இப்போது இடி இடித்தால் மழை பெய்வதில்லை.

மெய்வழி பத்மநாரத அனந்தர்

115

முன்பு மூன்றாம் நாள் பிறை நிலவில் கை ரேகை பார்க்கலாம். இப்போதோ சந்திரன் ஓளிமங்கி செவந்து பயங்கரமாய் இருக்கிறது.

218

மின்சாரம் மின்சாரம் என்று சொல்லி ஆகாயத்திலிருக்கும் பூமியிலுள்ள விஷ ஐந்துக்கணை அழிப்பதற்க அத்தியாவசியமான உங்ணத்தை மின்சாரத்துக்காக கிரகித்துக் கொள்ளுகிறாய். ஆகாயத்தில் உங்ணம் குறைந்து பூமியில் விஷப் பூச்சிகள் அதிகமாகி விளைச்சலை கெடுக்கின்றன. விஷ மருந்து போட்டு அவற்றை கொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த விஷ மருந்து விளை பொருள்களுடன் கலந்துவிடுவதால் விளைபொருளும் விஷமாகி சீக்கும் அகால மரணங்களும் அதிகமாகின்றன. இவ்வாறு சத்துவங்கள் ஏறுக்கு மாறாகப் போய்விட்டன.

219

சண்டையில் ஜெயிக்க வேண்டுமென்று தன் உயிரைக் கொடுக்கவும் தயங்காது முனைந்து நிற்கிறானே. அது என்னத்துக்காவது பிரயோசனமா? மேலும் அது முடிவில் நித்திய அவஸ்தையை கொடுப்பதாக இருக்கிறதே. அப்படி உயிரைக் கொடுக்கவும் தயங்காது நிற்கும் முனைப்பால் நீ இந்த நித்திய மகிழ்ச்சி வாழ்க்கையைப் பெற நின்றாயா? இல்லையே? ஒரு பாடுமில்லாமல் உனக்கு கிடைத்ததே. குடும்ப வாழ்க்கைக்கு முனை கிறாயே. அதில் கோடியில் ஒரு பங்கு கூட இதற்கு இல்லையே. உப்பு, புளிக்கு முனைகின்ற முனைப்பு கூட இதற்கு இல்லையே. இப்படியெல்லாம் என் நினைப்பு ஒடுகிறது.

ஆனால் பாடில்லாமல் ஒரு தும்பைச் செடி கூட வராதே. அப்படியென்றால் நீ பட வேண்டிய பாட்டையும் உன்னைப் போல ஆயிரக் கணக்கான பிள்ளைகள் பட வேண்டிய பாடுகளையும் ஒருவரே அந்த பாடிடல்லாம் பட்டதால் அல்லவா உனக்கு இதை இனாமாகக் கொடுக்க முடிந்தது.

புகழும் தானியேல் முதலியன் தீர்க்க தரிசிகளும் தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளுக்கு கூட எமனிடமிருந்து தப்பத்தான் சொல்லிக் கொடுத்தார்களே தவிர பாடு பட வேண்டியது அவரவர்கள் தானே.

வடதூர் வள்ளல் பிரானவர்கள் ஒரு தலையில் கூட ஞானத்தை ஏற்றி வைக்க முடியவில்லையே. அவர்கள் காலத்தைவிட பாவம் மிகுந்து மலிந்து போன காலத்திலேயே அந்தச் சட்டப்படி நின்றிருந்நதால் ஒரு தலைகூட நித்திய வாழ்க்கையில் ஏறியிருக்க முடியாதே? அந்தச் சட்டத்தை மாற்றியதால் தானே 69 சாதிகளைச் சேர்ந்த இத்தனை தலைகள் செழிக்க முடிந்தது. தேவச் சட்டத்தை மாற்றுவதென்பது சாமான்யமான காரியமா? மனுமுளை துவங்கிய கால வரம்பிலிருந்து இது வரை வந்த பாரவான்களெல்லாம் மாற்ற முடியாத தெய்வ நிபந்தனையை மாற்ற வல்லவர்கள் யாராக இருக்க முடியும்? இறுதித் தீர்ப்புக்கென மனுக்கோலம் தாங்கி வந்த ஆதியாகவே தானிருக்க முடியும்.

220

தசரத மகாராஜா கலைக்கோட்டாரிடம் பிரம்ம உபதேசம் பெற்ற போது ஏராளமான திரவியம் செலவு செய்து அதைக் கொண்டாடினார். அவர் என்ன பெற்றார்? தன் ஜீவனை தரிசித்தாரே தவிர மூல மந்திரம் அவர் தரிசனைக்கு வரவில்லை. அப்படி யென்றால் நீ பெற்ற உபதேசமும் தசரத மகாராஜா கோடிக்கணைக்கான திரவியம் செலவு செய்து பெற்றுக் கொண்ட உபதேசமும் ஒன்றா என்று யோசித்துப் பார்.

221

உங்கள் மெய்ஞ்ஞான பரம்பரைக் குடியில் முன் பிறந்த தோன்றலவர்கள் - உன் சகோதரர்கள் அவர்களை இதற்கு முன் அவன், இவன் என்று பேசிக் கொண்டிருந்தாயே அதைவிட்டு விட்டு அவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும்படி புத்த பகவானின் தீர்க்க தரிசனம் எச்சரிக்கிறது.

222

பார்க்கிற அறிவு, கேட்கிற அறிவு, சுவைக்கிற அறிவு - நூக்கிற அறிவு, ஸ்பரிசிக்கிற அறிவு ஆகிய ஐந்து அறிவுகள் இருக்கின்றன. இவை மிருகங்களுக்கும் இருக்கின்றன. ஆனால் மனிதனுக்கு மட்டும் ஆறாவது அறிவு கொடுக்கப்பட்டது. நித்தியத்தை அடைவதற்கு வேண்டுமே என்று இந்த ஆறாவது அறிவு தரப்பெற்றது. அது என்ன அறிவு, என்றால் அது தான் வாக்கறிவு. வாக்கறிவு மற்ற ஜீவராசிகளுக்கு இல்லை. இந்த வாக்கறிவை வைத்துத்தான் இவன் நித்தியத்தை தேடிக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இவனோ அந்த வாக்கறிவை வைத்துக் கொண்டு அழிசெயலையும் அனித்தியத்தையும் தேடிக் கொள்கிறான்.

223

மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, மெய் எது? தெரியாது. அழிகிறது பொய். ஆகிறது மெய். இதில் உடலை மெய் என்கிறார்கள் அது தெரியாது அதை தெரிவிக்கிறவர்களே மெய்க்குருபிரான்.

224

நினைவு சொல்கிறபடி தான் நீ நடக்கிறாய், நினைவு தான் உனக்கு ராஜா. நீ தான் நினைவு, அந்த நினைவுக்கு புத்தி சொல்லுகிற மந்திரி தான் அறிவு, ஆசான் தான் அறிவு. உன் நினைவின் படி நடப்பதைவிட்டு அறிவின் வழி ஆசான் கூறும் வழி நடப்பதே உனக்கு நன்மை.

225

வேட்டியை விரித்துப் பிடிக்காமல் சுருட்டிக் கட்டி வைத்துக் கொண்டால் ஒருவர்கள் கொடுப்பதை எப்படி வாங்க முடியும்? குடத்தை கவிழ்த்து வைத்துவிட்டு நான் முழுவதும் வைத்திருந்து நிரம்பவில்லையே என்றால் எப்படி நிரம்பும்? குடத்தை நேராக வைத்திருந்தால் அதில் தண்ணீர் ஒரு

நிமிஷத்தில் நிரம்பியிருக்கும். இப்படி புண்ணியம் வாங்கும் பறங்கையர்களாக இருக்கிறீர்களே.

226

யுத்தத்திற்கென்றால் உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையும் தத்தம் செய்ய முனைகிறானே - அது எதற்காகவாவது பிரயோச னமா? முடிவில் முடிவேயில்லாத நரக அவஸ்த்தைதானே. அதற்காகத் தன் உடல் பொருள் எல்லாம் தத்தம் செய்கிறானே. இதற்கு மெய்க்கு உலகப் பொருளில் இருக்கிற ஒட்டுதலில் ஒரு தூசி அளவாவது மெய்யில் இருக்கிறதா? ஒரு மாட்டின் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பு இதன் மேல் வைத்திருக்கிறாயா? உப்பு, புளி, மிளகாய் வாங்குகிற பிரயத்தனம் கூட மெய்யில் இல்லையே. வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஞானேந்திரியங்களை நீ எதெதற்கு செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறாய் உன்னுடைய ஒவ்வொரு மூச்சம் இதற்காக மெய்க்காக அல்லவா செலவு செய்ய வேண்டும். புலன் அழிவதற்கே, பொய்க்கே செலவு செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். உன்னுடைய ஒவ்வொரு மூச்சம் இதற்காக மெய்க்காக அல்லவா செலவு செய்ய வேண்டும். நீ அப்படியா செய்கிறாய், உங்களில் முழு யோக்கியனாய் இருப்பானே அவன் கூட இதற்கு தன்னைத் தன் நடக்கையில் தகுதி யாக்கிக் கொள்ளவில்லை. தெரியாதவன் இருக்கட்டும். நீ எல்லாம் தெரிந்தவன். நீ பெற்றதற்கு தகுதியாக்கிக் கொள்ளாமல் தீர்ப்பு நேரத்தில் அதற்கு நீ உதை தின்ன வேண்டியது தான்.

227

இந்த தேகம் - இவர் சப்ரிஜிஸ்டிரார், இவர் வக்கீல், இவர் சப் பின்ஸிபெக்டர் என்று தன்மை பாராபட்சம் பார்க்குமே. ஆனால் அந்த நித்திய தேகம் நீதி தேகம் பாரபட்சம் பார்க்கப் போகிற தில்லை.

228

நிறை செல்வம் உனக்கு உண்பதற்கு அல்லாது உன் மகிழ்ச்சிக்காக ரத்னாதிகளையும் தந்து கொண்டிருந்த அந்த பூமி

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

119

நிறை செல்வம் உண்டு பண்ணி நெடுங்காலம் தந்த பூமி விரை வித்தினை முளைக்க மாட்டேன் என்று ஓதிடும்பார் என்று 14 வருஷங்களுக்கு முன்னால் எழுதி வைத்தேன். நீ நம்பவில்லை. அப்போது விற்றிருந்தால் 30 ஆயிரத்திற்கு விற்றிருக்கலாம். இப்போது வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. பூமியில் விளைப் பொருள்கள் பூச்சிகளால் அழிக்கப்படுகின்றன. அந்தப் பூச்சி களை அழிப்பதற்கு உரம் என்னும் நஞ்சு மருந்தை போடுகிறார்கள். அந்த நஞ்சு விளை பொருளில் ஊறி விளைபொருள்களே நஞ்சாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது காலம் வரை இல்லாத பூச்சிகள் பூமியில் இப்போது தோன்றுவானேன்?

கரண்ட், கரண்ட் என்று சொல்லி ஆகாயத்திலிலுள்ள உங்கணத்தை உறிஞ்சியாகிவிட்டது. ஆகாயத்தில் விறுவிறுப்பு தட்டுகிறது. உங்கணம் இல்லாமையால் பூச்சிகள் உண்டாகின்றன. ஆடி மாதம் நஞ்சையெல்லாம் புஞ்சையாகிவிடும். ஆவணி மாதம் அதுவும் ஏரிந்து விடும்.

ஒரு நாள் ஒரு இரவில் உலகம் கலவரித்து பெருங்கோரமளி கொண்டு பூமி கலைந்து போகும்.

229

வள்ளல் பிரானவர்கள் தங்களுடைய தீர்க்க தரிசனக் கண் கொண்டு பார்த்து சாலைக்கு இன்னார் (ஆண்டவர்கள்) வருவார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்களே. அவர்கள் தீர்க்க தரிசனக் கண் கொண்டு பார்த்தவர்களை நாம் நேரில் உருவமாக தோற்றுமாகப் பார்க்கிறோம் என்றால் நாம் எவ்வளவு புண்ணிய சாலிகள் பாக்கிய சாலிகள்.

230

பார்க்கிறது தெரிசனை என்கிறான். பார்க்கிறது தெரிசனையா? இல்லை. தெரிசனை என்றால் மூலமந்திர ரூபத்தை உன் காட்சிக்கு கொண்டு வருவது தான் தெரிசனை.

231

நரகலை மூடுவதற்குச் சாம்பலை உபயோகிப்பார்கள். அந்த சாம்பலை பூசித் தன் நெற்றியை மூடிக் கொள்கிறான். சாம்பலும், விபூதியும் ஒன்றா? விபூதி என்றால் எமனுடைய வல்லபத்தை மீறி வெற்றி தருகின்ற பிரகாசப் பூ முத்திப்பூ. அதைப் பெற முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த நகல் எடுத்து வைக்கப் பெற்றுள்ளது.

232

எமனுடைய வல்லபத்தை மீறுவது தான் ஞானம்.

233

எமபடர் என்னும் பயங்கரத்தின் அச்சமே பூர் ராமபிரான் முதலிய பெரியோர்களுக்கு மெய்ஞ்ஞான இச்சையைக் கொடுத்தது. நித்தியத்தில் மகிழ்ச்சியாக இருக்கலாமே என்பதற்காக யாருக்கும் ஞான இச்சை வரவில்லை.

ஒன்றே கால் ரூபாய் பொம்மையை நீ கும்பிடுவாயா? நீ அதைப் பெரிதாக நினைக்க வேண்டுமென்று படிப்படியாக நுனுக்கமாக கிருத்தியங்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். பிரம்மாண்டமான கட்டிடத்தில் அந்த பொம்மையை வைத்திருக்கின்றார்கள் எதற்காக? நீ அதை பெரிதாக நினைத்து கும்பிட வேண்டுமென்பதற்காக “ஆங்” அதை அப்படி செய்யக்கூடாது செய்தால் பெரிய தப்பு. இப்படித்தான் செய்ய வேண்டுமென்று நுனுக்கத்தில் நுனுக்கமாக கிருத்தியங்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

234

அந்தந்த ஆலயங்களில் ஆணிவேராக இருந்த தெய்வங்களைல்லாம் அவற்றுக்குத் தீ வைத்துவிட்டு இங்கே வந்திருக்கின்றன.

மெய்வழி பத்யநாத அனந்தர்

121

235

நேற்று கூட்டம் எப்படியிருந்தறது? ஜே, ஜே என்று இன்றைக்கு கப்சிப் என்றிருக்கிறது, இன்றைக்கு இப்படி இருக்கிறதில்லே - ஆணி, ஆடியிலே பார் எப்படியிருக்குது என்று?

236

பூர்வாமபிரான் முதல் வந்த வந்த பாரவான்களெல்லாம் யாராவது எமனுக்கு ஆர்டர் போட முடிந்ததா? என அப்பன் என் ஜெயன் அவர்களால் முடியவில்லையே அவர்கள் என்னைக் கேட்கிறார்களே.

எனக்கேற்ப நிற்பவரை ரட்சிப்பதுன் மனம் தான். என் துயரம் மாற்றி, ஈசு துயரம் மாற்றி, நாதனும் நீ - திருமாலும் நீ மகனே! தோசி மறவியையும் சொல்லி விலக்கிடென்றார்.

237

வெளி உலகத்தில் நினைவு பொய்யிலே போய் வீணாகிறது. நம் தேவ பூமியில் நினைவு மெய்யில் ஏற்றி நித்தியப் பயன் பெறுகிறது.

238

இதுவரை வந்த வந்த பாரவான்களில் யாருக்காவது தீர்க்க தரிசனம் உண்டா? ஆண்டவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தீர்க்கதறிசனம் கிடையாது. முதல் தீர்க்க தரிசனம் சொன்னவர்கள் சொராஸ்டர் நாயகம். அப்புறம் மாகாளி அம்மன். இவர்கள் காலம் சொல்ல முடியாது.

239

நினைவு - சீடன், ராஜா நடத்துகிறவர், அறிவு - ஆசான் மந்திரி. இப்படி நடக்க வேண்டுமென்று புத்தி சொல்லுகிறவர்கள் மெய்வழி காட்டுபவர்கள்.

240

சீதளமான தேசத்தில் வசிக்கிறவனுக்கு ஞானம் ஒட்டாது. அறுசுவையை அனுபவிக்காதவனுக்கு மெய்ஞ்ஞானம் வராது. அதனால் தான் மேல் நாட்டில் ஒரு ஞானி கூட இல்லை.

241

வாசியாகிற பிராணனை அதன் வாடையினால் ஜிந்து ஆக பிரித்து ஓவ்வொன்றின் மேலும் ஏறுவது மெய்ஞ்ஞானம்.

242

அந்த திருக்கூட்டத்திலுள்ள ஆண் பெண் இருவரையும் விசவாசிக்கின்றோம். மனுழை துவங்கிய கால வரம்பிலிருந்து இது நாள் வரை பெண்களுக்கு பிரம்மோபதேசம் கிடையாது. மேலே எழுதியிருக்கும் சொராஸ்டிரா நாயகமவர்கள் தீர்க்க தரிசன செயல் நடந்தேறி வருவது பெண்களும் அத்திருக் கூட்டத்தில் சேர்க்கப் பெற்றிருப்பது - இக்காலத்தில் இங்கு தான் நடைபெறு விற்கு.

243

ஆண்டவர்கள் பொடி மட்டையை எடுத்துக் காட்டி திதில் பாதியிலை எவ்வளவு சோறு இருக்கும். அதுதான் எனக்கு 2 வேளை க்கு ஆகரம். ராத்திரி, காலை, மத்தியானம் சாப்பாடு அதெல்லாம் இப்போது இல்லை. காபி முந்தி ஒரு முடக்கு குடிப்பேனே. அதை இப்போது ஜிந்தாறு முடக்காக குடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று முடக்கு குடித்தவுடன் வாய்க்குள் விரலை விட்டால் அது தொண்டை மேல் உரைக்கும் போலத் தோன்றுகிறது. சாப்பிட்டவனுடைய வாடை அடித்தால் எப்பம் வருகிறது. நேற்று அமுத பங்கிக் கொடுத்தேனே. அந்த வாடை பட்டதும் எப்பம் வந்தது. பசி இங்கே இப்படி இருக்கிறது. ஆனால் நரகத்திலோ பசியின் கொடுமை தாங்க முடியாது. பசிக்கு ஆங்கே உணவு என்ன? நரகல் - இல்லாவிட்டால் செங்காற்றாமே ஆங்கே உணவு என்ன?

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

123

பனிரெண்டு முள் இருக்கும். தேன் கொடுக்குபோல் இருக்கும். பசியின் கொடுமையால் அதை திருடித் திண்பான். அதற்கு தண்டனையாக அக்கினிச் சாட்டையில் அடி வாங்குவான். பசிக் கொடுமையால் சீழைத் திருடிக் குடித்து விடுவான். அதே தண்டனையை அடைவான்.

244

ஆக்குவதற்கும் அனு அழிப்பதற்கும் அனு (அனுகுண்டு) கடை காலத்தில் இரவு பகலர்க மாறியிருக்கும்.

245

எமனச்சத்தை அந்த நினைவில்லாதவனுக்கு நினைவூட்டு வது தான் புண்ணிய பிரசங்கம்.

246

எமனச்சம் தான் பரமபதத்தை உண்டாக்கிக் கொடுப்பது. எமனச்சம் இல்லை என்றால் யுகங்கோடி காலத்துக்கும் சர்வ நாசம்.

இன்பத்தை நினைத்து பரமபதத்தை அடைவானா?

எமனச்சத்தை நினைத்தால் தான் ஞானம் வரும்.

அர்ஜானனுக்கு - ஆண்டவர்களுக்கு இந்தச் செயல் வலிமையை உண்டாக்கியது எது? அது தான் மரண பயம். தெய்வத்துக்கு இளம் பிராயகாலத்தில் எமனச்சம் உண்டாகும்படி பிரசங்கம் செய்த ஆலி ஷாவுக்கு அந்த பயம் உண்டாக வில்லை.

பசியில்லை என்றால் சோறு தேவையிருக்காது. பசியில்லா தவனுக்கு சோற்றின் ஆசை வருமா? பசி உண்டானால் தான் சோற்றின் மேல் நினைப்பு வரும். எமனச்சம் என்ற பசியை உண்டாக்கி ஞானம் என்ற சோறு ஊட்டுகிறார்கள்.

அனியாயமாய் செத்து எமன் கையில் மாட்டிக் கொள்வோமே யென்ற பயமில்லாதவனுக்கு ஞானம் வராது.

மனிதனாகப் பிறந்தவனுடைய கடமை என்ன? எப்பாடுபட்டாவது மரண அச்சத்திலிருந்து விலகுதல். அது ஒரு நோடி நேர தவறுதல் அல்லவே. அது யுகங்கோடி காலத்துக்கும் வந்து விடுமே!

247

அழிந்து போவதைத் தேடுவது வெறி, அழியாததைத் தேடுவது அறிவு.

248

உயிர் போகாதபடி தப்பித்துக் கொள்கிற மாண்பு மனிதனுக்கு மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டது. அழியாத தேகம் ஒன்று நமக்குள்ளே இருக்கிறதே. அதிலிருந்து தான் அந்த அறிவு வரும், வருகிறது. அந்த அழியாத தேகத்தை உனக்கு அறிவிக்கவே தான் நாம் வந்தோம். நீ கூப்பிடாமல் வந்தோம்.

தீங்கிலே போகிறவன் தீங்கையே விரும்புகிறானே. அவன் நினைவு தீங்கிற்கே போகிறதே. பாவியானபடியால் பொய்யை கொட்டியாய் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். பொய்யை பொய் என்று தூக்கியெயிந்து போடச் செய்து இவன் உள்ளத்தில் மெய்யை விதைக்கிறார்கள்.

249

மாலை ஆதி மெய் உதய பூரண வேதாந்தம் பக்கம் 235 படிக்கப் பெற்றது.

பாடியதோ வாரார் பரிசு பெற்றோராக! தலைவழிச் சாலையில் ஓலிவாமலையும் வந்து நிலை பெற்றிருக்கின்ற தலமதுள்ளாகினோம்! அழி துயர் பொழிகின்ற கலியுக்கக் கடையிலே அழியாத கலை கூவும் ஓலிவா மேருவை நாடி.

ஆண் குயில் இன்ப வாழ்க்கை தருவதற்காக பெண் குயிலை கூவி அழைக்கிறது.

ஆண்டவர்கள் அழியாத இன்ப வாழ்க்கை வழங்க நம்மை கூவி அழைக்கிறார்கள்.

250

ஒரு மகாராஜாவினுடைய பிள்ளை என்று சொல்லிக் கொள்கிறான். ஆனால் சட்டி ஏந்தி இரந்து திண்ணுகிறான். அது போல் இஸ்லாம் (பரிசுத்தம்) சைவம், வைணவம், புத்தம், சமணம் என்ற மதத்தில் பிறந்தவன் என்று சொல்லிக் கொள்கிறான். ஆனால் எமனிடம் சிக்கித் தீட்டாக நாறிச் சாகிறான்.

251

மகதியவர்கள் இந்த காலத்தில் வருவார்கள் என்று வேதத்தில் காலம் குறிப்பிட்டு சொல்லியிருக்கிறது, வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளை என்று நான் சொல்லுகிறேன். நீ ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறாய். அப்ப நீ வேதத்திற்கு மாற்றக் காரணா?

றப்பை தரிசித்து வணங்காத வணக்கம் வணக்கமே இல்லை என்று வேதம் சொல்லுகிறது. நிஜ வணக்கம் செய்வதற்காக இறைவனை தரிசிக்க செய்து வைக்கின்றவர் களுடைய பிள்ளை நான் என்று சொல்லுகிறேன். நீ ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்றால் வேதத்திற்கு நீ மாற்றக் காரணா?

நஜீஸாகி சாகிறவன் இஸ்ராயிலிடம் சிக்கி நரக அவஸ்ததைபடுகிறான். பரிசுத்த ஜீவப்பிரயாணமாகிறவன். நித்திய மகிழ்ச்சிக்கு செல்கிறான், என்று வேதம் சொல்லுகிறது.

நஜீஸாகி சாகாமல் நாம் பரிசுத்த ஜீவ பிரயாணத்தில் நித்திய மகிழ்ச்சிக்கு செல்ல வைக்கின்ற செயலுடைய வர்களுடைய பிள்ளை நான் என்று நான் உனக்கு சொல்லுகிறேன். நீ ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்றால் நீ வேதத்திற்கு மாற்றக் காரணா?

252

சர்வாகமக் கிரந்தம் படிக்கப் பெற்றது. அப்பனே பம்மலிலே அகப்படுமே இக்கலியுகம் பம்மல் - பயில் - பயில்காப்பி.

யானையை பிடிப்பதற்கு வெட்டுகின்ற சூழியிலா எவியை பிடிக்க முடியும். அவரவருட்டைய வேறுபட்ட இயல்புகளுக்கு தக்கவாறு பலவேறு விதமான பயில்களைக் காட்டித்தான் இம் மெய்யில் நிலைநிறுத்த முடியும்.

வரும்போது புளி போல வருகிறான். பேசும்போது தீட்டிரென்று புல்லாகிலிடுகின்றான். கொஞ்ச நேரத்திற்கெல்லாம் நாயாகி தூரத்தில் போய் நின்று கொண்டு குர்குர் என்று குரைக்கிறான். இப்படி ஒருவனே நேரத்திற்கு நேரம் இயல்பு மாறுகிறான். அவனுடைய மாறுகின்ற இயல்புகளுக்கு எல்லாம் தக்கபடி ஒருவனுக்கே பலவிதமான பயில்களைக் காட்டி அவனை மெய்யிலே இருக்கிறார்கள். தெய்வத்தின் இந்த அரிய பாட்டை நினைத்தால் கண்ணில் ரத்தக் கண்ணீர் வர வேண்டும்.

253

இந்த இக உலக அனித்திய வாழ்க்கைக்கும், பர உலக நெடுங்கால நித்திய வாழ்க்கைக்கும் வித்தியாசம் எப்படி இருக்குதென்றால் ஒரு உரோமத்திற்கும் ஒரு ரத்தினத்திற்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கிறது.

254

ஒரு பைத்தியக் காரணுக்கு மருத்துவர் அவனுடைய பைத்தியத்தை தீர்ப்பதற்காக மருந்து கொண்டு வந்தால் அவன் அறிவு பிரண்டு இருக்கிறபடியால் அவன் ஜேயோ என்னை கொல்ல வருகிறானே. என்று அலறிக்கொண்டு அந்த மருத்துவரிடம் அகப்படாமல் தூர தூரமாக ஓடுகிறான். அவன் நோய் தீருமா.

அந்த பைத்தியகாரனைப் போல் சாலைக்கு விலக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். பிறவிப் பிணி என்னும் எமனச்சத்தை தீர்க்கின்ற மாதவ மருந்து வைத்திருக்கும் ஜீவ பண்டிதர் அந்த அருமருந்தை உனக்கு இனாமாகப் பரிசாக

வழங்கி உன் பிணியை தீர்த்து உன்னை என்றும் அழியாதவனாக ஆக்குகிறார்கள். உன்னை உன் ஜாதியில் மதத்தில் நிஜமாக பிறக்க வைக்கிறேன் என்று சொல்லும்போது அறியாத பித்தர் நம் ஜாதியை கெடுக்கிறார்கள். நம் மதத்தை கெடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு மெய்யை விட்டு தூர தூரமாக விலகிப் போகிறார்கள்.

255

நாம் கனவு காண்கிறோம். இன்பம் அனுபவிப்பதாகக் கனவு காண்கிறோம். இன்பம் அனுபவித்தால் என்ன மாறுதல் ஏற்படுமோ அந்த மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விழிப்பு வந்தவுடன் சே! கனவில்தானே இந்த இன்பம் ஏற்பட்டது என்ற ஏமாற்றம் உண்டாகிறது. அந்த இன்பம் இன்பமாகவே தெரியவில்லை. அந்த இன்பம் பொய்யாகி விடுகிறது.

நம் எதிரி நம்மை நையப்புடைப்பதாக கனவு காண்கின்றோம். வவி தாங்க முடியாமல் உண்மையாகவே துடிக்கிறோம். ஆனால் விழிப்பு வந்ததும் பார்த்தால் நாம் அனுபவித்த துன்பம் துன்பமே இல்லை. அது பொய் என்று தெரிகிறது.

இந்த உலக வாழ்க்கை ஒரு கனவு போல. இதில் ஏற்படும் இன்பங்களும் துன்பங்களும் உண்மையான இன்ப துன்பங்கள் என்று நாம் நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவை உண்மையென்றால் நம்மிடம் என்ன மாற்றங்கள் ஏற்படுமோ அதே மாற்றங்கள் நம்மிடம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நம் நித்திய உலகத்துக்குள் நுழையும் போதுதான் கனவில் அனுபவித்தான் இன்ப துன்பங்கள் எப்படி அழிந்து பொய் என்று தெரிகிறதோ, அதுபோல இந்த அனித்திய உலகத்தில் நாம் அனுபவித்த இன்ப துன்பங்களைல்லாம் பொய்யே என்பது விளங்கும்.

256

நம் பிரான்வர்கள் ஏன் எப்போதும் புழுக்கமாயிருந்தும் கூட சட்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய திருமார்பை பிறருக்கு அவர்கள் காட்டக்கூடாது என்பது நம் பாட்டையாவின் கட்டளை.

புழுக்கமாயிருந்தாலும் கூட உரும் காலத்தவத்துக்கு செல்லும்போது ஏன் அவர்கள் ஷார்வானி போட்டுக் கொள்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் அவர்கள் திருவுருவத்தை தரிசிக்க நமக்கு முன் பிறந்த தோன்றலவர்கள் எல்லோரும் வருகிறார்கள் என்பதால்தான்.

257

எல்லோருக்கும் பரிசாக வழங்குகிற அளவு தவ ஏற்றத்தில் ஆண்டவர்களை ஏற்றுவித்தது எது? அவர்கள் தாங்கள் ஜயனை மறவாமல் இருப்பதுதான்.

என்றான் மீது மறவாதே என்னாட்டருஞ்
இறையோனே - அந்தன் மீது மறவாதே
ஆயன் எனவே அறிவில் வைத்து.

258

எமன் அரூபமாயிருக்கிறான். அதனால் தான் ரூபமாயிருக்கிற எல்லா மனித உருவெடுத்து வந்தவர்களும் அவன் கையடக்கத்தி விருக்கிறார்கள்.

ஜீவனும் அரூபமாயிருக்கிறது. எமனை மிகைக்கின்ற தவமும் அரூபமாயிருக்கிறது. அந்த தவ வல்லபம் பெற்றவர்கள் அரூபமான எமனுக்கு ஆர்டர் போடுகின்ற தவ வல்லபம் பெற்ற ஒரு திரு உருவம் (அது உருவமாக வந்ததால்) தானே நாம் அவர்களுடைய பிள்ளைகளாக முடிந்தது. அந்த திரு உருவத்தின் பிள்ளைகள் நாம். அவர்கள் ஆர்டர்படி எமன் நம்மைவிட்டு விலகுகிறான்.

259

சாலை என்றொரு மெய்மேனி சாலைவாசியாதலால் சாலையில் குடியேறுதல் என்றால் இந்த பூமியில் குடியேறுவதல்ல. உனக்கு முன்னால் மாடு, எலி, பாம்பு எல்லாம் இந்த மண்ணில் குடியேறியிருக்கிறதே. சாலையென்ற மெய்மேனியாகிய பிரான்வர்களிடத்தில் குடியேற வேண்டும்.

260

ஒட்டுதல் நமக்கு எதன்மேல் அதிகமாயிருக்கிறது. என் பிள்ளை, என் மனைவி, என் அப்பா, என் அம்மா, என் உறவினர்கள், என் கருவிக் குலங்கள் இவற்றின் மேல் எனக்கு மிகுந்த ஒட்டுதல் இருக்கிறது.

தலைவலி என்றால் அவ்வளவு முனைப்போடு மருந்து தேடுகிறோம் ஒருவேளைக் கோற்றிற்கு எவ்வளவு முனைப்போடு பொருள் தேடுகின்றோம். நம் குழந்தையின் மேல் நாம் எவ்வளவு பிரியமாயிருக்கிறோம். இந்த ஒட்டுதல் எல்லாம் கோந்து நமக்கு என்ன பலனைத் தரும்.

இந்த ஒட்டுதல் எல்லாம் சாவுடைய அந்த நேரத்தில் நமக்கு வந்து உதவப் போகிறதில்லை. இறுதியில் எந்நாளும் அழியாத நரக அவஸ்தைக்குள் அல்லவா நுழைத்துவிடுகிறது.

அழியாத நரக அவஸ்தைக்குள் நம்மை மாட்டுவிக்கின்ற இவைகளின் மேல் நமக்கு இவ்வளவு ஒட்டுதல் இருக்குமானால் - சாவுடைய அந்த நேரத்திலே அழியாத நரக அவஸ்தைக்குள் நம்மை மாட்டுவிக்கின்ற எம பட்டரை விலக்குவதோடு நித்திய மகிழ்ச்சி வாழ்க்கையில் நம்மை ஏற்றுவிக்கின்ற அந்த செம்மல்களிடம் நமக்கு எவ்வளவு ஒட்டுதல் இருக்கவேணும்.

நித்திய அவஸ்தைக்கு நம்மை அழைத்து செல்லும். அனித்திய பொருள்களின்மேல் ஒட்டுதல் இருக்கவேணும்.

நித்திய அவஸ்தைக்கு நம்மை அழைத்து செல்லும். அனித்திய பொருள்களின் மேல் ஒட்டுதல் மிக அதிகமாகவும்

நித்திய மகிழ்ச்சியிலும் நம்மை ஏற்றி வைக்கின்ற குரு கொண்டலவர்களிடத்தில் ஒட்டுதல் தொட்டு நக்கினாற் போலவும் வைத்திருக்கிறோமே - இதுதான் வஞ்சகம். நீதி தேகம் எடுத்து நம்முடைய வெவ்வேறு வகையான, வெவ்வேறு அளவுடைய வஞ்சகங்களுக்கு தகுந்தபடி தண்டனை அனுபவிக்க செய்து நம்மை ஒரே தரமுடையவர்களாக ஆக்கிப்பின் நமக்கு நித்திய தேகம் வழங்க இருக்கின்றார்கள்.

261

எம் பயத்தைத் தரண்டாத
எவ்வாழ்வும் வாழ்வுமல்ல
எம்பயத்தைக் கடந்தீட்டலோ
எவ்வாழ்வும் வாழ்வாகும்

இந்த நான்கு வரிகளை ஒருவன் நினைத்து நினைத்துப் பார்த்தால் போதும் நாவில் தடம் போட்டு விடும்.

எம் பயத்தை தாண்டாதவன் அரசனாயிருந்தாலும் அவனுடைய வாழ்வு அங்கும் பழுதுடைய வாழ்வு போலாகும். குபேரனாயிருந்தாலும் அவன் வாழ்வு கூலி வேலை செய்வனுடைய வாழ்வாகும்.

எம்பயத்தை கடந்துவிட்டால் கூலி வேலை செய்வனாயிருந்தாலும் அவன் தான் உண்மையில் குபேரன் அரசன்.

262

ஆசானே நம் கணவர். தான் பெற்ற இன்பொருளே தன் ஆசான் என்றோஶார் கண் கெட்ட மாடெனவே கான்.

263

நான் ஏன் பிறந்தேன். இப்புவிக்குச் சுமையாக இந்தக் கேள்விக்கு விடையாக ஒரு சாஸ்த்திரம் சொல்லட்டுமா? காவியம் சொல்லட்டுமா? பதிகம் 10 சொல்லட்டுமா? செய்யுள்

மெய்வழி பத்மநாரத அனந்தர்

131

சொல்லட்டுமா? பாட்டு அல்லது உன்மேல் ஓத்தி வைக்கட்டுமா? "உத்திரவு" என்று அழுதார்.

நீ ஏன் பிறந்தாய் - என்னை சந்திக்க. அதோடு உன் வேலை முடிந்தது.

264

பிரணவ முதலை தெரிசப்பது தான் தெரிசனை.

265

புத்த பகவான் தீர்க்க துரிசனம்

ஒரு சுவர்க்க லோகத்து வாசிகளாகிய ஒரு என்றால் ஒப்பற்ற என்று ஆத்தம். இது போல் சுவர்க்க லோகம் வேறே இல்லை. இது வரை இருந்ததில்லை. இனி மேல் இருக்கப் போவதில்லை. ஒரே ஒரு சுவர்க்க லோகம் தான் காமலி தேக இனபங்களை நுகருகிறவர்கள் வசிக்கிற லோகம்.

266

முத்தருறை நில வளத்து மூப்பின் ஏற்றம் முன்னு பின்னு அகலரிய ஆழம் ஆழ்பும், சித்துறைந்த முதற்கோடும் கோட்ட மற்றச் சேர்ப்புரிமை சிர வணக்கம் தேவ தேவன் பத்தி நெடு நானுறைந்த பழமை மூலம் பாதாளம் ஊடுருவிப் போரானின்ற ஒத்தை மனம் படைத்த சித்தத் தூணல் நோக்கில் ஒதுநம் தன்னரென உரைக்கலாமே.

தேவச சேவையின் நெருக்கமும் பழமையுகங்கண்டு விரிந்த பார்வையும் ஈடில்லா கூர்ப்பும் - எதிரிலா - ஊடுருவி நிற்கும் திட்பத்தினையும் உடைய பெரியோர்களையும் நமது அண்ணன் மார்கள் என கூறும் தகுதிக்கு நம்மை ஏற்றி வைத்தார்களே - அவர்களுடைய தம்பிமார்களாகிய நம்மிடம் மேற்கொன்ன அவர்களுடைய இயல்புகளில் ஒன்று கூட இல்லையே அப்படி இருந்தும் அந்தத் தகுதிக்கு நம்மை ஆக்கி வைத்தவர்களுக்கு நாம் என்ன கைமாறு செய்தோம்?

267

யாத்திரைப் பத்து முன்னாலேயே நீங்கள் படிக்கும்போது அதன் செயலை எனக்கு தெரியும். ஆனால் அந்த தவச்செயல் கைக்கு வரட்டும் - பிறகு சொல்லலாம் என்று இருந்தோம். தவச் செயல் கைக்கு வந்திருக்கிறது. இப்போது சொல்லுகிறோம்.

268

மஹாவிஷ்ணு அந்தக் காலத்தில் அவதாரம் செய்தார்? யுகமே வேறே ஆச்சே. அப்போது துலுக்க மதம் ஏது? எனவே அவர் துலுக்க நாச்சியாரை கல்யாணம் செய்து கொண்டார் என்று சொல்லுவது எப்படிப் பொருந்தும். எப்படிப் பொருந்தும் என்றால் இப்போ துலுக்க நாச்சியார் கிட்டே தானே போறாங்க? இதைத் தான் அன்று தீர்க்க தெரிசனமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

269

மார்கண்டேயருக்கு என்றும் புதினாறு வயதல்லவா? அவர் எங்கே? என்றும் புதினாறு வயதுடன் - நித்திய நீதி தேகத்துடன் இனி வரப்போகிறார். அவர் “மார்க்கம் கண்ட ஜூயர்” நம் பிரானவர்களுடைய நாமத்தையே அந்த தீர்க்க தெரிசனத்தில் குறிப்பிட்டு சொல்லுகிறார்கள்.

270

முன்பிருந்த ஆலயத்தின் உன்னத்தை பார்க்க இப்போதிருக்கும் ஆலயம் ஒன்றுமில்லாது போல இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். முன்பிருந்ததைவிட இப்போதிருக்கும் ஆலயம் மகிமையில் பெரியதாயிருக்கும் என்று காத்தர் சொல்லுகிறார். சத்திய வேதத்தின் தீர்க்க தெரிசனம் உன்னத்தைவிட மகிமை உயர்ந்தது.

271

நான் உன்னைக் கொண்டு போகிற தேகம் உன்ன கக்கிவிடாத படிக்கு நீ என் கட்டளைகளின் படி நடந்து கொள்

மெய்வழி பத்தநாடு அனந்தர்

133

என்பது தீர்க்க தெரிசனம். அந்த தேகத்தில் உன் எண்ணத்தளவில் தானே - உன் எண்ணத்தை வைத்துத் தானே நீதி இருக்கும்.

272

பிரசாதம் - இங்கு கிடைக்கிற ஒரு கைப்பிடி பிரசாதம் அது சாப்பிடுகிற பண்டமா? இல்லையே உயிருக்கு நன்மை தருகிறதல்லவா அது, அதற்கு என்ன கிரயம் தந்தால் அதை வாங்க முடியும். உயிருக்கு நன்மை தரும் பொருளுக்கு கிரயமே இல்லை. ஆனால் இவனோ பிரசாதத்தை வெறும் சாப்பிடுகிற பொருள் என்று நினைக்கிறான். மலையத்தனை பெரிதை மயிரளவாக நினைக்கிறான். மயிரை மலையளவாக நினைத்து பேசுகிறான். இந்த உலக காரியங்களில் எவ்வளவு நுணுக்க நுணுக்கமாக நினைத்து பேசுகிறான். மெய்யை மலையத்தனை பெரிதை மயிரளவாக நினைப்பதால் - அதைப் பற்றி பேசவே வரவில்லையே? அப்ப ஒட்டுதல் அவ்வளவு தான் என்று அர்த்தம். பானை - பூனை - எழுத்து நடை - எடை சரியாக இருக்கிறது - ணை - ணை என்று ஒரே எழுத்து இரண்டு வார்த்தைகளிலும் இருக்கிறது. எனவே பானையும் பூனையும் ஒன்று தான். மாடு, ஆடு இரண்டும் ஒன்று தான் என்று சொல்லுவது போலிருக்கிறது. மலைக்கும், மடுவுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதவனாக இருக்கிறான். நியாய மரணம் - அநியாய மரணம் இரண்டும் இப்படி வித்தியாசமாக இருக்கிறது பார் என்று கண்ணத்திரே போட்டுக் காட்டினால் கூட அப்படியே என்று கேட்டுக் கொண்டு தலையை லோகாக ஆட்டுகிறான். எமன் ஜோட்டடி கொடுத்து ஒருவனை இழுத்துக் கொண்டு போகிறதை இவன் பார்க்கிறான். பார்த்தும் கூட நானும் உன் பின்னாலேயே வருகிறேன், என்று அவன் பின்னால் தயங்காமல் போகிறானே அப்ப இவன் மனிதனா! அல்லது கைவாகமத்தில் மனிதரிலும் கல்லுண்டு, பறவையுண்டு, விலங்குண்டு, மாமுண்டு, நீர் வாழும் சாதியுண்டு என்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்களே அதற்குப் பொருத்தமானவனா?

273

தேவனாக வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒரு நரானுக்கு எப்போது வருகிறதோ? அப்போதுதான் மனிதனாகிறான்.

வள்ளற்பிரான் படித்து வித்துவானானதும் நராக இருந்த காலத்திலே உள்ளியதையும் தேவனாக ஆன பிறகு பாடியதையும் வித்தியாசமில்லாமல் அதுவும் இதுவும் ஒன்று தான் என்று சேர்த்துப் படிக்கிறான். பாணையும் பூணையும் ஒன்றுதான் என்று சொல்வனை போலவும் மலையும் மடுவும் ஒன்று தான் என்று நினைய்பவனைப் போலவும் அவன் இருக்கிறான்.

274

இந்த உலகத்தில் எல்லோரும் படித்ததை பேசி கேட்டதை எழுதுபவர்கள், ஒரு தடத்தில் போகும்போது இருக்கும் கல் கரட்டையெல்லாம் பற்றி எழுதினாற் போலே. ஆனால், இங்கு மட்டும் நெஞ்சில் சுருக்கென்று தைக்கும் படியரக மனதில் பதியும் படியாகப் புதிது புதிதாக வார்த்தைகள் பிறக்கின்றனவே.

275

அமுது நீ சாப்பிடுகிறாயல்லவா? அதன் வாடைப்பட்டதும் எப்படி வருகிறதே? பசியில்லை ஆகாரமில்லை, ஆனால் பலம் மட்டும் குறையவேயில்லை. மற்றதெல்லாம் ஆகாரம் சாப்பிடால் எப்படி இருக்குமோ, அப்படியே இருக்கிறதே இது என்ன சொயல்?

276

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு உலகம் என்று முண்டாதார மாகச் சொல்லுகிறார்களே, அது உண்மைதான். மனிதன் எப்படி சிருஷ்டிக்கப்பட்டான் என்பதை ஒவ்வொன்றாக நுனுகி நுனுகிப் பார்த்தால் இந்த உலக சிருஷ்டி அதற்கு முன்னால் அல்பமாகத் தோன்றும். ஆனாலும் கருவிக் குலங்கள் இரண்டின் சிருஷ்டியின் தாத்தைப் பற்றி ஒருவன் அறிந்து கொண்டால் கூட போதும்

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

135

இவன் நிச்சயம் அழிவுக்காக சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை, என்பது தெரியும்.

நாக்கு எவ்வளவு பேசுகிறது. உணவுப் பொருள்களை வாங்கி உள்ளே தள்ளும் போது எவ்வளவு தேய்கிறது. ஆனால் நாக்கில் தேய்மானமே இல்லையே. அது போல் ஒரு கருவி உண்ணால் சிருஷ்டிக்க முடியுமா?

ஒருவருக்கு இருப்பது போல் இன்னொருவருக்கு கைரேகை இல்லை. அப்பனுக்கு இருப்பது போல் பின்னைக்கு இல்லை. அண்ணனுக்கு இருப்பது போல் தம்பிக்கு இல்லை. இந்த உலகத்தில் எத்தனைக் கோடி பேர் பிறந்தாலும் ஒருவருக்கு இருப்பது போல் இன்னொருவருக்கு கைரேகை இல்லை. அது போல் நீ செய்து விடுவாயா?

உன்னுடைய கை சின்ன சாமான்களையும் எடுக்கிறது, பெரிய சாமான்களையும் எடுக்கிறது. லோன சாமான்களையும் எடுக்கிறது. இப்படி எல்லா விதமான சாமான்களையும் எடுப்பதற்கு ஒரே கருவியை உண்ணால் செய்ய முடியுமா? நீ தான் எடுக்க வெவ்வேறு விதமான கருவி செய்து வைத்திருக்கிறாயே. உன்னுடைய ஈறு எவ்வளவு மென்மையானது. நீ உண்கின்ற அறுசுவையையும் வைத்து அந்த ஈற்றில் பல்லை கட்டியிருக்கிறானே.

இறைவன் எப்படி கட்டினான். அம்மியும் ஆட்டுக் கல்லும் ஒரு கருவியாக வைத்துக் கட்டியிருக்கிறானே. அந்த ஈற்றில் ஒரு கல்லை வைத்து கடித்துப் பார். ஈறு புண்ணாகி விடுமே. வேறு எதை வைத்து கடித்தாலும் புண்ணாகி விடுமே. ஆனால் பல்லை வைத்து கடித்தால் ஈறு புண்ணாக்கில்லையே. அப்ப என்ன அமைப்பாக அந்த ஈற்றுக்குள் பல்லை அமைத்திருந்தால் கெட்டியான அந்தப் பல் அந்த ஈற்றை புண்ணாக்காமல் இருக்கும் இப்படி ஒவ்வொன்றாக நினைத்துப் பார்.

277

ஆண்டவார்களுடைய பேச்சுக்கு பாலை உவமானம் சொன்னால் அதே வார்த்தை நாம் எடுத்துப் பேசும்போது தொடர்ச்சியாக பேசி வருவதில் ஒன்றை மட்டும் தனியாக எடுத்து துண்டாக பேசுகிறது. நீட்டி பேச வேண்டியதை சுருக்கி பேசுகிறது. சுருக்கி பேச வேண்டியதை நீட்டி பேசுகிறது.

கேட்கிறவன் மனதில் பதிகிறாற் போல் பேச வேண்டுமே என்று நினைத்து பேசுவதில்லை. அப்படியே நீட்டி பேச வேண்டியதை நீட்டி பேசினாலும் சுருக்கி பேச வேண்டியதை சுருக்கி பேசினாலும் ஆண்டவார்களின் வாக்கியம் பாலைப்போல் சுவையாக இருக்கிறதென்றால் நாம் பேசுகிற பேச்சு அந்த பாலிலிருந்து வெண்ணென்று, நெய், தயிர், எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிட்டு மீதமுள்ளதில் நிறைய தண்ணீர் விட்டு அதை குடித்தால் எவ்வளவு சுவையற்றதாக இருக்குமோ அதைப் போல் சுவையற்றதாக இருக்கிறது.

278

பிள்ளை இல்லாதவன் பீச்சீலையை முகர்ந்தாற் போல - மெய்க்குரு பிரானஸர்களுடைய பேச்சு ஜீவனுக்கு நன்மையை அளக்குகின்ற பேச்சு மற்றவர்களுடைய பயன்ற பேச்சு மேலும் நித்திய அவஸ்த்தைக்கே இழுத்துச் செல்லுகின்ற கிரியைகளை செய்யவர்களுடைய பேச்சு, பாட்டு, பீச்சிலையை முகந்தாற் போல் இருக்கிறது.

279

விக்கிரகத்தை பிரானஸ் பிரதிஷ்டைப் யானதும் விக்கிரகத்திற்கு பிரானன் உயிர் வந்திருக்க வேண்டுமே. அப்போ அது கண சிமிட்டியதா? பேசியதா? நீ அதற்கு படைத்தாயே வடை, கண்டல் அவற்றில் கொஞ்சமாவது எடுத்துச் சாப்பிட்டதா? இல்லையே. அப்போ பிரானஸ் பிரதிஷ்டை ஆகவில்லை என்று தானே ஆகிறது.

மய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

137

280

எமபயம் என்றும் ஆபத்து, பிறவிப்பினி, பிறந்தது முதல் நம் தலையில் இருக்கிறது, நமக்கு நம்மேல் அந்த ஆபத்து இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. இப்படி ஓர் ஆபத்து உனக்கு இருக்கிறது என்று ஒருவர்கள், நமக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். இவ்வாறு நித்திய அவஸ்த்தைக்கு இழுத்து போகின்ற ஒரு பயங்கர ஆபத்து நமக்கு வர இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லி அந்த ஆபத்தை பற்றி நாம் தெரிந்து கொண்டும் கூட அந்த அழியாத ஆபத்தை விலக்குவதற்கு நாம் ஒரு முயற்சியும் செய்யவில்லை. ஒரு பாடும் படவில்லை. காருண்யப் பிரானாகிய நம் தேவ தேசேவர்கள் அந்த ஆபத்தை பற்றி எடுத்து சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல் தாங்களே நமக்காக பாடுபட்டு தாங்களே நமக்காக முழு முயற்சியால் முனைந்து நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் வர இருக்கும் அந்த விபத்தை விலக்கி அதிலிருந்து நம்மை தப்புவிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய காருண்யத்திற்கு ஒரு எல்லையே இல்லை. அந்த நன்றியை நாம் மறக்காமல் நினைவு வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமல்லவா?

281

பொய்ப்பொருள் பாடு பட்டுத்தானே வந்தது? என்னய்யா? ஒரு கத்தரிக்காய் வேண்டுமென்றால் அதற்கென்று விடை விடைத்து அது செடியாக வளர்வதற்கு சூதானமாகச் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் செய்தால் தானே அவனுக்கு கத்தரிக்காய் கிடைக்கிறது. பொய் பொருளுக்கு இவ்வளவு பாடு என்றால் மெய்ப் பொருளுக்கு எவ்வளவு பாடுபட வேண்டும். மெய்ப்பொருள் மட்டும் பாடு படாமல் கிடைக்குமா?

282

சிறு பிள்ளைகள் மணல் வீடு கட்டி வினையாடுகிறார்கள். அதில் அவர்கள் வசிப்புதில்லை. உண்மையாகவே வசிப்பதற்கு அவர்கள் பெற்றோர்கள் நிஜமாக கட்டியிருக்கும் பெரிய

வீட்டுக்கு இந்த விளையாட்டு முடிந்ததும் ஓடுகிறார்கள். அழிந்து போகிற வீட்டிலே நாம் குடியிருக்கிறோம். சிறு பிள்ளைகள் மணல் வீட்டில் வசித்தால் எப்படியிருக்குமோ அப்படியே நாம் இந்த அழிந்து போகிற வீட்டிலே வசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சிறு பிள்ளைகள் விளையாடி ஆனதும் போய் தங்க பெரிய வீடு இருக்கிறதே! அப்படி நாம் இந்த வீடு அழிந்து போனதும் வசிப்பதற்க ஒரு அழியாத வீடு நமக்கு இல்லை. நமக்கு என்று அந்த அழியாத வீட்டைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டு நம்மை உண்டாக்கிய தெய்வப் பிராணவர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் - நாம் அதை லட்சியம் பண்ணாமல் நம்முடைய மணல் வீட்டையே எந்நாளும் நிலைத்திருப்பது என்று நினைத்துக் கொண்டு அந்த அழியாத வீட்டிற்கு நாம் செல்லாமல் இருக்கின்றோம்.

283

அறிவு அழியாததாயிற்றே. அப்போ அதற்கென்று ஒரு தேகம் இருக்கணுமே - அது அழியாத தேகமாக அல்லவா இருக்க வேண்டும்.

284

நாக்கில் ஆறு ஆட்கள் இருக்கன்றன. உறைப்பு பண்டம் சாப்பிட்டால் உனக்கு உறைப்பு மட்டும் தானே தெரிகிறது. அப்போ உறைப்பிற்குரிய ஆள் மட்டும் வந்து நிற்கிறார். மற்ற ஆட்களெல்லாம் எங்கேயோ காணாமல் போய் விடுகிறார்களே? அது எப்படி? இவ்வளவையும் இறைவன் இனாமாகக் கொடுத்தானே அழிகிறதற்கா? நீ அழிகிறதற்காக இறைவன் உன்னை படைக்கவில்லை.

285

ஆஸ்த்துமா என்னும் கபக்கடலால் துன்பப்படும் நோயாளியாக இருந்த துழாய் அனந்தரைப் பற்றி: கபக்கடலால்

அவஸ்த்தைப் படாதவர்கள், செத்து போனாலே, சாவுடைய அந்த நேரத்திலே அவர்களுக்கு கபக்கடல் வந்து நெருக்குமே, கபக்கடலால் காலமெல்லாம் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருந்தவன், ஜீவப் பிரயாணமான அந்த நேரத்திலே, அந்த கபக்கடல் எங்கே போயிற்று? அப்போ அந்த ஜீவாக்கிளியின் வேகம் எவ்வளவு இருந்தால் அந்த ஈரம் முழுவதையும் உலர்த்தி, உலரவைக்கும், இக்த்தினுடைய அக்கிளி வேகம் அதிக மாகிறதோ அவ்வளவு அழிவும் அதிகமாகும். ஆனால் ஜீவாக்கிளியின் வேகம் எவ்வளவு அதிகமாகிறதோ அவ்வளவு அதன் இரட்சிப்பும் அதிகமாகும்.

286

நம் பிள்ளை, நம் தம்பி என்றெல்லாம் நினைத்திருந்தோம். இவர்களை குருநாதர், குருநாதர் என்று அன்னியமாக நினைத்திருந்தோமே? அப்படி நினைத்திருந்த எனக்கும் இவ்வளவு அளக்க முடியாத மதிப்பிட முடியாத மதிப்பிலடங்கா சம்பத்தையெல்லாம் வாரி வழங்குகிறார்களே. இப்படி வழங்குகிறவர்களுக்கு என் உயிரையே தனித்தனியே துண்டாடி காணிக்கையாகச் சமர்ப்பித்திருக்க வேண்டுமே என்ற கவலையை இன்றோடு விடுடா என்று சொல்ல நாற்பதாம் நாள் ஆன்ம சஞ்சார உரிமைக் காட்சி எடுத்து வைக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

287

அவன் ஜீவப் பிரயாண நேரத்தில் எப்பேர்ப்பட்ட மகிழ்ச்சி தரும் காட்சியை கண்டிருந்தால் அந்த முகத்தில் அவ்வளவு மகிழ்ச்சிப் பூப்பு இருக்கும்

288

கடவுள் : நம்முடைய கடத்துக்குள்ளே கடவுள் இருக்கிறார் என்றால் மனித உருவில் இருக்கும் எத்தனை பேர், “நரர்கள்” அவர் உள்ளே இருக்கும்போது எப்படி நித்திய நரக அவஸ்த்தையை அனுபவிக்கச் செல்ல முடியும்?

நம்முடைய கடத்துக்குள்ளே கடவுள் இல்லை, நாம் தூலத்திலிருக்கும் போது நமக்கு நித்திய நன்மைக் கானவைகளை அறிவிக்கிறபோது அந்த தெய்வப் பிரானுக்கு, “ஆசான்” என்று பெயர். ஜீவப் பிரயாணம் ஆகும் நேரத்தில், நாம் மிகவும் அதிகமாக பிரியம் வைத்து, அன்னியமாக நினைத்திருந்த நம் சொந்த அங்கக்குலங்கள் கூட நம்மை கைவிட்டுவிடும், அந்த நேரத்திலே - நாம் அன்னியமாக நினைத்திருந்தவர்கள் அன்னியமாக நம் கடத்துக்குள் அருபத்தில் புகுந்து நம் தேக்ததை சின்னா பின்னமாக்கக் காத்திருக்கும் எமனை விலக்கி விரட்டி விட்டு நம்மை நித்திய மகிழ்ச்சியை ஏற்றுவிக்கின்ற பொழுது அவர்களுக்குப் பெயர்தான் கடவுள்.

289

இது காலம் வரை வந்த வந்த குருபீடங்களின் சன்னிதியில் கை கட்டி வாய்ப் பொத்தி இருக்க வேண்டும் என்பது முறை சட்டம். ஆனால் இக்காலத்தில் மட்டும்தான் சற்குரு பிரானின் சன்னிதியில் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் சிரிக்கிறார்கள். மணிவாசகப் பிரான் பாடிய தீர்க்க தரிசனத்தின் செயல் இப்போது தான் நடை பெற்று வருகிறது. சிரிப்பார், கனிப்பார், தேனிப்பார், பேசுவார், மெச்சவார், திரண்டு திரண்டு உன் திரு வார்த்தை விரிப்பார் என்று பாடிவைத்துச் சென்றுள்ளார்கள்.

290

செட்டியார் ஒருவர் பூஜை எப்படி செய்வது என்று ஒரு சாஸ்திரிகளைப் போய் கேட்டார்.

சாதாரணமாக பூஜை செய்யப் போகிறீர்களா? அல்லது மான்சீகப் பூஜை செய்யப் போகிறீர்களா? என்று கேட்டார். சாதாரண பூஜை எப்படிச் செய்வது என்று செட்டியார் கேட்டார்.

சாஸ்திரிகள் சொன்னார் : வெற்றிலைப் பாக்கு, ஊதுபத்தி, கற்புரம், சாம்பிராணி, ரெண்டு வாழைப்பழம் வைத்து பூஜை செய்ய வேண்டும்.

*

மெய்வழி பத்மநாக அனந்தர்

141

அப்போ மான்சீகப் பூஜை எப்படி செய்வது என்று செட்டியார் சாஸ்திரிகளைக் கேட்டார்.

“தங்க விளக்குகள் இரண்டு வைத்து நெய்விட்டு அவ்விளக்குகளை ஏற்றி வைத்து பிரம்மோற்சவத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து ஆயிரம் இளைநீர் ஆயிரம் வாழைப்பழம் மான்சீகமாக கொண்டு வந்து சமர்ப்பித்து பூஜை செய்ய வேண்டும்” என்று சாஸ்திரிகள் சொன்னார்.

வெளியில் செய்யும் பூஜையையிட மான்சீகப் பூஜையே உகந்தது என்று நினைத்தார். மான்சீகமாக கடையிலிருந்து தங்க விளக்குகள் நெல், ஆயிரம் இளைநீர், மற்ற தெல்லாம் வாங்கி வந்தார் அவர் ஒரு வாழைப்பழ கடைக்காரர். அதனால் மான்சீகமாக கடையில் வேலைசெய்யபவனை தன் கடையிலிருந்து, பூஜைக்கு வாழைப்பழம் கொண்டு வர அனுப்பினார். கடையிலிருந்து ஆயிரம் வாழைப்பழம் கொண்டு வா - நல்ல பழம் எடுத்துக் கொண்டு வந்து விடாதே, உள்ளே கிடங்கில் மேற்கு மூலையில் அழுகிய பழம் இருக்கும் அதில் ஆயிரம் எடுத்துவா.

ஒரு செலவுமில்லாமல் மான்சீகமாக பூஜை செய்யும் போதே நல்ல வாழைப்பழம் கொண்டு வரச் சொல்ல மனம் இல்லை. மெய்ச் செயலில் நாம் நடந்து கொள்வதும் மேலே சொன்ன செட்டியாருடைய நடத்தையை போலத்தான் இருக்கிறது.

மான்சீகப் பூஜைக்கு அழுகிய வாழைப் பழமா என்பது பழமொழி.

291

ஒரு சீமான் அரசனாகிய பிறகு கூலி வேலைக்கு போவாரா? இதோ தினமும் கூலி வேலைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்களே. பவுன் மூட்டையாக கொட்டிக் கிடக்கிறது. கூலி வேலை செய்து காச சம்பாதிக்கத் தினம் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு சொந்தமாகப் பவுன் மூட்டை மூட்டையாக

இருக்கிறதே. அப்போ இது வரையில் எந்த பாராவான்களும் செல்லாத எல்லையெல்லாம் தவத்தில் ஏறியவர்கள், அப்படி ஏறி அந்தந் தவ வல்லபமெல்லாம் கைவராப் பெற்றவர்கள், இன்னும் எதற்காக தவம் செய்ய வேண்டும்! எமனுடைய அமலை அடக்கியவர்கள், நமக்கு, “நாசி வழியே மூச்சோடாத் தவம் செய்ய இயலாது” என்பதால் எமபட்டரை விலக்குவதற்காக, நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்ய வேண்டிய தவத்தையெல்லாம், அவர்கள் ஒருவராக செய்து ஒவ்வொரு வருக்கும் இனாமாக வழங்குகிறார்கள்.

292

எமனச்சமென்னும் திகிலை விட்டு நித்திய மகிழ்ச்சியென்னும் தீபத்தில் ஏறியிருக்கிறோம். இது எப்போதும் நினைவில் இருக்க வேண்டும்.

293

இந்த அரிய காரண பெரிய செயலை நினைப்பதற்கு வருகிறது. ஆனால் அதைப் பற்றி பேச வாய் வரவில்லை. என்? நம் தலை கொள்ளவில்லை.

294

மூக்கு, கண், காது எல்லாம் மாடு, ஆடு, கழுதை முதலிய எல்லா மிருகங்களுக்கும் இருக்கிறது. மிருகங்களுக்கப் போலால்லாமல், மனிதனுடைய மூக்கு, கண், காது ஆகிய அவயங்கள், மிக நுண்ணியமாக இருக்கின்றன. என்? இவ்வாறு நுண்மையாக, கூர்மமையாக, படைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன என்றால், பின் நாற்றத்தின் கோரத்தையும், ஜீவப் பிரயாண அழகையும், மனத்தின் சுகந்தத்தையும் பார்ப்பதற்காக, கண்ணும் நாக அவஸ்த்தையால் அலறும் சத்தத்தைக் கேட்க காதும், மனுவுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மிருகங்களுக்கு இந்த கருவிக் குலங்கள் இருப்பினும் அவை பின் நாற்றத்தை நுகர்வதற்கோ சாவின் கோரத்தை

பார்ப்பதற்கோ அந்த அவஸ்த்தையான அலறலைக் கேட்பதற்கோ அவற்றிற்கு சக்தியில்லை. ஏனென்றால் அவற்றை கேட்க, பார்க்க, நுகர வேண்டிய தேவை அவற்றிற்கு இல்லை. மனிதன் அந்த அவஸ்த்தையிலிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்ளவும் பரமபத மகிழ்ச்சியில் தன்னை ஏற்றிக் கொள்ளவும் வேண்டுமென்பதற்காக அந்த அவஸ்த்தையின் கோரத்தையும் மகிழ்ச்சியின் உன்னத்தை தெரிந்து கொள்ளும் சக்தியுடைய புலன்களை மனுவுக்கு இறைவன் கொடுத்துள்ளான்.

295

சவர்க்கம் - நாகம் என்றால் என்ன? ஈசன் கைவசமாகுதல் சவர்க்கம் - எமன் கைவசமாகுதல் நாகம்.

296

மாடு செத்துவிட்டால் செத்த மாடு என்று சொல்லுகிறோம். கால் உடைந்து விட்டால் நொண்டி மாடு என்று சொல்லுகிறோம். மாடு என்ற பெயரை சேர்த்து சொல்லுகிறோம்.

ஆனால் மனிதன், மனு ஈசன் செத்தால் அவனை செத்த மனிதன் என்று பெயரை சேர்த்து சொல்வதில்லை. பின்ம் என்று சொல்லுகிறோம். கால் உடைந்து விட்டால் நொண்டி என்றும் கேட்கும் சக்தி இல்லையென்றால் செவிடன் என்றும் சொல்லுகிறோம். மனிதன் என்ற பெயரை சேர்த்து சொல்வதில்லை. ஏனென்றால் மனு ஈசன் என்ற அந்த பெயர் இவன் உன்னத்தில் ஏறுவதற்கே தரப்பெற்றது. செத்து விட்டாலோ அந்த உன்னத்தில் ஏறவில்லை. உன்னத்திலில்லை ஏறப்போவதில்லை என்பதால் அந்த கண்ணிய பெயருக்கு லாயக்கில்லை என்று அந்த பெயரை எடுத்துவிட்டு மொட்டையாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

297

சாம்பினம் வந்து கூடிய சந்தையில் - மான்மியம்

வீம்பு - வீண் + பு = வீணுக்கு இழுக்கும் குணம்
அன்பு - அன் + பு = அன்மைக்கு அழைப்பு

298

மஹாவிஷ்ணு முதலானவர்களும் கலியனின் முகத்தில் விழித்தால் தங்களிடமிருக்கின்ற கொஞ்சம் தவமும் பறிபட்டு போய்விடும் என்று ஒடி விட்டார்கள். அவர்களும் கலியனின் முகத்தில் விழிக்கவே அஞ்சகிறார்கள் என்றால் கலியனின் முகத்தில் விழிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அவனை மெய்ஞ்ஞானத்தில் ஏற்றி விடுவது என்றும் துவஜம் கட்டிக்கொண்டு அதில் வெற்றியும் காணுகிறவர் யாராயிருக்கும்?

299

இந்த அரிய காரணப் பெரிய செயலை அதன் உன்னதம் தெரிந்திருந்தும் சிலர் இதற்கு வரவில்லையே என? நீ வந்திருக்கிறாயே என? மெய்ச் செயலுக்கு இனக்கமான என்னமும் உன்னிடம் இருந்தது, இருக்கிறது. அவனிடம் இல்லை.

300

நம் பிரானவர்கள் சன்னதியில் சாதுவாக இருக்கும் நாம் சன்னதியை விட்டு அகன்றால் கலியனாகி விடுகின்றோம்.

301

நாட்டார்கள் நகை செய்ய நாம் மேலை வீடிடயத் என்ற பாடல் வரி படிக்கப் பெற்றபோது கலியனுக்கு முன்னால் நடந்ததெல்லாம் தெரியும். பின்னால் நடப்பது தெரியவியே.

302

மனதில் ஓன்றை வைத்துக்கொண்டு என்னிடமே இன்னொன்று சொன்னாலோ, அதனால்தான் அவஸ்த்தைப் படுகின்றான்.

303

நரகமும், சுவர்க்கமும் இவனுக்குள்ளாகவே இருக்கிறது.

304

மெய்ச் சபையை விஸ்தரிக்க கோணலுக்குத் துக்கபடியெல்லாம் குழிவெட்ட வேண்டியிருந்தது. இவ்வளவு விஸ்தாரமாக ஆக்க பல பேர்களை பலிகொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

305

உன்னுடைய ஜீவன் என்னுடைய ஆன். நீ மெதுவாகப் பேச என்று உனக்கு சொல்லுகிறது. என்னிடம் வந்து ஒருவன் மெதுவாக பேசுகிறான் - வஞ்சமாக பேசுகிறான். அதனால் இதற்கு இந்த எதார்த்தத்திற்கு லாயக்கில்லாதவன் என்று என்னிடத்தில் வந்து சொல்லுகிறது. உன் ஜீவனே எனக்கு சொல்லுகிறது உனக்கு தெரியுமா?

306

ஒருவன் விவசாயம் செய்யப் போகிறேன் என்று அவசரமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தான். நீ உழுவதற்கு மாடு எங்கே இருக்கிறது என்று அவனை விவசாயம் செய்ய தெரிந்த விவசாயி ஒருவர் கேட்டார். மாடு காட்டில் இருக்கிறது. ஏர் எங்கே என்று கேட்டால் மரமாக நிற்கிறது என்று சொன்னான். கொழுவு எங்கே என்று கேட்டால் இரும்பாக இருக்கிறது என்று சொன்னான்.

அதுபோல கைலாயம் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டால் இமயமலையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறான், வைகுண்டம் எங்கே இருக்கிறது என்று கேட்டால் ஏழு கடல்களுக்கு அடியில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறான். ஹிருதயம் உள்ளே இருட்டாக இருக்கிறது என்று வேதம் சொல்கிறது. அவை ஓவ்வொன்றும் அங்கங்கே இருக்க நீ எப்படி நல்லகதி அடைய முடியும். அவை

உனக்கு என்னத்துக்கு பிரயோசனத்துக்கு ஆயின என்று கேட்கின்ற ஒருவர்கள் வந்திருக்கின்ற காலம் இது.

307

இறைவன் இவன் ஆசைப்ட தகுந்தபடி யெல்லாம் வளைந்து கொடுத்து வண்ண வண்ணமாக சிருஷ்டித்துக் கொடுத்தான். எதற்காக கொடுத்தான் என்று சிந்தித்துப் பார்க்காமல் இவன் அந்த இச்சைக்குள்ளேயே தன்னை அகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

308

புகழுடம்பை, நித்திய தேகத்தை, வைரமணித் தேகத்தைப் பெற்றுக் கொண்டல்லவா ஒருவன் புகழுத் தேட வேண்டும். புகழுடம்பை பெற்றுக் கொள்ளாமல் இவன் புகழ் தேடுவது புகழின் ஸ்ட்சன்மே இவனுக்கு தெரியவில்லை என்று ஆகிறது அல்லவா? இவன் புகழ் தேடுவது பாலை ஊற்றுங்கள் என்று வேஷ்டியை நீட்டினாற் போல் இருக்கிறது.

309

வலுப்பங்கள் என்றால் மலைகள். மலைகளே அடியோடு அழிக்கப்படும் என்றால், கடலே வற்றிடக்கப்பட போகிறது என்றால், முதலில் மனுக்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். அதற்குப் பிறகு சத்துவங்கள் அழிக்கப்படும். (அமளி, அழிவு தொடங்கி 14 மாதங்கள் நடக்கும். தரும யுகம் பிறப்பதற்கு இன்னும் பதினாறு மாதங்கள் பத்து நாட்கள் இருக்கின்றன. இந்த உலகத்து திருநாள் கடைசி திருநாள் இதுதான். அடுத்த திருநாள் நித்திய உலகில்தான். முதலில் தாங்கள் நீதி தேகம் எடுத்துக்கொண்டு எல்லோர்க்கும் நித்திய தேகம் வழங்குவார்கள். அந்த தேகம் உயிரோடு சேர்ந்த சொந்த தேகம். அத்தேகம் உடல் வேறாக, உயிர் வேறாக இருக்காது. நித்திய உலகத்தின் மரம், மட்டைகள் வேறே. அவஸ்தை தேகமோ நித்திய மகிழ்ச்சி தேகமோ

இரண்டுமே இந்த தூல தேகத்தைப் போல் அழகு, ஆண்மை, வீரம், துக்கம் எல்லாம் ஓன்பது மடங்காய் இருக்கும். நீ சேரும்போது இது இவ்வளவு பெரிய செயல் என்று நினைத்தாயா? உனக்குத் தெரியுமா? அப்போது சொல்லியிருந்தால் உன் அறிவுக்குப் பட்டிருக்குமா? படிப்படியாக அறிவிக்கப் பெறுகிறது. அறிவுக்கு எட்டாத செயல் அல்லவா? காலகாலமாக வந்த, வந்த பாவான்களெல்லாம் தங்கள் தங்கள் வேலையை செய்துவிட்டு அவ்வேலையின் கூலியாகிய நித்திய தேகத்துக்காக கால காலங்களாக நீடிய பொறுமையுடன் காத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தேகத்திலேயே மாற்றம் தெரிகிறதே இனியா இது நிற்கப் போகிறது? கேணியில் இன்னும் 6 மாதங்களுக்கு தண்ணீர் இருந்தால் போதும்.

உணவின் வாடையே வயிற்றை நிரப்பி ஏப்பம் வரச் செய்கிறதென்றால் இதுவரை வந்த வந்த பாரவான்களுடைய செயலெல்லாம் இதில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு இருக்குமா? மண்ணில்லாமலே கவர் நிற்கிறதென்றால் இது என்ன ஆச்சரியமடா? எனக்கு ஏப்பம் வரவே வராது. எனக்கு ஏப்பம் வருவது எனக்குத்தான் தெரியும். வேறு யாருக்கும் தெரியாது. அப்படியிருக்க உணவின் வாடை பட்டதுமே எல்லோருக்கும் தெரிகிறாற்போல் ஏப்பம் வருகிறதென்றால் இது ஏப்பேற்பட்ட தவம் என்று சிந்தித்துப்பார்.

310

மாம்பழத்தின் மேல் எனக்கு எவ்வளவு பிரியம். இப்போது ஒரு கீற்றை சாப்பிடக்கூட வெறுப்பாக இருக்கிறதே. எதைப்பார்த்தாலும் “சே” என்ற வெறுப்பு வருகிறதே என்னால்? இதுவரை யாருமே ஏறாத தவக் கோடியில் ஏறிய நாவல்லவா.

தீர்ப்பு இந்தக் காட்டில்தானே நடக்கப் போகிறது. தேவரோடு கூடாதாரரெல்லாம் நாடார் என்பது தீர்க்க தரிசனம்.

311

கடைக் காலத்திலே எங்கும் கட்டடம், கட்டடம், மக்கள் தங்களுடைய திரவியத்தையெல்லாம் கல்லும், மண்ணுமாக ஆக்கிக் கொள்ளுவார்கள் என்பது தீர்க்க தரிசனம்.

312

மன்னிப்பு வாசல் அடைக்கப்படப் போகிறது என்றால் என்ன? பாரபட்சம் பார்க்கின்ற இந்த தேகத்தை விட்டு விட்டு நீதி தேகத்தில் ஏறுவதைத் தான் மன்னிப்பு வாசல் அடைப்படப் போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். நீதி தேகம் எடுத்துக் கொண்டதிலிருந்து தான் தீர்ப்பு. அவரவர்களுடைய நன்மை, தீமைகளுக்குத் தக்கபடி தீர்ப்பு வழங்கப்படும். அவர்கள் நீதி தேகம் எடுப்பதற்கு முன்னால் சபைப் பிள்ளைகள் எல்லோரும் புலன் வழி செல்லாமல் புயங்கப் பெருமானைச் சேருங்கள். அவர்களைச் சேராமால் அகன்றால் அய்யோதான்; என்று நம் சபைப் பிள்ளைகளுக்கு மட்டும் மனிவாகப் பிரான் யாத்திரைப் பத்து பாடியிருக்கிறார்கள். இனி காலம் இல்லை. நில்லா உலகில் நிற்பவர் நிற்கட்டும் இனி நாம் நில்லோம். புயங்கப் பெருமானைச் சென்றடைவோம்; என்று பாடுகிறார்கள்.

313

தீர்க்க தரிசனங்கள் இவ்வளவு திட்டமாகக் குறித்துச் சொல்லியும் இங்கிருப்பவர்களைத் தவிர நம்மவர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு இது கொஞ்சம் கூட படவில்லையே? அவன் நினைவெல்லாம் அழிவுக்கே போகிறதே!

314

எவ்வளவு முக்கியமான வேலை அவசரமான வேலையாக இருந்தாலும் விஷ ஜந்து எதையாவது கண்டுவிட்டால் எப்பாடு பாட்டாவது அதை சாக்கித்து விட வேண்டும். இல்லையென்றால் பல பேரைக் கொன்று விடுமே. தெய்வமவர்கள் கருணை. அப்படி

ஒருவன் விஷ ஜந்துவால் இறந்து விட்டானேயானால் அவன்தான் அருக்கதையாக இருக்கப்போகும் இந்த நித்திய செயலுக்கு எப்படி வரமுடியும். அவன் உயிரோடிருந்தால் ஒருவேளை வந்தாலும் வருவானே.

315

இந்த உலகத்தில் இவனை நாலாபக்கமும் துன்பமும், துக்கமும், கவலையும், நோயுமாக இருந்து இவனை இடி, இடியென்று இடித்துக்கொண்டு துன்புறுத்தும்போது கூட இந்த துன்பத்தில் நான் இருக்கக்கூடாது என்று எண்ணி அதைவிட்டு விலகாதபடிக்கு, அதிலேயும் இருந்து கொண்டிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அறிவு கொடுத்தும் தப்பிக்க நினைக்காமல் படைத்த கடவுளை வேறு தூஷிக்கிறான்.

316

கனவில் ஒரு கலயம் வாங்கினான். சந்தோஷப்பட்டான். அது உடைந்து விட்டது. அவன் வருத்தப்பட்டான். கனவு களைந்தது. இவ்வளவு தான்யூ இந்த உலக வாழ்க்கை.

317

அறிவும் வயதும் உனக்கு இளாமாக இறைவன் தந்தான். எதற்காக? நித்திய அவஸ்த்தையை விலக்கி நித்திய பரமபத மகிழ்ச்சி வாழ்க்கையைப் பெறுவதற்கு, உனக்கு துணையாக இருக்குமே. ஒரு தேவ ரூபம். அந்த தேவ ரூபத்தை சந்திக்க ஆல்லவா உனக்கு அறிவையும் வயதையும் இளாமாக தந்தான். வியாபாரம் செய்து பிழைப்பதற்காக கொடுத்த பணத்தை சூதாடி விரயம் செய்தாற்போல - நித்தியத்திற்காக பயன்படுத்த வேண்டிய வயதையும் அறிவையும் அனித்தியத்திற்கே செலவு செய்கிறாயே அப்பா!

அனித்தியத்திற்கு இவ்வளவு பாடு என்றால் நித்தியத்துக்கு எவ்வளவு பாடுபட வேண்டும். அனித்தியத்துக்குப் பட்டபாட்டை இதோடு ஓப்பிட்டு பார்த்தால் இதற்குக் கொக்காணி காட்டுகிறாப் போல இருக்கு.

318

உன் அவயங்களின் மேல் நீ எவ்வளவு அன்பாக இருக்கிறாய். அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக நீ எவ்வளவு பிரயாசைப் படுகிறாய். அவைகளால் ஒரு சிறு உதவியும் கூடச் செய்ய முடியாத அந்த நேரத்தில், அவஸ்த்தையில் இருக்கும் உனக்குள் நுழைந்து, உன் அவஸ்த்தையை விலக்கி உன்னை நித்திய மகிழ்ச்சிக்கு ஏற்றுவிக்கின்ற செயலுடைய தெய்வம் இருக்கிறதே! அதன் மேல் நீ எவ்வளவு அன்பாக இருக்க வேண்டும். உன் அவயங்கள் மேல் நீ வைத்திருக்கிற அன்போடு அந்த அவயங்கள் கைவிட்டு விடுகின்ற அந்த நேரத்திலே, நீ அனாதையாக இருக்கின்ற அந்த நேரத்திலே, உன்னை ரட்சிக்கின்ற தெய்வத்தின் மேல் வைத்திருக்கின்ற அன்பை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் - நீ இதற்கு கொக்காளி காட்டுகிறாப் போல இருக்கிறது. அன்பே சிவம் என்று எதைச் சொன்னார்கள். அந்த சிவத்தின் மேல் குருபிரான் மேல் வைக்கின்ற அன்புதான் அன்பு.

உனக்கோ நீ கடைத்தேற வேண்டும் என்ற கவலையில்லை. ஆனால் நீ கடைத்தேற வேண்டும் என்று உனக்கு இல்லாத கவலை மணிவாசகப் பிராணவர்களுக்கு இருக்கிறது. நம் சபைப் பிள்ளைகள் எல்லோரும் மீட்புக்கு வாருங்கள் - ஒருவர் கூடத் தவறி விடாதீர்கள் என்று அழைக்கிறார்கள்.

319

சித்திரா பெளர்ணமியன்று சந்திரனைப் பார்த்தாயா? மங்கலாக ஒரு வெள்ளை மேகம் போல் இருந்தது. நான் 17 வருடங்களாக சொல்லி வருகிறேன். சந்திரனில் வருஷத்திற்கு வருஷம் இருக்கும் மாற்றங்களை சொல்லி வருகிறேன்.

320

எமனச்சம் ஒருவன் நினைவில் எப்போதும் இருந்தால் போதும். அவன் பிழைத்துக்கொள்வான்.

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

321

அரசர் தன் வீட்டு வாசலுக்கு பல மதிப்பிலடங்கா சன்மானங்களை வழங்குவதற்கு வந்து நிற்கிறார் என்றால் வெய்யில் வந்து விட்டது வெரட்டியை பிரட்டிப்போட்டு விட்டு வந்து விடுகின்றேன் என்கிறான். அரசர் தான் வந்திருக்கிறார். ஆமாம் மதிப்பிலடங்காப் பரிசுகள் வழங்க வந்திருக்கிறார். ஒத்துக் கொள்கிறேன். என் வாசலில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆமாம். ஆனால் வெய்யில் வந்து விட்டதே வெரட்டியை யார் பிரட்டிப் போடுவது. நான்தானே பிரட்டி போட்டுவிட்டு வரவேண்டும். நான் அரசரை பார்க்க வாசலுக்கு வந்து விட்டால் வெரட்டியை யார் பிரட்டி போடுவார்கள் என்கிறான். என்னே இவன் அறியாமை.

322

என்பத்து நான்கு நூராயிரம் ஜீவராசிகளில் மனிதனை குறி வைத்தே அதிலும் அவன் அங்கக் குலங்களில் ஒன்றான நாக்கை மட்டும் குறி வைத்துதானே அறுசவைகளைப் படைத்தான்? அறுசவை ஆடு மாடுகளுக்கு அல்லவே? மனிதனுக்கு தானே? அதிலும் அவன் நா ஒன்றுக்காகத்தானே.

அந்த அறுசவையில் ஒன்று இனிப்பு. இனிப்புக்காக படைத்த பல பொருள்களில் ஒன்று தேன். அந்தத் தேனில் எத்தனை வகை. வேப்பம் பூவிலிருந்து எடுத்த தேனில் ஒருவகை இனிப்பு. கொம்பிலிருந்து எடுத்த தேன் ஒருவகை இனிப்பு. இனிப்பு எத்தனையோ வகை. அது சுவைகளில் ஒன்று இனிப்பு சுவைதரும் பண்டங்களில் ஒன்றான தேனில் இத்தனை வகை இனிப்பு என்றால் உன் மகிழ்ச்சிக்காக உன் சுவைக்காக நீ அனுபவிப்பதற்காக எவ்வளவு நுணுகிப் பார்த்து இறைவன் எல்லாவற்றையும் படைத்திருக்கிறான் என்று நினைத்துப்பார். அவன் படைத்த பொருள்களின் உன்னதம் உனக்குத்

தெரியவில்லையென்றால் அவனுடைய உன்னதம் உனக்கு எப்படித் தெரியும்.

அவன் உனக்காகவென்றே படைத்த பொருள்களின் உன்னத்தை நீ நினைத்துக்கூட பார்க்கவில்லையென்றால் நீ நன்றிகெட்டவன் என்ற அந்த தோஷம் - அந்த தோஷத்துக்குரிய தண்டனை கட்டாயம் உனக்கு வரும்.

இத்தனை ரக ரகமான பொருள்களையும் அவன் எதற்காக படைத்தான். கணவுலக வாழ்க்கையை போன்ற அனித்தியமான அற்பமான கொஞ்ச கால வாழ்க்கைக்கே படைத்திருக்கிறான் என்றால், உயர்ந்த சிறப்புடைய நெடுங்கால நித்திய வாழ்க்கைக்கு என்ன உன்னதமான பொருள்களை படைத் திருப்பான் என்பதை உணருவதற்காகவே இந்த அற்ப - அனித்திய உலகத்தில் இவ்வளவு எண்ணத்துக் கெட்டாத்தை யெல்லாம் அளக்குகின்ற உன்னதமான பொருள்களைப் படைத்தான்.

323

எவ்வளவு சொன்னாலும் கவியனுடைய லெளகீகப் போசை அவனை அதிலேயேதான் கொண்டுபோய் தள்ளும் போவிருக்கிறது. தப்புவதற்கு வழியில்லை.

பிரளையம் என்றால் நீ கண்டதா? கேட்டதா? முன்னே பின்னே யாரும் சொன்னதா? சொன்னவர் பேச்சை கேட்டு பிழைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே.

நீ நினையாத - யாரும் நினையாத நேரத்திலல்லவா அந்த அமளி வரப்போகுது. தூங்கிக் கொண்டிருப்பாய் எழுந்திருக்கிறதுக்குள்ளே வந்துவிடும்.

324

பதினாறு வருஷமா சொல்லிக்கிட்டு வரேன். உற்சவம் நடக்கிற வரைக்கும் காத்திருக்கலாம் என்று நினைத்திருந்தது.

இப்போது இதை முன்னாலே வைச்சுக்கலாம் என்று நினைவு ஒடுது.

மூனித்தேர் நாள் வருந்து - மோனத்துலா விடுங்கோ

325

மூலமந்திரத்தை நினைத்தபோதெல்லாம் சொல் - சாப்பிடுவதற்கு முன்பும், பின்பும், சொல். நூல்படி. தெய்வத்திருவாக்கை பேசு - நினை. உனக்கு நல்லது தெரியுமா? கெட்டதுதான் தெரியும். காதிலே வாங்கிக்கிட்டு அதன்படி ஒடு. உன் நினைவு உன்னை அழிவுக்கே கொண்டுபோக நிற்கிறது.

உன் நினைவை - உன் குற்றத்தையெல்லாம் உதறி எறிந்து விட்டு பிரானவர்களைப் பற்றி; நீ பெற்றதன் பெருமையைப் பற்றி பேசு. நினை. பேசினால் தானே நினைக்க வரும்.

வாழ்பவனுக்குச் சொல்லுகிறேன். அந்த திட்டு முட்டான நோத்தில் வேதாந்த அலங்கத்தின் மேலேறி நீ நின்று வெற்றி கை பெறல் வேண்டும். வேதாந்த அலங்கம் என்பது மூல மந்திரம்.

326

எதற்காக சபையிலே சேருவது? எம் பயங்கரத்துக்காகத்தான். ஏன்? எமன் வந்து தொட்டால் கற்பகோடி காலத்துக்கும் நித்திய அவஸ்ததையாச்சே. அதிலிருந்து மாறிக்கொள்ளத்தான் சபையிலே சேருவது.

327

இந்த உலகத்தில் எல்லா பொருள்களும் செயற்கை. இயற்கை ஒன்றுதான் மாறாதது. அழியாதது. ஏன் என்றால் மற்றவையெல்லாம் மாறக் கூடியவை, அழியக்கூடியவை.

328

புலன் என்பது உன் நினைவு - பொறி என்பது அறிவு. புலன் வழி செல்லாமல் பொறி வழி செல்லுதல் வேண்டும். புலன் வழி

பற்றியோடி போக்கிய உன் வயதையெல்லாம் நலன்தா மீட்டுத் தருபவர்கள் யார்? அது நாம்தான்.

வார்த்தைான் எல்லாவற்றையும் கொண்டு வந்து தருகிறது. விளைவு உன் செயலை வைத்துதான். உன் கருவிக் குலங்களைப் போலவேதான் எனக்கும். எனக்கு மட்டும் (திருக்கரத்தை காட்டி) ஏன் இப்படி விளைந்தது. என் செயல்தான். நீ படித்துப் படித்து பேசுகிறாய். நான் பழகியதைப் பேசுகிறேன். இது எப்படி போல என்றால் நீ சமையல் செய்வது எப்படி என்று புத்தகத்தில் படித்துவிட்டு வந்து சமையல் செய்வதற்கும் உன் மனைவி பழக்கத்தினால் சமையல் செய்வதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் எவ்வளவு இருக்குமோ அவ்வளவு வித்தியாசம் நீ பேசுவதற்கும் நான் பேசுவதற்கும் இருக்கும். அரிசிக் கூழ் காய்ச்சுவதற்கு சட்டியை இப்படி வைத்தாய். அது சரி கம்பங்கூழ் காய்ச்சுவதற்கும் சட்டியை எப்படி வைப்பாய் என்று கேட்டால் விழிப்பாய்.

329

நேற்றிருந்த சூரியன் இன்றைக்கில்லை. அன்றைக்கிருந்த சூரியனில் ஒட்டை இல்லை. இன்றைக்கு இருக்கிறது. அன்றைக்கு பால் ஒழுகும் சந்திரன் பிரகாசமாயிருந்தது. இன்றைக்கு மங்கலாக இருக்கிறது. இவற்றை இயற்கை என்று சொன்னால் சொல்பவன் தெரியாதவன் என்றாகிறது.

330

உயிரின் இயல்பு சார்ந்ததன் வண்ணம் ஆகும். நம்முடைய உயிர்மெய்யை சார்ந்திருக்குமானால் உய்யும். பொய்யை சார்ந்திருக்குமானால் நித்திய அவஸ்ததையை அனுபவிக்கும்.

331

தவத்தினாலே விளைந்த சன்னதங்கள் தேவ சன்னதங்கள். அவர்கள் கையிலே இருக்கின்றன.

வேறு எங்கும் - வேறு எவரிடத்திலும் காணமுடியாத அதீதமான அருங்காரணச் செயல் இது.

332

ஆண்டவர்களுக்கு சுருக்கெறும்பு கடித்தால் முன்பு மிகவும் துன்பப் படுவார்களே. இப்போது கடித்த இடத்தில் சுறுக்கென நிருந்தது. அவ்வளவுதான். அந்த விஷத்துக்கு சக்தி இல்லை. விஷம் கடித்த இடத்திலேயே தன் செயலிழந்து விடுகிறது. அப்போ என்ன தவத்தில் தினம் தினம் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பார்.

333

தலையிலிருந்து கால்வரை எல்லாம் அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் மூக்கு மட்டுமே நூனியில் கொஞ்சம் வளைந்திருக்கிறது என்றால் நாம் பார்ப்பதற்கு முகம் அவலட்சணமாக இருக்கிறது என்று நினைப்பாய். ஆனால் மூக்கு நூனி வளைந்திருந்தால் இரண்டு துவாரங்களும் ஒரே சீராக சமமாக இல்லாவிட்டால் ஏக நிலைக்குச் செல்ல முடியாது. ஜீவ வாழ்க்கைக்கு லாயக்கில்லாதவனாய் போய்விடுவாய். ஏக நிலையைத்தான் சழிமுனையின்னிட மாமந்திர மூறு (பிள்ளை தமிழ்) என்று சொல்லி வைத்திருக்கிறது. ஏக நிலையில் உண்ணெ ஏற்றி வைத்திருப்பது தெரியவில்லையென்று சொல்லுகிறாய். தன்னையே நேராய்ப் பாருடா - அப்போ எல்லாக் கோட்டமும் தானே விளங்கும்.

334

தவறி விழுந்து விட்டான் என்றால் அப்படியே கிடக்கட்டும் என்று விட்டுவிடுவதா? அவனைத் தூக்கி நிறுத்த வேண்டாமா? அவனுக்குக் கைகொடுத்து மெய்கொடுத்து தூக்கி நிறுத்து வார்கள் பெரியோர்கள். கையை விடாமல் பிடித்துக் கொள்வது அவன் கடமை.

335

சாலை ஆண்டவர்கள் மெய்மதத்தில் சேர்ந்து கொண்டேன் என்று சொல்லுகிறாய். மறவி கை தீண்டாமை என்ற செயலை நடத்துகிறவர்கள் யார்? அவர்களுடைய பிரீதிக்கும், பிரியத்துக்கும் பாத்திரமானவர்களுடைய பிரீதியை விழுங்கிக்கொள். இதுதான் நீ செய்ய வேண்டிய ஜீவ காரியம்.

ஹிருதயம் கலங்காத பொருள். உயிருமே போனாலும் பயமே இல்லை. இறைவனே எனைக்காக்க இருக்கும்போது (காக புசண்டர்) நம்மைப் பற்றியே பாடியிருக்கிறார்கள். உலகத்தில் வேறு யாரைப் பற்றியும் பாடவில்லை.

336

இதற்கு முன் வந்த பாரவான்கள் ஒவ்வொருவர் காலத்திலும் நீ பிறந்திருந்தாலும் இந்த ஞானத்தை நீ பெற்றிருக்க முடியாது. ஏன் உன் முகறைக்கட்டைக்கு உன் உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையும் அழிபொருள்களுக்கு உன் மனைவிக்கு, உன் பிள்ளைக்கே தத்தம் செய்வாயே தவிர மெய்க்குத் தத்தம் செய்ய மாட்டாய்.

337

அவர்கள் ஏன் உடல் பொருள் ஆவியைத் தத்தம் செய்தார்கள். அந்த நெடுங்கால அழியாத அவஸ்த்தையை நினைத்ததும் அவர்களுக்கு மயிர்க்கால்கள் தோறும் ஒத்தறல் எடுத்து இந்த உடல், பொருள், ஆவி மூன்றும் நம்மைக் கெடுத்து அந்த அவஸ்த்தையில் மாட்டி வைத்து விடுமே என்று அவற்றை தன் குருபிரானுக்கு தத்தம் செய்து விட்டார்கள்: வாயாலே சொல்வது செயலுக்கு வரட்டும் என்றுதானே.

338

உடல் பொருள், ஆவி எனபதில் உடல் தேகம் ஆவி உன் ஜீவன்.

பொருளாகியது உன்னுடைய வாக்கு.

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

157

339

அக்கினி நடக்கத்திரம் கலைந்து போய்விட்டது. அதுதானே மரங்களுக்கு காப்பத்தை உண்டாக்குவது - அது போய்விட்டது.

340

பிறப்பிலே எல்லாம் ஒன்றுதான். நான்தான் அறிந்தவன் மேல்குலம். அறியாதவன் - கீழ்க்குலம். அவன் பழக்க வழக்கங்கள் இன்னது என்று தெரிந்து கொள்ளத்தான் ஜாதியைக் கேட்கிறது.

341

அறுந்துபோன அட்கஷரத்தை, அட்கஷரமமைத்தோர் மறுபடியும் எடுத்து அமைக்கும்பொழுது மழை தூநிக் கொண்டிருக்கும் என்பது புசண்டர் பிரானவர்களின் தீர்க்க தரிசனம்.

342

தங்கத்தையும், பித்தளையும் தராசின் தட்டுக்களில் வைத்து எடை போட்டால் பித்தளை மேலேறும். தங்கத்தோடு ஒப்பிட்டு பார்க்க கணமும், சத்தமும் பித்தளைக்கு அதிகம். அப்போது பித்தளைக்கு தங்கம் மட்டம்தான். (உலகத்தில் இரண்டு மதம்தான். சாகிறபோது நாறிச் சாகிற மதம் ஒன்று - அது என்னுடைய சக்கரையை மதம். மனத்தோடு சாகிற மதம் - அது இறைவனுடைய சக்கரையை மதம். ஆனால் சாதிகெட்ட என்னுடைய மதத்தை மதம் என்று சொல்லக்கூடாது.

தங்கத்தை பித்தளை தங்கம் என்று சொன்னால் அந்தத் தங்கமும் தான் பித்தளையே. எனப்பயல் நம்மை மதித்து பெரிதாக சொன்னால் நாமும் நரன் தான். அவன் நம்மை மட்டமாகச் சொல்வதுதான் நல்லது. ஏனென்றால் அவனுடைய குட்டையான அறிவுகொண்டு நம்மை அவன் பார்த்தால் நாம் அவனுக்கு மட்டமாகத்தான் தெரிவோம்.

நரனுடைய கண்ணுக்கு தேவர்கள் தெரிய மாட்டார்கள். மனுக்கோலத்தில் இருப்பதால் மனிதன் என்று நினைத்துக் கொள்கிறான். அதனால்தான் நரன் என்பது கூட அவனுக்குத் தெரியாது.

343

குரங்குக்குக் கையும், காலும் ஓன்றே. மனிதனுக்கோ கை வேறு, கால வேறாக படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. குரங்குத் தன் நான்கு விரல்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துதான் மடக்க முடியும். ஆனால் மனிதனே தன் ஒவ்வொரு விரலையும் தனித் தனியாக மடக்க முடியும். அப்போ மனிதனை இறைவன் என்ன அதித உண்ணத்தில் படைத்திருப்பான பார்.

344

அகரம் என்பது ஆதியெழுத்து. எழுத்தை எல்லாம் உண்டாக்கிய ஆதி எழுத்து - அதுதானே வேணும் நமக்கு.

அகரம் அவ்வ ஏகம். இது ஜந்தும் என் பொருள். இந்த வாசகத்துடன் சாலையில் புதிதாக துவக்கப்பட்ட பள்ளியில் சேர்ந்த 5 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆண், பெண் பிள்ளைகளுக்கு படிப்பு துவக்கப்பட்டது. வளர்து என்னும் எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும் போது இலாளா, உளானா, அழானா என்று உச்சரித்தால் அவை அதனதன் உச்சரிப்பு ஸ்தானத்தில் அமையும்.

345

தெய்வம் எதற்கு? என்ற வினாவுக்கு விடை வேதத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அதை உண்கு நாம் தொட்டுக் காட்டினால் ஒழிய தெரியவே தெரியாது.

346

இரு பிரம்ம நிஷ்டிரின் கைவசம் படாவிட்டால் சாவுக்குப் பிறகு நித்திய அவஸ்த்தை தான். சாவுடைய நேரத்திலே இது

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

159

எனக்குத் தெரியாது என்று சொன்னால் தெரியாமல் போனால். அவஸ்தை இருக்காதா?

பாம்பை மிதித்தால் கடிக்கும் என்பது தெரியாமல், மிதித்தால் கடிக்காதா?

347

எமன் எப்பேர்ப்பட்ட எத்தன் பார். சாவுடைய நேரத்திலே அவன் ஒருவனுக்குள் நுழைந்து நரகலாக்கி அசிங்க அலங்கோலத்தில் ஆக்கி நித்திய அவஸ்தைக்கு இழுத்துச் செல்லுமுன் அப்போ “ஏனுங்க இவன் செத்துட்டானா” என்று ஒருவன் மற்றவனைக் கேட்டால் எமன் சாகடித்து விட்டான் என்று யாருமே சொல்வதில்லை. அதிக ஜாரம் வந்து செத்துவிட்டான். காலில் புண் வந்து ஆராமல் செத்துவிட்டான் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்களே தவிர எமன் உயிரை பரித்துக்கொண்டு போய் விட்டான் என்று சொல்வதில்லை. தான் செய்கின்ற வேலையைத்தான் செய்வதாக யாருக்கும் தெரியாமல் செய்கின்ற எமன் எவ்வளவு எத்தன் என்று பார்.

348

எல்லாம் படைத்தான் மனுவுக்காக. புலி, பாம்பை எதற்குப் படைத்தான். மனுவைக் கொல்கின்ற ஜந்துக்களை மனுவுக்காகப் படைத்தான் என்று எப்படி சொல்வாய். காலமெல்லாம் பகையாக இருக்கும் புலியும், பாம்பும் செத்தால் இவனுக்கு நேசமாகிவிடுகிறது. பயமில்லாமல் அதோடு புழங்குகிறான். ஆனால் காலமெல்லாம் நெருங்கிய நேசமாக இருந்த மனைவியும் கூட இவன் செத்தால் நீ திரும்பி வந்திடாதே நாங்க நல்லாயிருக்கணும் என்று சொல்லி பகையாகி விடுகிறார்களே என்? ஏனென்றால் புலியும், பாம்பும் தாங்கள் பிறந்ததன் கடமையை முடித்திருக்க, மனிதன் தன்னை ஜீவிதத்தின் தன் கடமையை முடிக்காமல் அதனால் நாறிச் செத்து நித்திய அவஸ்தையில் புகும் அலகையாவதால்.

இப்படி ஒரு சற்குரு பிராணவர்கள் நமக்கு அறிவூட்டுவ தற்காக உவமானத்துக்காக வேண்டுமென்று புலியும், பாம்பும் படைக்கப்பட்டன.

இந்த உவமானத்தை நம் பிராணவர்கள் முன்பே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி சொல்லிய பிறகும் அவை எதற்காகப் படைக்கப்பட்டன என்ற கேள்விக்கு விடை தெரியவில்லை.

அதுவும் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன பிறகு தான் தெரிகிறது.

349

நரகத்திற்குள் தள்ளப்பட வேண்டிய ஒருவனுக்கு கொஞ்ச நேரம் நித்திய மகிழ்ச்சி அனுபவிக்கின்ற சுவர்க்கத்தைக் காட்டிப் பிறகு தலைகமந்தலாக நரகத்திற்குள் தள்ளி விடுவார்கள். தான் எந்த பெரும் பதவியை இழுந்து எந்த அதோகதிக்கு போகிறோம் என்று அவன் உணர்வதற்காக. அதே போல சுவர்க்கத்திற்குள் அனுமதிப்பதற்கு முன்னால் கொஞ்ச நேரமே நித்திய அவஸ்ததையை அனுபவிக்க நரகத்தைக் காட்டுவார்கள். எந்த அதோகதிக்கு போவதிலிருந்து தான் தப்பி பிழைத்து எந்த உண்ணத மகிழ்ச்சி வாழ்க்கைக்கு தான் போகிறோம் என்று உணர்வதற்காக.

350

வெவ்வேறு ஜாதியைச் சேர்ந்தவன் என்று ஒவ்வொரு வனும் சொல்லிக் கொள்கிறான். ஆனால் சாகும்போது வெவ்வேறு மாதிரி சாகக் காணோமே. எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாக நாறிச் சாகிறானே? சாதியாவதெவரறிவார் சருவ உடலும் ஒன்றாகசே; தன்னையறிந்து சிவமான ஜாதி யெரிய சாதியென்று சாற்றும் மறைகள் சத்தியமே.

351

இறைவன் ஒவ்வொரு வேப்பம் இலையையும் அழகாக ரம்பம் மாதிரிக் கத்திரித்து வைத்திருக்கிறானே என்ன ஆச்சரியம். இதை எப்படிச் செய்தான்.

352

எண்பத்து நான்கு நூற்றாயிரம் ஜீவராசிகள் இருக்கின்றன. மற்ற எல்லா ஜீவராசிகளையும் மனிதரில் மிகவும் மட்டமாக இருக்கின்றன அவைகளை அடக்கி விடுவான் நரன். அப்படியிருக்க அந்த ஜீவராசிகள் அத்தனையும் தங்களுக்கு தெய்வம் வேண்டாம் என்று ஒதுக்கிவிட்டு விட, அவைகளுக்கு தெய்வம் வேண்டாமென்றால் அவற்றையெல்லாம் அடக்கி ஆளுகின்ற மனிதனுக்கு தெய்வம் எதற்கு?

353

பாட்டையா அவர்களிடம் நம் பிரான் அவர்கள் அனுபவித்த துண்பமெல்லாம் இன்பமாக எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

354

எவ்வும், விலக்கும் மனுவுக்குத்தானே. ஜீவராசிகளுக்கு அல்லவே. கத்தமும், நாற்றமும் இவனுக்குத்தானே. மற்ற ஜீவராசிகளுக்கு அல்லவே. ஏன்? ஏனெனில் மற்ற ஜீவராசிகள் நாறிச் சாவதில்லை. இவன் மட்டும்தான் நாறிச் சாகிறான். அப்படி நாறிச் சாகாதபடிக்கு இவன் ஜீவப் பிரயாணமாக வேண்டுமென்றுதான், இவனுக்கு நாற்றத்தில் வெறுப்பும் மனத்தில் விருப்பும் வைத்து படைத்தது.

355

காயாம்பு செடிதான் எங்கும் இருக்கும். காயாம்பு மரம் எங்கோ ஆழர்வமாகத்தான் இருக்கும். இறுதித் தீர்ப்பருடைய குளத்துக்கரை பிரதேசத்தில் காயாம்பு மரம் இருக்கும் என்பது தீர்க்கதரிசனம், நம்ம கம்மாக் கரையிலே போய் பார்.

356

“தாம் இன்புறுவது, உலகம் இன்புறக் கண்டு காழுறவர் கற்றறிந்தார்.” காமம் என்பது பெண்ணாசை. பிறர் தன்னை எவ்வளவு துன்புறுத்தி அவமானப்படுத்தினாலும் என் அந்தப் பெண்ணே தன்னை வெறுத்து அவமானப்படுத்தி துன்புறுத்தினாலும் ஒருவனுக்கு அந்த பெண்ணின் மீது ஏற்பட்ட ஆசை எப்படி தனியாமல், தனியாததோடு மட்டுமின்றி மென்மேலும் மிகுகின்றதோ - அதே போல இறைவனுடைய முத்திரைகள் அனைத்தும் தமத்து தவ வல்லமையால் திருக்கரத்தில் தரிப்பிக்கப் பெற்றுவந்துள்ள நம்பிரானவர்கள் நமக்கு பேரின்பம் வழங்க வேண்டுமென்று அவர்களுடைய விருப்பமானது - பிறர் துன்புறுத்தி அவமானப்படுத்தினாலும் நாமே அவர்களை வெறுத்து ஒதுக்கி அவர்களுக்கு துன்பம் தரும் செயல்களைச் செய்தாலும் நம்மை உய்விக்க வேண்டுமென்ற அவர்களுடைய எண்ணமானது தனியாமல் மென்மேலும் அதிகரிக்கின்றது. எனவேதான் திருவள்ளுவர் அந்த எண்ணத்தைக் காமம் என்று குறித்தார்கள்.

357

இருக்கிறவனும் இல்லாதவன் போல இருக்கணும் என்பது தீர்க்க தரிசனம்.

358

நரளாகி வந்தது மக்களாகித் தேவராவதற்காகவே. ஆனால் தோற்றத்தில் தேவரை போலவே கொஞ்சம்கூட வித்தியாக மில்லை. தேவரை போலவே இருக்கின்ற அந்த நான் - அதை விட்டுவிட்டு புல், பூடு, மலம், கரடு கல், முள், அரசு பச்சி விஷங்கள் இவற்றைப் போல இருப்பதால் தோற்றத்தில் கூட கணக்கெடுக்கப்படாத கடையனாகி விட்டான். அமரர், மனு என்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டு இவளைத் தள்ளிவிட்டு விலங்கினம், புள், ஊர்வன, ஜலம் வாழ ஜூந்து, தருக்கினம் இவற்றைவிட கீழாகப் போகலாமா என்று நீளாக நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மெய்வழி பத்யநூத அனந்தர்

163

359

நித்தியம் ஒன்று தான் நம்முடையது, மற்ற தெல்லாம் நமதில்லை. தூ என்று தூக்கித் தூர் ஏறிவதுதான் மீட்புக்கு வழி. நித்தியம் ஒன்றைத் தவிர மற்றதை நம்மது என்று நினைத்தால் அப்பவும் அதோடு போக வேண்டியதுதான்.

ஒரு நேரம் வருது - அப்போ தன் யோசனையில்லாமல் அவர்கள் காட்டியபடி ஒடினால் பிழைத்துக்கொள்வாய், அப்படியில்லாமல் குயுக்தியால் தவறினால் அந்தத் தவறிலிருந்து தப்பிக்கவே முடியாமல் மீளவே முடியாத அவஸ்ததையில் போய் மாட்டிக் கொள்கிற ஒரு நேரம் வருகிறதே அந்த நேரத்தில் அவஸ்ததையில் மாட்டிக் கொள்ளாதபடிக்குப் பழகுவதற்குத் தானே நகாரா அடித்து அழைக்கிறது. இன்னதுக்குத்தான் கூப்பிடுகிறார்கள் என்று தெரிந்தாலும் அந்த வேலையையே செய்து கொண்டிருந்தாலும் அதை விட்டுவிட்டு ஒடி வர வேண்டும்.

பட வேண்டிய பாடெல்லாம் பட்டுப் பெற்றிருந்தால் எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டியதில்லை. எளிதாக இனாமாக ஜிலவசமாக பெற்றுக் கொண்டதால் உள்கு எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எச்சரிக்கை செய்தும் இப்படியோ, அப்படியோ என்றிருக்கிறது.

360

என்னுடையது என்பது எதுவும் இல்லை. எல்லாம் உங்களுடையது. நாட்டம், தேட்டம், ஆட்டம் அத்தனையும் நாவகம் பாவகம் உண்ணதையா, செயலுக்கு வரவேண்டுமென்று தானே பாட்டாக பாடி வைத்தது.

361

தீர்க்க தரிசனம் படிக்கிறோம். தெரிந்து கொண்டிருக்கும் கண்ணியவான்களே உங்களுக்கிடையில் நேசத்தையும் இரக்கத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பாரபட்சமின்மையையும் விளைவேற்ப் பண்படுத்துங்கள் அச்சத்துடன் பண்படுத்துங்கள் என்று தெய்வ சன்னதியில் சொல்லிப் பிரதிக்ஞை செய்து கொள்கிறோம். ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் குருரமாகவும், பிறர் குற்றம் நினைப்பவர்களுமாக இருக்கிறோம். என்னுடைய கை கண்ணைக் குத்தி விட்டது என்பதற்காக நாம் கையை வெட்டியெறிவதில்லை. நம் சற்குரு பிரானவர்கள் தங்களுடைய அங்கத்தினராக நம்மை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் ஒவ்வொருவரும் அவர்களுடைய ஒவ்வொரு அங்கம். இதை நாம் உணர்ந்து கொண்டால் இந்த தூலத்திலேயே ஒரு அங்கம் இன்னொரு அங்கத்தை குருரமாக நினைக்காதே. ஜீவ அங்கங்களாகிய நாம் ஒருவருக்கொருவர் குருரமாக நினைக்கலாமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்? அப்படி நினைக்காமல் நாம் தெய்வப் பிரானவர்களின் ஒரு அங்கம். ஆனால் அவர்கள் இன்னொரு அங்கம் என்று ஏன் உங்களை கண்ணியமாக நினைக்கக் கூடாது. நாம் ஜீவ பிறவியர்கள், பிறர் குற்றம் பார்க்கக் கூடாது. யார் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகட்டும் நாம் நல்ல எண்ணமுடையங்களாக இருக்க வேண்டும். தன் குற்றத்தைத் தான் நினைக்க வேண்டும்.

362

ஊருக்குப் போனதும் போய்ச் சேர்ந்து கடுதாசி போடு. இல்லையென்றால் கடிதம் வரும்வரை எனக்கு திக், திக்கென்றிருக்கும். உன்னை நினைச்சிக்கிட்டே இருப்பேன்.

363

உனக்கு உடம்பு, உயிர் இரண்டாய் பெற்றிருக்கிறது. உடம்பு உன் வசத்திலிருக்கின்றது. உடம்பை நீ போலிக்

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

165

கின்றாய். உடம்புக்கு நீ உணவு தருகிறாய், குளிப்பாட்டு கின்றாய். எல்லாம் செய்கின்றாய். ஆனால் உயிர் உன்னுடைய உயிர். அது உன் வசத்தில் இல்லை. எமன் வசம் ஒப்பித்து விடுகின்றாய். உன் உயிர் உன் வசத்தில் இருப்பதுதானே வாழ்க்கை.

364

மருந்தில்லாமல் பத்தியம் இருப்பது போல மருந்தின் மேல் இருக்கும் சர்க்கரையெல்லாம் சாப்பிட்டுவிட்டு உள்ளிருக்கும் மருந்தை மட்டும் சாப்பிடாமல் விட்டுவிடுவது போல.

பாத்தி கட்டி, எருப் போட்டு வெலியெல்லாம், போட்டு பாதுகாப்பு அமைத்து மண்ணைப் பண்படுத்தியாயிற்று செடி முளைக்கவில்லை என்னடா என்று பார்த்தால் விடை மட்டும் போட வில்லை அதுபோல.

ஆசாரம் அனுஷ்டானம் வேதம், விரதம், தவம், நோன்பு, சீலம், ஒழுக்கம், ஈகையெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் மெய்யான செயலுடைய குருபிரான் இல்லை. பலன் எப்படி கிடைக்கும்.

365

ஏகலைவன் - ஏக அலைவன் சற்குரு பிரானால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் தள்ளப்பட்டவன். அ, ஆ, இ, ஈ; என்ற பொய் படிப்பே பொம்மை செய்து வைத்துக் கொண்டு படித்தால் வராதே. அப்ப மெய்ச் செயல் நித்தியம் அதைவிட மட்டமானதாக லேசானதாகவா இருக்கும்.

366

ஒரு அதிசய காரணமில்லாமல் வெறும் வாய்ச்சொல்லால் ஒருவனைத் திருப்ப முடியாது.

367

வாழ்நாளெல்லாம் இவனிடம் (போலி குருவிடம்) பயந்து கை கட்டிக் கொண்டிருந்துவிட்டு யுகங்கோடி கால

அவஸ்ததைக்கு பேகலாமாம். ஆனால் எமபயம் கூடாதாம். என்னுக்கு பயந்து நித்திய பேரின்ப வாழ்வை கைபோடுவது கூடாதாம்.

368

மூச்ச அதிகம் ஓடாதபடிக்கு மெதுவாக நடந்து மூலமந்திரத்தைத் தியானம் செய்து கொண்டு அறவலம் வர வேண்டும். சுற்றுவதை என்னிக் கொண்டல்ல.

369

மூலமந்திரம் உயிரிருள்ள பொருள். அதை எப்போதும் நாக்கில் ஒட்ட வைத்து கொண்டிருந்தால் தூக்கத்திலும் வரும். பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும்.

370

இந்த மெய், சத்தியக்தினால் யதார்த்தத்தினால்தான் விளையுமே தவிர வாய் பேச்சுச் சாமார்த்தியத்தினால் விளையாது.

371

அங்கே அச்சியில் புழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறவன் இங்கே வருவானா?

372

வேதத்திற்கு இவர்கள் வியாசிகியானம் செய்வது குரங்குகள் நெசவுச் சாலையில் நுழைந்ததைப் போல, தறி நெய்வதைப் போலிருக்கிறது.

373

புழுக்கம், வித்து, அண்டம், சினை என்பத்து நான்கு நூராயிரம் ஜீவராசிகளில் பல ஜீவராசிகளுக்கு ஒரு யோனி - ஆனால் இந்த தேவப் பிறப்புக்கு மட்டும் தனித்த யோனி.

374

பிரானவர் மெய்க்குரு அவர்களுடைய திருக்கரங்களில் மட்டும் தான் முத்திரைச் சன்னதங்கள் இருக்கும். வேறு யார் கையிலும் இருக்காது.

375

ஆசனம், சாப்பாடு, இருப்பிடம் எல்லாவற்றிலும் அவர்களுக்கு மேலாக இருக்கிறோம். (இருக்கலாமா). நம்மை ரகஷிக்கிறார்களே. அவர்களுடைய இரக்கத்திற்கு ஒரு எல்லையே இல்லை.

376

அக உலக வாழ்க்கை நடத்தும் ஒருவன் நினைவில் லோபியாக, ஈன்பப்பலாக இருப்பானேயானால் இகத்தில் இழுப்பும் பறிப்புமாக இருக்கும்:

இங்கு வந்து தரிசனம் செய்ய வேண்டுமென்றால் இரண்டு ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டுமே என்று எண்ணி தெய்வம் தன் ஊருக்கே வந்திருக்கும்போது அங்கேயே தரிசனம் செய்து கொள்ளலாம் என நினைக்கும் லோபிகளின் வாழ்க்கை - இகத்தில் தரித்திரமாய்த் தானிருக்கும் - எல்லாம் நினைவு தானே. இங்கே சீமானாக நடந்து கொள்பவனுக்கோ எனில் அங்கு இகத்திலும் வரவு சீமானுடைய வரவாக இருக்கும்.

ஞானம் இரண்டு ரூபாய் செலவு செய்து பெறுகின்ற கணம் கூட இல்லாமல் அதைவிட இலோசாக நினைக்கிறானே. எல்லாம் வேறு தேகம் கொடுக்கிறபோது தெரியும்.

அரைத் தீனி திங்கிறவனுக்கு தான் அப்போது எளிதாக இருக்கும். மற்றவனுக்கு?

377

உயிருள்ள எழுத்தல்லவா பஞ்சாட்சாம்? செத்த எழுத்தை பஞ்சாட்சாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறான். எழுத்துக்களை வெல்லாம் உண்டாக்கிய எழுத்தல்லவா பஞ்சாட்சாம்? இரு நிலத்தில் எவரும் எழுதாததாயிற்றே பாட்டிலேயே சொல்லி வைத்திருக்கிறோமே.

378

ஜீவப் பிரயாணம் ஆனவர்களுக்கு நினைவு இருக்கும். உயிர் அடங்கியிருக்கும். அவர்களுடைய அங்கங்களிலெல்லாம் உயிர்ப்பு இருக்கும். ஆனால் அவை அசைவில்லாமல் அப்படியே இருக்கும்.

அவர்களுடைய பிம்பம் மிகவும் நளினமானதாக இருக்கும். அந்த பிம்பம் வியர்த்துக் கொண்டிருந்தால் வியர்வையை துடைக்கக் கூடாது.

வியர்வையை துடைப்பதைக் கூட அந்த பிம்பம் தாங்காது. அப்படியிருக்க சொடக்கு முறித்தால் அதற்கு என்ன வாதனையாக இருக்கும்.

அந்த பிம்பத்தைப் பார்த்தாலே அந்த முகத்திலும் மற்ற அவயங்களிலும் பிரகாசிக்கின்ற யெளவன்த்தையும் சோபித்ததையும், மகிழ்ச்சி பூப்பையும் பார்த்தாலே இது சுத்தப் பிரயாணம். அத்தனை கருவிக் குலங்களும் அலங்கோல அகோர அவஸ்த்தைப்பட்டுப் போகின்ற தூர் மரணம் இல்லை இது என்பது தெரியுமே. சொடக்கு முறித்தா பார்க்க வேண்டும். அப்படி பார்த்தை பண்ணி பார்க்க கூடாது. அப்படி செய்தால் சர்வக்ஞரான இறைவனுடைய செயலை பரிசீலனை செய்து பார்த்த பாபம் நமக்கு வரும். இறைவனுடைய செயலை பரிசீலனை செய்கிற முகரையைப் பாரு?

379

வேத வீட்டை விளங்க வைத்தவர்கள், வெறும் எழுத்துக்களாக இருந்த சாவழலு மந்திரங்களையும் பிரகாசப் பொருளாக ஆக்கித் தந்தவர்கள், மூல மந்திரத்தைத் தெரிசினை செய்வதா என்று நம்ப முடியாமல் ஆச்சியியப்படுகின்ற நமக்கும், மூல மந்திரத்தை தெரிசிக்கின்ற பொருளாக்கித் தந்தவர்கள் ஜீவனைப் பார்க்க முடியுமா என்று நினைத்த நாம் ஜீவனைப் பார்க்கும்படி செய்தவர்கள், இப்படி நாம் கண்டறியாத பார்க்கும்படி செய்தவர்கள், இப்படி நாம்

காட்சிகளை காணும்படியும், கேட்டறியாத அற்புத கேள்விகளை நாம் கேட்கும்படியும், செய்து வைத்தவர்கள் யாராயிருக்க வேண்டும் என்று சதா நினைவில் இருக்க வேண்டும்.

380

வெளி உலகத்தில் ஒவ்வொருவனும் தன் குற்றத்தை மறைக்கப் பார்ப்பானே தவிர ஒப்பு கொள்ள மாட்டான். ஏன் என்றால் அவன் ஒப்புக் கொண்டால் அதைச் செய்ததற்கு தண்டனை கிடைப்பதோடு மட்டுமெல்லாமல் அதற்குப் பின்னும் அவன் அக்குற்றத்துக்கு தகுந்த தண்டனையை அனுபவித்த பிறகும் அக்குற்றத்தை பிறர் மறப்பதில்லை.

ஆனால் இங்கோ குற்றம் செய்பவர்கள் அதை ஒப்புக்கொண்டு அதற்கான தண்டனையையும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஏன் என்றால் தண்டனை அனுபவித்த பிறகு அந்த குற்றம் முழுவதும் மறக்கப்படுவதோடு அந்த தண்டனையை ஏற்றுக் கொண்டதால் பின்னால் நித்திய பேரின்ப வாழ்க்கை பரிசாக கிடைக்கிறது.

381

ஆண்டவர்கள் நம்முடைய சிறிய தவறுகளையும் பெரிய குற்றங்களையும் மன்னிக்கக் கூடிய தவறுகளையும் மன்னிக்கவே முடியாத குற்றங்களையும் நமக்கு மன்னித்து நம்மை மரணமென்னும் கோர கொடுரோ அவஸ்த்தையிலிருந்து விலக்கிக் காக்கின்றார்களே ஏன்? ஏனென்றால் அவர்கள் நம் ஒவ்வொரு வருடைய ஜீவனையும் தங்களுடைய ஜீவனாகவே நினைத்து அது தாங்க முடியாத சகிக்க முடியாத, பொறுக்க முடியாத நித்திய அவஸ்த்தைக்கு உள்ளாக்கி விடுமே என்று தாங்கள் படும் அவஸ்த்தையாக அதை நினைப்பதால்தான், நாம் பெரும் குற்றங்கள் செய்திருந்தாலும் அவற்றை பொருட்படுத்தாமல் நாம் அந்த கொடிய அவஸ்த்தையை அனுபவிக்காதபடி நம்மை அதிலிருந்து விலக்கிக் காப்பாற்றுகின்றார்கள்.

382

சாதாரணமாக ஒருவனுக்கு 12" மூச்சு வெளியே போகிறது. 8" தான் உள்ளே வருகிறது. இவ்வாறு ஒரு மூச்சுக்கு 4" வீணாக்கித் தண்ணைத் தானே தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். மோகம், கோபம், இச்சை இவற்றிலெல்லாம் இன்னும் அதிக அதிகமாக மூச்சு நஷ்டமாகிறது. மூச்சு நஷ்டமாகாமல் வெளியே போகிற மூச்சை விட 1/4" அதிகமாக உனக்குள்ளே வந்தாலும் அது உனக்கு மிகப் பெரிய இலாபமே. மூச்சு எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகம் உள்ளே வருகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு உனக்கு தவம் ஏறுகிறது.

வணக்கத்திற்கு கொஞ்ச நேரமாவது முன்னால் வந்து நின்று ஆசான் திருஉருவே தோற்றமாக அதே நினைவாக எழுந்து சென்று வணக்கம் செய்தால் ஓயாத்தவத்தின் பலனை நமக்கு அவர்கள் இனாமாக தருகின்றார்கள். நாசி வெளியே மூச்சோடாச் செயலே தவம்.

383

சைவத்தின் முடிவு - பதி - பசு - பாசம். பதி - சுவாசம். சுவாசம் பதிந்திருப்பது விசுவாசம். வீர சைவத்தின் முடிவு பசவேசின் வீர சைவம். குருவிங்க சங்கமம் - லிங்கம் குறி - அடையாளம். குருவை குறியாக கொண்டு அவர்களோடு சங்கமமாவது இரண்டறக் கலப்பது. அழிந்து தன் ஆசான் ஒன்றே அருட்கதியெனவே மாண்டார். இதுவே பதி பசு பாசமாகும்.

384

ஒரு அரசனுடைய குமாரன் மற்ற குழந்தைகளோடு விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். அவன் வசிக்க அரசன் ஒரு பளிங்கு மாளிகையை கட்டிக் கொடுத்தான். மற்ற குழந்தைகள் அவரவர் வீட்டிலே பன்றிகளை கட்டி வைத்திருந்தார்கள். இந்த அரச குமாரனும் அப்பளிங்கு மாளிகையில் ஒரு பன்றியை கட்டி வைத்துவிட்டு தான் வெளியே வந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தான்.

171

மெய்வழி பத்மநாத அனந்தர்

நம் தெய்வப் பிரானவர்களின் புதலவர்களாகிய நாமும் அவர்கள் நமக்காக அமைத்து தந்திருக்க ஜீவ மாளிகையில் அச்சியான எண்ணங்களை, அதாவது நம் ஆர்வம் ஆசை இச்சை எல்லாவற்றையும் வெளியிலுள்ள ஆழி பொருள்களின் மீதே வைத்திருக்கிறோம்.

385

தன் முயற்சி அவ்வளவையும் ஆழிவுக்கும், ஆசைக்கும் செலவு செய்கிறானே! வரப் போகின்ற அவஸ்த்தை நெடுங்கால அழிவில்லாத நித்திய அவஸ்த்தை என்கிற அச்சமும் அதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள நாம் உளவு சொல்லித் தருகின்ற எச்சிக்கைகளை பின்பற்றுவதில் ஆத்திரமும் காணோமே. வரப்போகின்ற ஆபத்து முன்பின் இல்லாதது. இதுவரை யாரும் கண்டதுமில்லை. இதற்கு பின்னும் யாரும் காணப்போவது மில்லை. அதனால் தான் அந்த ஆபத்தின் நீளமும் கணமும் எவ்வளவு எடுத்துச் சொன்னாலும் இவனுக்கு படமாட்டேன் என்கிறது.

386

இதற்கு முன் வந்த பாரவான்களுக்கும் தீர்க்க தரிசனம் ஒன்றுகூட இல்லையே. எல்லா நூல்களும் தான் இருக்கின் றனவே எடுத்துப் பாரேன். ஆனால் நம் செயலுக்கோ போதும் போதும் என்று சொல்லுமளவுக்கு எல்லா தீர்க்க தரிசனங்களும் வந்து பேசுகின்றனவே. இதற்கு முன் யாருக்கும் தீர்க்கத்தரிசனம் இல்லாமலிருந்து எல்லா தீர்க்க தரிசனங்களும் ஒரு காலத்தில் நடக்கும் ஒரு செயலை குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றன என்றால் அது ஏதோ ஒரு முடிவான காரியமாகத் தானே இருக்க வேண்டும். இதுகூடப்படவில்லை. பேசுக்கூட வரவில்லையே. முன்டா தரமாக எதை எதையோ பேசுகிறது. நம் நூலில் இருக்கும் பாடல்களில் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் சொல்லலையும் வைத்து சங்கம் சங்கமாக எவ்வளவோ பேசலாமே.

